

کورته چیرفک بو مندالان

كورته چيرۆك

بن

مرالان

ئاما دەكردىن

سەردار بەزا

چاپی دووهم

المنفسير

ههولير ۲۰۰۳ :

154A

مانی لمهاپدانمودی پاریززاوه بؤ نوسینگدی تمفسیر

نــــاوى كتيّــــبب: چيروٚك بوّ مندالان

تسباوی تاماده گستار: سهردار رهزا

چنپ و بلاوکردنهودی: نوسینگدی تدفسیر/ هدولیّر

سيسبب ب نهوزاد كۆيى

نسؤره و سبانی چناپ: دووهم ۱۶۲۹ ك ۲۰۰۹ ز

چــــــاپکردن: چاپخانهی ومزارهتی پهرومردهی ههولیّر

نسسسسسیزاژ: ۳۰۰ دانه

رهسارهی سسبپاردن: اسه کتیّبخانسهی بهرِیّوهبهرایسهٔ کسشتی کسشتی روّشساره روّشسنبیری و هونسهر / هسهولیّر ژمساره

سپاردنی (۲۹۳ای سالی ۲۰۰۶ی دراوهتی

٢٠٠١

بِوْ بِنْزُوكُرِدِنِهُوهُ وِ رِاظُلُمْيَانَدِنْ همونِيْر- شمالمى دادگا - (يُرْ ٹوئِنْلى شيرين پالاص ت: 177174 - ۲۲۲۰۹۰۸ - ۲۵۸۹۲۲ - ۲۵۸۸۲۸

الان ۱۲۸ ۱۲۸ ۱۲ (۱ - ۱۷۰۰ (۱ هوټايل ۱۲۸ ۱۲۸ ۱۲۸ ۱۲۸ ا tafseeroffice@yahoo.com tafseeroffice@maktoob.com altafseer@hotmall.com

خۆشەويستان..

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

کهم چیروّکانهی که لهبهر دمستتان دایه، له گولّزاری پهرومردهی باخی الیینی ئیسلامی پیروّزدا گولّچن کراون و پیّشکهشی ایّوهی بهریّز کراون.

بههیوای نهوهی که بیر و هوّش و دلّ و دمروونتان پاراوی گیولاّوی ماناکانیان بین و کاریگهرییان لهسفر نهندامهکانی لاشه ههیّت.

کاتی که ده تهوی چیروکه که بخوینیتهوه، ههول بده مندالان له دموری خبوت کوبکه یتهوه و بویان بخوینیتهوه و ناموژگاریه کانی تیادا دهست نیبشان بکهیت بویان، خوای گهوره بیکاته مایهی روشنایی دنیا و ناخیرهتمان.

خوای گهوره بیکاته خیّریّکی بهردهوام بوّ ههمو ثهو کهسانهی هاوپهشین اسهم کساره خیّسرهدا، داوای لیّبسوردنیش لسهو کهسسانه دهکسهین کسه مافیّکیسان اسهم بهرههمهدا ههیه و لهبهر دووری و نادیاری پرسیان پیّنهکراوه.

همروه کو باسمان کردن کهم چیروّگانه بریتین له کوّکردنـهوه و ومرگیّـم_{ان} و بیروّکهی چیروّکی تر و نووسینی برای بچوکتانه.

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

سهردار رمزا سلیمانی/ ۱۹۹۸/۹/۲ Sec. 19

Contract to the second

.

لەتى نان

بهیانی پیش نان خواردن، (ژینوّ)ی بچکوّلانه چووه لای باوکی، ههندیّ پارهی لیّ وهرگرت، تا له نانهواکه چهند نانیّک بکریّت بوّ بهرچایی.

سەرپۆشەكەى دا بەسەريا و لەبن مليا توند بە دەرزىيەك بەسـتى.. لــەمالْ چووە دەر، كاتى كە نانەكەى ھىنايەوە، يــەكى لــە نانــەكان لــەتىنكى زۆر بــچوكى مابوو.. كە چايى تىكرا.. ژينۆ لەتە نانەكەى لەبەردەمى خۆيا دانــا و دەســتى بــە شىراندنى چاكەى بەردەمى.

باوكى ليّى پرسى: ژينو خان، ئايا ئەو لەتە نانە بەشت دەكات؟!

ژینوّ وتی: بهلّی بابه.. ئهمه بهشی خوّمه و نامهویّ بهشی کهسی تر بخوّم..

باوكى وتى: لەوە دەچى ئەم بەيانىيە زۆرت برسى بوبينت؟. ئەو بەشەى ترى نانەكەت بەدەم ريوە خواردبينت؟!

ژینوّ بزهیهکی پر له ئهدمب گرتی و وتی: نهخیّر بابهگیان، من بـهدمم ریّـوه شت ناخوّم.

باوكي وتي: ئەي بۆچى نانەكەت تەنها پارچەيەكى ماوە؟

ژینوّ وتی: بابهگیان، که به کوّلاّنهکهدا هاتمهوه، ههژاریّکم بینی، سهیری نانهکهی دهکرد، دیاربو برسی بوو.. بوّیه منیش نانهکهم کرد به چوار بهشهوه، سیّبهشیم دابه واحهزم نهکرد باسی بکهم، بهلاّم نهم تـوانی لـه وهلاّم دانـهوهی توّدا راستی بشارمهوه..

باوکی به بزهیه کی پر له سوّز سوپاسی کرد و دهستی هیّنا به سمری ژینوّدا و نانه کهی خرّی کرد به دوو بهشهوه و بهشیّکی دا به ژینوّ.

ژینو وتی: بابهگیان من ههر تهمهندمم بهسه.

باوکی وتی: ژینو گیان، من دمزانم که تیّری پێناخوّی، جـویت بــوّ قوتابخانــه برسی دهبیت..

ژینوّ وتی: بابهگیان، مین نامهویّ خَیوّم تیّیر بم و ههژاریّ برسی بیّیت، بیا ههردووکمان نیوه تیّیر بیین. کهی یهکیّ له حیکمه تهکانی ردمهزان بیوّ کهوه بهروّژوو دهبین که نمسهر برسیّتی کارام بگرین و یارمهتی ههژاران بدهین.

باوکی گافهرینی کردو پێی وت: خـوای گـهوره و بهخـشنده پاداشــتــهخێــرت بداتهوه، بهلام منیش حهز دهکهم هاوبهشی گهو خێره بم، که تو گـهم بهیانییــه کردووته.

همرکمسی بهزویی به خهلکدا بیتهوه، تهوا خوای گهورمش بهزویی بیخ تهو کهسه زیاد دهکات.

خَيْرَانه که به دمم گوئ گرتن لهم واته کردهوه بیهوه بهرچاییان ده کرد؟

براکمی ژینو وتی: دیاره ژینو خان سوود لمو دمرسانه ومردهگری که باوکم بمروّژ پیّمان دمّی

باوکی وتی: همرکهسیّک بیّت قوتابخانهی ئیـسلامهوه دهبیّت گهنـدامیّکی بهخشنده و بهکُملّک و بهزهیی و لهخوّبوردوو بوّ خیّزان و خهلّکی دهوروبهری.

ژینوش بهم کاره چاکهی که کردبووی زور شادمان بوو، وتی: نیمه پاداشتمان لای خوای گهورهیه.

هرنار

فریشته کیژوّلهیهکی تهمهان پیّنج سالآن بــوو، زوّر وریــا و زیــره که بــوو - ههمیشه پرسیاری وردی لهباوکی و دایکی ده کرد- ثهو سهرپوشه کهی که دایکی بوی کریبوو --زوّر دلّی پیّی خوّش بوو- به تایبهتی که ویّنهی گولّی رهنگاورهنگی تیاکرابوو، دهیدا بهسهریا و زوو زوو دهچوو بهرماله کهی راده خست و ثهو چهند ووشه یهی له سوره تی (فاتیحــه) کـه پیّبان لهبـهرکردبوو دهیخویّنــد و نویّـــژی دهکرد.

روّژیّک به باوکی وت: بابهگیان حفز دهکم، یادی خوام فیّر بکهیت، چوّن لهکارهکانی خوای گهوره ورد ببینهوه و بیکهین به یادی خوا؟!

ہـاوکی وتـی: فریـشتهگیان، حـهز دهکـهی بـچین لـهناو باخـچهکهماندا ثـهو دمرسهت پـــّدهڵێم.

فریشته پهکسهر بهخوشیهوه ههستایه سهرپی و به هُیَّهِپِدُّاؤُو دهسته خرینه بچکولهکانی ههردوو دهستی باوکی گرت و گوتی: دهی فهرموو با زوو بروّین…

دەستى پەكيان گرت و رۆيشتن.. تا گەيىشتنە نـاو باخەكـە.. بـەدەم قـسەى خۆشەوە بەبن دارى ميوەكاندا رۆيشتن.. گەيشتنە بن دار ھەناريكك.. كـﻪ گـﻪﻻً سـﻪوزەكانى لـﻪدەورى ھـﻪنارە سـورەكان، بـﻪ لقەكانـﻪوە دەشـنانەوە، وەكــو بەخىرھاتنى فرىشتە و مامۆستا عەلى بكەن و ئاگايان لە نيەتى دليان بىتــ.

فریشته که بین داره کهدا داوای کهباوکی کیرد که به یه کهوه دابنیشن و پیشوویه ک بیدهن،.. ماموّستا عهای دهستی بیرد ههناریّکی لیّکیردهوه، بیوّ فریشتهی لهت کرد و گووتی: فهرمو فریشته خان ثهو ههناره بخوّ.

فریشته ههناره کهی ومرکرت و وتی: خیوای گهوره لیه بههه شتدا هه تاری چاکترت یی به خشی. ئەمجا لە ھەنارەكە ورد بۆۋە و لەباوكى پرسى: باشە بابەگيان توپكلى ھەنار بۆچى باشە؟! ئەى بۆچى ئەو پەردە سىپيانە دەۋرى دەنكە ھەنارەكەيان داۋە؟ دەنكە ھەنارەكان يەك لەسەر يەكترى دانىراۋن و پاليان داۋەت دوتكە بەيەكترىهوە.. باشە بۆچى ھەمۋو دەنكەكان سوۋرن؟! ھەمۋۇشيان ترشىن..؟! باشە دار چۆن دەتوانى ھەنار دروسىت بكات؟! ئەم ھەمۋو ھەنارانىە كى كردوونى بەم دارانەۋە؟

ماموّستا عهلی برویه ک گرتی و وتی: فریشته خان، کوّمهلیّ پرسیارت لهسهر یه ک لیّکردم.

ئهمجا وتی: یه کی له سوده کانی تــویکلی هه ناره کــه نهوه یــه ده نکــه کانی هه ناره که له پــیس بــوون و خــراپ بــوون له ناوچــوون ده پــاریزی . ئــهو پــهرده سپیانه ش بو پاکی و ریک و پیکی و ته رتیبه ، تا ئادهمیزاد کاریان جوان بی ، ئــهوه نییه کارگه کان به هه مان شیّوه چاو له دروستکراوه کانی خوای گهوره ده کهن ، ئهوشتانه ی که دروستیان ده کهن ده یان پیچنه وه .

ماموستا عنهای زور بنه ننهرمی و رووخوشی وهلامیهکانی دهداییهوه.. بوینه ههموو ده نکهکان سوورن لهیه ک سهرچاوه وه پیریستیهکانیان بو دیان و لهیه ک کارگهدا ده رده چن.. خوای گهوره نهم ههموو لق و چل و گهلایهی داوه بهداره که تا پیرویستی دروست بوون و ههلگرتنی ههنارهکان بگرنیه خویان.. نهو داره بیه فهرمانی خوا و نهمجا هوکارهکان ههنار دروست ده کنه دار همنار دروست ناکات، به لکو خوای گهوره بیهوی خاک و ناو و خور و نهو جوره شتانهوه ههناره که پیده گهیهنی.. کهس ناتوانی ههنار دروست بکات و بیکات بهدارا.. نهمانه ههموو کاری خوای بهدیهینهرن.. نهمانه زوریان نهینین، نیمه زانیاریان لهسهری کهمه..

خوای گهوره همهنار و جورهها میدوهی تیری دروست کیردووه بو گیمهی قادهمیزاد تا بهکاریان بینین بو خواردن و شتیتر..

پیّویسته ئادهمیزادیش سوپاسی نیعمهتهکانی خوا بکهن و خوا بپهرستن. ئهمجا فریشته (بسم الله)ی کـرد و ههنـدیّکی لیّ دا آبـه بـاوکی و فـهرمووی خواردنی لیّ کرد.

كه له خواردن بوّوه وتى: (الحمدلله).

داوای مولّهتی له باوکی کرد و ههستا چـووه سـهر جوّگهلهکـهی بـهردهمیان، لهبن دارهکانهوه هاتبوو بهرهو خوار بو بن دارهکانی تر گاویان پیادا دمروّیشت.

فریشته دوسته بچوکهکانی شورد و وتی: بابهگیان که ههنارهکهت خوارد کهچین دورسهکهمان دوخوینین.

باوکی بزهیهک گرتی.. فریشته، که بهخوّشِیهوه سهیری باوکی دهکرد، وتی: بابه توخوا بوّچی پیّدهکهنی..؟!

مامۆستا عەلى وتى: دەرسەكەمان خويّند..!

فریشته وتی: بو .. ؟ نهم قسانهی که کردمان یادی خوا بوون ؟!

باوکی وتی: بهلی نهی کچه شیرینهکهم، نهم وت و ویّده.. نهم پرسیار و وهلام و باسانهی که کردمان یادی خوان.. نهم جوّره قسانه و بیرکردنهوانه یادی خوان و خوای گهوره بهخیّر دهیان نووسی بو موسلمانان.. چونکه له ههرشتی وردبینهوه، گهورهیی خوامان بو دهردهکهوی..

فریشته بزهیهکی پر لهخوشی گرتی و وتی: بهخوا بابهگیان یادی خـوا خوشـه..! زوّر خوشه.. حهزدهکهم زووزوو بیّین بوّ ناو باخهکهمان و یادی خوا بکهینهوه..

ئەمجا باوكى وتى: فريشتە خان، دەلنى چى.. بەرەو مال بچينەوە؟

ئیتر دهستی یهکیان گرت و بهناو باخهکهدا گهرانهوه بو مالهوه.. بهدهم ریگاوه قسهی خوشیان دهکرد.

بنغمبره کان هرباسی (اکل) یان کردوده

رِوْرُيْــک مَنْالْيْــک لــهباوکی پرســی: باشــه بابــه دەتــوانی ژمــاردی هــهموو پیّغهمبهردکانمٔ پیّ بلّیّی؟

باوکی وتی: کوری شیرینم، تهنیا (۲۵) پیّفهمبهر ناویان له قورکان دا هاتووه. منالّهکه وتی: باشه بابهگیان، کهم پیّفهمبهرانه ههموویان بهیهکهوه و له یهک کاتا هاتمون؟

باوکی وئی: نهخیر بهخیاجیا هاتوون، ههریهکه له کاتیکی جیادا و لـه ولاّتیکی دور لهوانی ترموه هاتووه.

مناله که وبی: باشه بابه گیان، چییان دموت بهو خهلکه؟

باوكى وتي: دەيان وت: يەك خوا ھەيە، ھەر دەيى بەتەنيا ئــەو بپەرســتن و داروبەرد نەپەرستن.

مناله که وتی: کهو خوایه ناوی چییه، که هممویان همر باسی کهویان دهکرد؟ باوکی وتی: کوری شیرینم، یه که خوا ههیه، کهویش ناوی پیروّزی (الله)یـه و ههموو پیّغهمهمره کان همر باسی (الله)یان کردووه.

مناله که وتی: کهواتیه لیمم دنیاییهدا هیمر (الله) خواییه و خیوای تیر نوییه، پیّغهمبهرانیش همر باسی (الله)یان کردووه.

سه گینک خزی کرده قوربانی

رۆزىكى جوتيارىكى بە ژنەكەي خۆي وت: تا لە كىلگە دەگەرىمەوە خـواردنىكم بەشىر بۆ دروست بكە..

ژن خواردنی بر دروست کرد و داینا.. بهلام سمری دانهپرشدرابوو، ماریّک هاته سمر خواردنه که و به بمرچاوی سهگه کهوه لیّی خوارد و زمهریشی تی کرد.. سهگه که کاگادار بوو.. همر پیّی دمومری..

کاتی جوتیاره که هاتموه و ژنه خواردنی لهبهر دهستیا دانیا. سنه که که همهر تمماشای خواردنه کهی ده کرد و دمومری.. جوتیاره کهش به ژنه کهی دموت شهو سه که دوور خهرموه با نانه کهمان بخون.

ژنه که سه که کهی دمرده کرد، پهلام سنه که که دمهاننهوه پیهردهمیان و هنهر دمومری.

پیّش ثموهی جوتیارهک دهست بکات به خـواردنی چیّـشتهکه، سـهکهکه پهلاماری خواردنهکهی دا و لیّی خوارد. پاش کهمیّک بهلادا کهوت و مرد.

کابرای جوتیار و ژنهکمی تیکمیشتن که قمو خواردنه ژههراوی گراوه و گهو سهگمش قاگادار بووه و، خوّی خواردی، نهبادا جوتیار و ژنهگهی بیخیوّن و بیبان کوژیّ

بملَّىٰ سەگەكە خَوْى كردە قوربانى خاوەنەكەي.

خوای گروره دروسی کردوس

کابرایه کی بیّباوهر ههبوو.. زوّر سهرسهخت و نهشارهزا بوو له دینی خـوا.. خوّشی زوّر به زانا و گهوره و بهتوانا دهزانی.. بهلاّم لهخوا دوور بوو..

رۆژیک لهگهل کچه تهمهن شهش سالانهکهیدا لهمالهوه دانی شتبوون، ورده ورده دهمه تهقهیان دهکرد.

لهباوکی پرسی: بابهگیان، ئهوه تو نهو روژه وتت کراسهکهم دراوه، ئیتر لـه بازار کراسیّکت کری: منیش دهستم بریندار بووه، دهمهوی له بـازار دهسـتیّکم بو بکریت.

باوكي وتي: كچي شيرينم، كوا له بازارٍ دەست نافرۆشن!

كچةكة وتى: ئهي من ئهم دەستەم لەكوي بوو؟

باوكى وتى: خۆت ھەر ھەت بووە.

کچهکه وتی: تُهی کی تاوا بهجوانی دروستی کردووه و نینـوّکی بـوّ کـردووه، پهنجهی بوّ کردوه، تا شتی پیّ ههڵبگرم و نانی پیّ بخوّم.

باوکی سهرنجیکی قولی دا و چوه خهیالهوه. لهپردا هاته وهلام و وتی: کچی خوّم، خوای گهوره دروستی کردووه، مروّقهکان ناتوانن ثهو شتانه دروست کهن، ئهمه ههر شایانی خوایه.

نحينى برختروه ريى

دهگیرنهوه پاشایهکی زالم نهخوشییهکی سهخت دهگری و پزیشکهکان چارهسهریان پیناکریّت.

حهکیمی پیّیان دهلی<u>ّ: کراسی</u> کهسیّکی بهختهوهر پهیدا بکهن و لهسهر شویّنی ئازاری پاشادا دایبنیّن، چاک دهبیّتهوه..

لەپاش گەرانىكى زۆر.. شەوى وەزىرى پاشا دەدا بەلاى كوخىكـدا، گـوىي لــه پياوىك دەبى لەبەر خۆيەوە دەلى:

الحمد لله، نهو پارچه نانهی که به رونجی شانم نهمروّ پهیدام کردووه، نهوا خواردم و لهسهر حهسیره شروکهم پالّ دوکهوم، کیّ ههیـه لـهم شـارودا لـهمن بهختهوور تر بیّت.

وەزىرەكە خۆشى كەوتە دلّىيەوە، فەرمانى دايە پياوەكانى، كە بچن كراسى ئەو پياوە وەربْگرن.. بەلاّم كاتـى پياوەكـان چـونە نـاو كوخـه بـچكۆلەكەوە، زۆر سەرسام بوون كە دىيان ھەژاريكى تيا راكشاوە، كراسى لەبەردا نىيە.

شیرنگی پرککہوتوو < ٹاشکرا بون فیلبازیک >

ده گیرنهوه شیریک پیر و لاواز و بی هیر ببوو، توانای به سهر راو کردنی هیچ شتیک دا نه مابوو، بزیه بیری کردهوه که دهست بکاته فی آبازی بز په ادا کردنی خواردن و پیویستی خوی، بز کهم مهبه سته جوو له که شکه و تیک دا لیبی کهوت. همرکاتی میوانیکی بچوایه له گیانله به ره کان که فاله که شکه و ته که دا دهی کرت و ده ی خوارد.

رۆژێک، رێوییهک چووه بهردهم لهشکهوتهکهوه، کهمێک وهستا و سلاوی له شێرهکه کرد و پێێ وت:

تەندروستىت چۆنەي ئەي كەورەي كياندارانى دارستان؟!

شیّره که پیّی وت: کهوه بوّ نایهیته ناو کهشکهوته کهوه بوّ لام؟! کهی ریّوی!! ریّوییه که له وهلّمدا وتی: ویستم بیّمه ژوورهوه، بهلاّم زوّر شویّن پیّم کهوته بهرچاو که هاتبوونه ژوورهوه، بهلاّم تهنیا یه ک شـویّن پـیّم نـهبینی لهوانـه کـه هاتبیّته وه دهرهوه!!!.

مندا کیکی قررٹان خوپن

کاکه (زانیار) لهپوّلی یهکهمی ناوهندی بیوو، زوّر زیبرهک و هیّمن بیوو، لیه مزگهوتیش ببوه قوتابی قورثان، شهوانه که له سهعیکردن دهبیووهوه دهستی ئهدایه قورثانهکهی و بهدهنگیّکی خوّش دهیخویّند.

بهلام دایک و باوکی و براگهورهکهی نهم نویّــــژ کــردن و قورئــان خویّندنــهی (زانیار)یان پێناخوّش بــوو، بوّیــه گلــهیی و رمخنــهیان نارٍاســته دهکــرد و پییّـــان دهگوت:

زانيار، ئيْمه حهز ناكهين خوّت بهمانهوه خهريك بكهيت.

زانیار قسهی بو دهکردن، بهلام لیّیان وهرنهدهگرت، زانیاریش بهبیّ قورئان خویّندن و نویّرٔکردن نهدهحهسایهوه، بوّیه نویّـرُهکانی زیاتر له مزگهوت دا دهکرد و، له بازاریش لایتیّکی قهلهمی کـری و شهوانه لهگهل براکهیـدا لـه ژووریّکی جیادا دهخهوتن..

که براکهی گلوّهه کهی ده کوژانده وه، تا زانیار قورثان نهخویّنیّ، بهلاّم کاکه زانیاری خواناس که راده کشا، بهناوی خهوتنه وه به تانییه کهی ده دا به سهر خوّیدا، لهژیّر به تانییه کهیدا لهبهر روّشنایی لایته کهیدا، قورثنانی دهخویّند و دوعا خیّر و هیدایه تی بوّدایک و باوکی و براکه ی ده کرد.

گولالہ

گولآلهی تهمهن ههشت سالآنه، دایکی زوّر خوّش دهویست، بهلام له ئاموّرگاری وهرگرتن دا سستی دهکرد..

رپۆژنىك دايكى نەخۆش بوو، وتى:

گولاّله، ئەمرِوٚ مەچۆرە ناو مندالان بوٚ يارى كردن، من نەخوٚشم. .

گولالهی بی گوی، ئاموّژگارییه کهی ومرنه گرت.

پاش کهمیّک خوّی گهیانده نـاو منـالآن، بــوٚ خـهت خـهتیّن، مالــهوهی لــهبیر چوّوه.. دایکی بیّهیّز و بیّتاقهت تر بوو، ئازاری زوّری بوّ هات، ژنه دراوسیّکان گهیشتنه سهری و به پهله سهیارهیان بوّ گرت و گهیاندیانه خهستهخانه.

دوای ماوهیهک گولآله هاتهوه بو مالهوه.. مال چوّل بوو، دایکی لهمال نهبوو.. ژوورهکان گهرا.. کهسی نهدی، شلّهژا.. زوّر ترسـا.. زوّر گریـا.. زوّر پهشـیمان بوّوه.. ههرچهند دایهدایـهی کـرد، کـهس وهلامـی نهدایـهوه.. دهنگـی دایکـی نهبیست، نهیدهزانی دایکی لهکویّیه؟

باوكي لهكار گهرٍايهوه، له دمرگاي دا.. هاته ژوورهوه، وتي:

گولآله کوا دایکت؟!

گولاّله زمانی بهسترا… نهیزانی بلّـیّ چـی؟ دایـهوه پرمـهی گریــان… بــاوکی سهرسام بوو… پاش کهمیّک ژنه دراوسیّکان، دایکیان له خهسـتهخانه هیّنایــهوه، گولاّله به سهرسامییهوه بوّی دهروانین، هیچی بوّ نهوترا…

ژنهکان باوکی گولآلهیان له وهزعهکهی تیّگهیاند، گولآله فرمیّسکی پهشیمانی ههلّرٍشتبوو، به شهرمهزارییهوه چووه لای سـهری دایکییـهوه و دانیـشت، کـه لهژیّر بهتانییهکهیدا رایان کشاندبوو.. به فرمیّسکهکانی دایکی تیّگهیانــد، کـه پهشیمانه و داوای لیّبوردن دهکات.. بوّیه دایکی دهستی هیّنا به سهریا، گولاّلـه چاوه پر له فرمیّسکهکانی بهرز کردهوه و وتی:

خوایه گیان، دایکم چاک بکهرهوه، لهو زیاتر کهسم نییه..

چاوهکانی دو دلُوْپ فرمیْسکی تریان پیا هاته خوارهوه. .

دایکی دوای دوو روّژ چاک بویهوه.. ئیتر گولآله ههمیشه بهردهستی دایکی دهکرد و قهت لهقسهی دهرنهدهچوو..

مرکزه فیری نویژده بی

میژده کیچیکی حیهوت سیالانه بیوو.. لیه قوتابخانیه گیمرابوّوه.. لهمالیهوه دانیشتبوو.. خوّی به نوسینهوهی وانهی کوردییهوه خفریک کردبیوو.. جارجاری سمری ههالدهبری و تهماشای دایکی دهکرد.. وا دهست نویّدی گیرت و چووه سمر بهرمالهکهی، نویّدی نیومروّی دابهست.. پاشان سهلامی نویّدهکهی داییهوه و بهرمالهکهی کوّکردهوه خستیهوه شویّنی خوّی.

مژده پرسیاری لی*کر*د و وتی: دایه، ئهوه توّ لهخودا دمپاریّیتهوه؟!

دایکی وتی: بهلّی، نهی چوّن مژده گیان، ههرچییهکمان پیّویست بوو، دهبیّ ههر داوا لهخوا بکهین.. خـوای کـهورمش پـهیمانی داوه بـه ســوّز و بـهزهیی و بهخشندهیی خوّی وهلّمی بهندهکانی دهداتهوه و کاریان بوّ ناسان دهکات.

مژده وتی: ئهگهر منیش داوای لیّبکهم، داواکهم جیّبهجیّ دهکات؟

دایکی وتی: ئـهی چـۆن کـچی شـیرینم، خـوای گـهوره خـوای ههموومانـه و ههموومان ههردهبیّ داوا لهو بکهین و نویّژهکانیش بکهین.

مرُّده وتي: خوّ من نويْرُ نازانم، باشه دايهگيان، توخوا بوّ فيْرم ناكهيت.

دایکی وتی: ئەی بەسەر چاو، خوا دەکا تۆ نوێــــُر دەکـــەیـــَ، مــن بــەزووترین کات فێرت دەکەم.

ئەمجا دایکی وتی: منیش که مندال بــوم، ئەوەنــدەی ئێـستەی تــوٚ دەبــووم، دایکم فێری نوێژی کردم، لەوکاتەوە نوێژ دەکەم.

مژده له خوّشیا دەستى كـرد بـه پێكـهنین و وتـی: دايـهگیان، ئـاخوّ ئـهبێ سەرپوٚشیشم بدەیتێ، تا بیدەم بەسەرما. دایکی وتی: سهرپوّشیّکی جوانت ئهدهمیّ، بـهلاّم نابـیّ کـه لهنویّــرُ بویتــهوه لایـدهیت، بوّ ناومالّ و قوتابخانه و بازاریش لای مهبه.

مرُده وتی: باشه دایه، خوای گهوره پنی خوشه سهرپوش لهسهر بکهم؟

دایکی وتی: نهی چون، خای گهوره داوای له نافرهتان کردووه که سهرپوش لهسهر بکهن و جلی دریژ و فراوانی چاک نهبهر بکهن.

مژده وتی: تو سهرپوشیکم بدهری بو خوّم، توخوا دایه با نهو سهرپوشه بی که گوله جوانهکانی تیایه.

دايكي گوتى: ئافەرىن مژدەگيان.. تۆ زۆر عاقلى.

دایکی پهیمانی دا به مژده که فیری نویژی بکات و دوعاکانیشی فیر بکات. مژده لهپاش ماوهیه که فیری نویژ کردن بوو، سهرپوشیشی دا بهسهریا، ئیتر بهردهوام له گهان دایکیا دهست نوییژی ده گرت و نوییژی ده کرد، لهخواش ده پارایهوه که بهردهوامی بکات لهسهر خواپهرستی، ههمیشه دوعای خیر بو دایک و باوکی ده کرد. بو هاوریکانی و برا بچکولانه کهشی..

ئینر هاورپّکانی زیاتر خوّشیان دەویست، ئەویش هاورپّکانی فیّری نویّــرُکردن دەکرد و بەخوّشیش یارییان دەکرد.

ها وربْتی چاکا ن

قوتابىيەك لە دەفتەرى يادگاريەكانىدا نوسببووى:

قوتابىيەك زۆر زيرەك بوو، ھەموو كاتى لە وەلامى پرسيارەكانى سـەد لـە سەدى دەھىننا، مامۆستاكان رىنزيان لىدەگرىت، باسى ووشەكانيان بەكول دەكرد، لە چاكىدا ناويان نابوو (دانا).

لهبهرئهومی ههموو کاتی له رهوشتی جوانـدا پیـِ شرهوی قوتابییـهکان بـوو، جلهکانی زوّر پاک و خاویّن و ریّک و پیّک بـوو، ههمیـشه چـاکهی هـهبوو بـه سهرمانهوه لهبهر بوو، ئهرکهکانی سهرشـانی جیّبهجیّ دهکرد، بوّیه بهریّزهوه بوّیان دمروانی، به شیّوهیهک که خوّشهویـست بوو.

. تمنانهت ئهو ماموّستایهش که به توره و رهق و توند و تیژ ناوی دمرکردبوو، لهگهلّ ئهو قوتابییهدا رووی خوّش بوو، حهزی دهکرد قسهی لهگهلّدا بدات و به زهردهخهنهوه ئهو قوتابییهی دهدوان.

لهگهل ئهم ریک و پیکییهی ئهم قوتابییهدا، من ههر زیاتر تورهییم لـه دلّدا دروست دهبوو بهرامبهری، بهلام لهگهل ئهوهشدا ئارهزووی ئـهوهم هـهبوو کـه بیمه هاوریّی ئهو قوتابییه زیرهکه و زوّر بیرم لهو دهکردهوه. لهبهر زوّر هـوّی تریش، ههر له سهری سالی تازهوه له پوّلدا لهسهر ئهو کورسییه دانیـشتم کـه له تهنیشتی کورسی قوتابییهکهوه بوو، تا ببیّته هاودهمم.

ههولیشم دا که بچمه ناو ژیانی تایبهتییهوه لهریکهی کهم هاورپتیهوه، لهگهل کهوهشدا نارهحهتی بهرامبهری ههر له دلم دابوه، لهگهل زوربهی زوری هاورپتیمان دا زیاتر حهزمان له هاورپتی یهکتر دهکرد. زوّر کات همولّم نهدا که لاسایی شیّوه و هملّس و کموتی دانیا بکهمموه، همرچهنده نهمهم نهدهتوانی، بهلاّم خوّ دهتوانم له پاک و خاویّنی و نویّرُکردن و قورئان خویّندن دا چاوی لیّبکهم، که دانا قوتابییهکی مزگهوتیش بوو.

داناش حهزی به هاورپّتیم دهکرد و ههموو کاتیّ هانی دهدام لهسهر زیرهکی و ئامادهکردنی وانهکانم، جاری واش ههبوو له نازی هاورپّتییهوه قسهیهکی ئهدا بهگویّما و دهیوت: مروّقی تهمهلّ ئازاری پیّناگات..

هاورپیهتی من و دانا پیچهوانهی قسهی تهو ماموّستایه بیوو که دهییوت: (کوّبوونهوهی دوو دژ بهیهکتری روونادات).

دانا زوّری پیّناخوش بوو که کتیّب و دهفتهرهکانمی به پیس و پوّخلّی و شر و وری دهبینی، یان کاتیّ کـه سـفری دهبینـی لهسـهر دهفتـهرهکانم کـه نیـشانهی تهمهلّیم بوون.

لهگهل تیّپهر بوونی روّژهکاندا، هاوریّتیمان بههیّز تـر دهبـوو و، سـهردانی یهکتریمان دهکرد.. روّژیکیان چووم بوّ مالّهوه بوّ لای دانای هاوریّم، تا بهیهکهوه وانهکان بخویّنین.

لهدوای تهواوبون له سهعیکردن، دهنتهریّکم بینی لهسهر میّزهکهی دانیا دانرابوو، لیّی نووسرابوو: (دهنتهری یادگاری و بیرهومریهکانی روّژانه). که چاوم پیّی کهوت ههمو حهزیّکم هاته سهر ئهوهی که تهماشای ناو ئهو دهنتهره بکهم و بزانم چی تیا نوسراوه، بهلام بهلامهوه چاک نهبوو یهکسهر بهبیّ پـرس دهسـتی بدهمیّ، بوّیه به نهرمیّکهوه داوام له دانا کرد که بم داتیّ تا سهیری بکهم.

تهویش به زهردهخهنهیهکهوه سهیری کردم و وهستانیّکی کرد لهومی که بم داتی، ههروهکو شبتیّکی تیابی دهربارهی مین، لهدوایتهدا بهرووی خوّشهوه دهفتهری بیرهوهریهکانی دایهدهستم.. منیش دهستم کرد به لاپهره ههلدانهوه و خویّندنهوهی یادگاریهکانی.

کاتی گهیشتمه نیـوهی دهفتهرهکـه، لـه سـهرهتای پهرهیهکـدا نـاوی خـوّمم خویّندهوه، لهخوارهوهی نوسرابوو:

"کامهران کورپّکی زوّر باشه، من دلّشادم به هاورێیـهتی، بـهلّام بهداخـهوه، گرنگی به دمرسهکانی نادات، گرنگی به کارهکانی نادات، لهبـهر تُهوهیـه بـاوکم رازی نییه من بیکهم به هاورێی خوّم."

کاتی که دیّری کوتاییم خویّندهوه، لهگهلّ سادهیی بابهتهکهشدا ههستم کرد که خوّم دهبوغزیّنم، ههستم کرد که ئهم تهمهاّییهم چـوّن کـاری کردوّتـه سـهر خهاّکی دهوروبهرم.

ئیتر لهدوای ئهو رپووداوهوه برپارم دا له وانهکان و له نویّــژهکانما زیــرهک و چالاک بم، گرنگی به کارهکانی روّژانــهم بــدهم، گهرچـی نهفسیــشم پیّـی گــران بیّت..

برپارم دا بیسهلمیّنم بوّ خهلّکی که دهست دهکهم به ژیانیّکی تازه و گـرنگ و کهسیّتی خوّم پاک دهکهمهوه، ههروهکو تازه لهدایک بووبیّتم.

کاتی نهنجامی تاقیکردنهوهی مانگی یهکهمم وهرگرت، پلهکانم نهوهنده بهرز بوون، دانا پلهی یهکهمی هیّنابوو، منیش دووههم بووم، نهم نهنجامه ههموانی سهرسام کرد، لهدوای گرنگی دانم به وانهکان ماموّستایان و قوتابیان بوّیان دهرکهوت که چومهته رییزی چاکهکاران و زیرهکانهوه و هاوریّتی ثهم کوره چاکهم شایانه.

سەربۆش وشەربەت

ژینهخان، تهمهن شهش سالآن بیوون لهگهل باوکییدا لیه بیازار بهیه کهوه دمروّییشتنی بیاوکی کهمیّک بیری کیدهوه، دیاربوو بیهدهم روّیشتنهوه، نهخشهیه کی دانا بوّیه بزهیه ک گرتی و رووی کرده (ژینه)، که له تهنیشتیهوه دمروّی.

ژینه وتی: بابه دهستم بگره.

باوكى وتى: دەستت ناگرم..! حەزىش دەكەم تۆزى لە دوورمەوە برۆى..

ژینهی نهشمیلانه بزهیه ک گرتی و وتی:

بۆچى له دوورى تۆوه برۆم؟! ئەى تۆ باوكى من نيت؟ ئەى من كچى تۆ نيم؟!

باوكى وتى: بەلىّى من باوكى تۆم و تۆش كچى منى، بـەلاّم لەبـەر ئـەوەى تـۆ

سەرپۆشەكەت بەسـەرەوە نىيـە. يەكـەم خـواى گـەورە حـەز دەكـات كـە تـۆ

سەرپۆش لەسەر بكەيت و فەرمان دەكات بە ئافرەتان كـﻪ پيّويـستە لەسـەريان

سەر و قرّيان و قاچيان داپۆشن، ئەمجا خەلكىش من دەناسـن، كـﻪ موسـلّمانم و

پيّويستە لەسەرم كە فەرمانەكانى خواى گەورە جىّبەجىّ بكەم، ئيّستا ئەوانەى كە

دەمناسـن و دەمبيـنن، ئـەدلّى خۆيانـا دەلّـيّن: چـۆن كـاك كامـەران كـچەكەى

سەرپۆشى بەسەر وە نىيە؟!

لهبهر ئهوه وام پێچاكه.. دوور له من بروٚی، تا خهلّکی نهزانن كه كچی منی، منیش زوّر خهفهت دهخوّم كه منداله كانم له كاریّکدا، لهخوای گهوره یاخی ببن.. ئایا توّ حهزده كهی خوای گهوره ئازاری من بدات لهسمر توّ؟! توّشی خوّش نهوی، موسلّمانانیش گلهییت لیّ بکهن، ئهمجا منیش خهفهت بخوّم؟!

ژینه وتی: بابهگیان قسهکانت راستن.. منیش حهزناکهم خهفهت بخوی.. من خوام خوش دهوی، نهی تهوه نهیه تو ههموو جاری باسی خوامان بو دهکهی!! ئیمهش بهخوشییهوه گوینت ایده گرین.. بریارمان دایه که خوای گهوره چونی پخوش بینت وابین.

باوکی وتی: خوِّ برپاری ئەوەشمان داوە کە خوای گەورە چی پـێ نـاخوْش بـێ نەیکەین..

ژینه وتی: راسته کهی بابه گیان، به لام با ئهوه شت پی بلّیم، ههرچی لیّی پرسیم ئهو پیاوه چیته؟ ده لیّم ئے وہ باوکمه، منیشی زوّر خوّش دهویّ.. باشه بابه گیان، من پرسیار یّکت لیّده کهم..

باوكى وتى: فەرموو ژينەخان، پرسيارەكەت بكە..

ژینه وتی: تایا تا ئیستا تو سهرپوشت بو من کریوه؟ تا من نهیدهم بهسهرما؟

باوکی بزهیهکی پر له خوّشهویستی بوّ جگهرسـوّزهکهی کـرد و وتـی: نــهوهلاّ ژینه گیان.. تا ئیّسته نه پیّم وتویت و نه بوّشم کریویت.

ژینه وتی: کهواته تاوانی من نییه و دهبی دهستیشم بگری.. ئهوسا دهرِۆین.. باوکی وتی: باشه ژینهخان، ئهگهر سهرپوّشت بوّ بکرِم، له ئیّستهوه دهیدهی بهسهرتا؟

ژینه وتی: تۆ بۆم بکره.. جا بزانه چۆن دەیدەم بەسەرما، بەلام حەز دەكـەم سەرپۆشیکی جوانم بۆ بکریت.

باوكى وتى: زۆر چاكە..

ئهمجار دهستی یه کیان گرت و رِوّیشتن، به ناو سهرپوّش فروّشه کانا گهران.. ههردوکیان سهرپوّش یُکی جوانیان ههآبــژارد و بــاوکی پارهکــهی دا و، هــهر لــه گوّشه یه کی دوکانه دا دای به سهریا، باوکیشی بوّی چاک کرد و پیروّزبایی لی ککرد.

دوکانداره کهش موسلمانیّکی چاک بوو، زوّر به سوّز و خوّشهوی ستی یه وه بـوّ ... فهو باوک و کچه پر له سوّز و ئیمانهی دهروانی.. وتی: مادام ثهم کـچه بـچکوّله عاقله له ئیستاوه سهرپوّش دهکات.. منیش خاترتان دهگرم و ههندی پارهی بــوٚ کیّرانهوه...

باوکی وتی: تُهها ژینهخان، له تُیْستاوه موسلّمانانیش خوّشیان دهویّی و چـوّن خاترت دهگرن!!

ههردوکیان سوپاسی پیاوه دوکاندارهکهیان کرد و دوعای خیّر و بهرهکهت و رزقی حهلاّلیان بوّ کرد.

باوكي وتي: ژينهخان، ياخوا پيرۆزت بي.. لهمهودوا نوێژهكانيش بكه..

ژینه وتی: توّ فیّرم که و منیش دهیان کهم.. بهدایکیشم دهلّیم فیّری دهست نویّژ گرتنم بکات، ههموو جاریّکیش، که لهنویّژ بوومهُوه دوعای خیّـر بـوّ بابـه و دایه و ههموان دهکهم.

باوکی وتی: کهواته با بچین بهبۆنهی سهرپۆشهکهتهوه دوو شهربهتی سارد و شیرین بخوّینهوه.

ژینه ووتی: فهرموو با بچین..

باوک و کچ دهستی یهکتریان گرت و چوونه دوکانی شـهربهت فروّشـهکه و دانیشتن، دوو شهربهتیان بوّ دانان، بـاوکی شـهربهتهکهی خـوّی بـهرزکردهوه و وتی:

ژینهخان، ان شاالله خوای گهوره له بهههشتیشا شهربهتی خوّشمـان دهداتــێ، چونکه خوّی فهرمویهتی: ((ئهومی گوێڕایهڵیم بکات، دهیخهمه بهههشتهوه)).

ژینه وتی: بابهگیان، بهههشت زوّر خوّشه.

باوکی وتی: بهههشت بۆ ئەو کەسانەيە کە خوايــان خــۆش بــوێ و بەقــسەی ىكەن.

پاکەت پسکیت

کامهران مندالیّک بوو تهمـهن ده سـالان بـوو، روّژیّک لهگـهلّ باوکیـدا لـه باخچهی گشتیدا لهسهر کورسییهک دانیشتبوون، پاکهتیّ پسکیتی کریبوو، لیّـی دهخوارد.. کاتیّ پسکیتهکهی تهواو کرد، وتی: لهبهر تهوهی تهم پاکهته جوانـه.. فریّی دهدهمه ناو گولهکانهوه.. بوّیه پاکهتهکهی ههلّدایه ناو باخچهکهوه.

پاکەتەکە لەبەر خۆپەوە وتى: ئاى ئەم منداڭــە بۆچــى منــى لێــرەدا فــرێدا.. ديارە نەشارەزايە! چونكە بەھۆى منەوە دىمەنى باخچەكە تێكك دەچێت.

ئەوەنــدەی نــەبرد پیاوێـک هـات و کەوتــه ئــەو نــاوە و شــتە زیادەکــانی هەلدەگرتەوە و باخچەكەی پاک دەكردەوم.

پاکهته که وتی: تُهم پیاوه چهند پاک و خاویّنی پیخوّشه. خوّزگه منیشی لیّره لادهبرد.

پیاوه که هات و پاکهته کهی هه*لگرت* و بـردی خـستیه شـویّنی تایبـهتی شـته زیاده کانهوه.

پاکهته که وتی: چهندم پێخوشه که له شوێنی پێویـستی خـوٚم دا دانــرام، بــا ئاگادار بین و ههر شوێنه و بوٚ شتی خوّی کراوه

جلكان خه ليفر

روّژیّک له شاری کوفه، موسـولّمانان بـوّ نویّــژکردن کوّبوونــهوه و چــاوهریّی هاتنی خهلیفهی موسـولّمانان عــهلی کــوری ثــهبو تالیبیــان دهکــرد (رهزای خــوای لیّبیّت) پیّش نویّژیان بوّ بکات، بانگ درا و خهلیفه لهکاتی خوّیدا ئاماده نــهبوو، موسلّمانان تووشی دلّهراوکیّ بون و دوعای خیّریان بوّ کرد. جاران یهکــهم کــهس دههات بوّ مزگهوت و ثاخر کهس دهچووه دهرهوه.

کاتیّ خملیفه هات و پیّش نویّرٔی بوّ کردن لهنویّرُ بوونهوه، عُهبدولَلاّی کوری عـهبباس، کـه لـه ریــزی پیّـشهوه بــوو، پرسـیاری لـه عــملی کــرد لــه هــوّی دواکهوتنهکهی، که موسلّمانان نارِهجهت بوون.

حەزرەتى عەلى بزەيەك گرتى و بەرويەكى خۆشەوە پێى وتن: ئەوە جلـەكانم شۆردبو، چـاوەرێى وشـك بوونـەوەيم دەكــرد، تــا لەبــەرى بكەمــەوە و بگەمــە مزگەوت، لەبەر ئەوي دواكەوتم و جلەكە ھێشتا ئەواو ووشك نەبوبووەوە.

كىٰ لەئىمەچاكترە

دمُلِیْن: حەزرەتی عیسا (سەلامی خوای لیّبیّ) بەھۆی ئــەو موعجیزانــەوە كــه خوای گەورە پیّی بەخشی بوو نان و ئاوی ئامادە دەكرد بۆ ھاوریّکانی.

هاورپّکانی پێیان وت: ثهی پێغهمبهری خوا، ثایا کیْ لٰه ئێمه چاکتره؟

حەزرەتى عيسا (سەلامى خواى لىبنى) فەرمووى: چاكترين كەس ئەوەتانە كـە لەرەنجى شانى خۆى بخوات و خۆى كاسبى بكات.

روباره بچکۆلەک

ررووبـاریّکی بــچکوّلهی روون و پــاک هــهبوو، بــهناو باخــچه و بیّــستان و داری میوهکاندا بهخوّشییهوه دهروّشت و ئاوی دهدان.

رۆژێک بەردێکی گەورەی وەستاوی قـەراغ رووبارەكـﻪ بـﻪ رووبارەكـﻪی وت: ئەوە تۆ بۆ كوێ دەرۆی؟ ئەی رووبارەكە؟!

رووباره که له ولامدا وتی: نهروقم ناوی باخ و داره کان دهدهم و له بهرینی سهوزایی و گوله کاندا که شبت و گیوزار ده کهم، ناوی ناده میزاد و گیانداران دهدهم، زهوی پاراو ده کهم.

بەردە گەورەكە پێى وت: ئاى ھەۋار، ئەى نازانى لــە دواييــدا چــيت بەســەر دێ؟!

رووبارهکه وتی: تــهنها تووشــی خێــر دهبم، منــیش حــهز لــه خێــری هــهموو دروست کراوانی خوا دهکهم.

بەردە گەورەكە ھەستى بە دۆتەنگى خۆى كرد، لە سادەيى و دڵ باشـى ئـەم رووبارە بچوكە.. ئەمجا پێى وت: باشە ئەى رووبارەكە، خۆ تۆزێكى تــر منــدالان دێن و قاچيان لەئاوە پاكە رووناكەكەت دەشۆن و لێڵت دەكەن.

رووبارهکه لـه وهلامـدا وتـی: مـن منـدالانم خـوّش دهویّ، زوّر بهختـهوهر و دلّشاد دهبم، کاتیّ که دهبینم قاچه بچکوّلهکانیان لهٔئاومدا دهشوّن.

بەردەكە وتى: تۆ رووباريّكى بچكۆلەي، تۆ نازانى بۆ كوێ دەچى؟! تۆ دەرۆيى بەرەو دەريايەكى گەورە لەناويان ون دەبى.

رووباره بچکوّلهکه وتی: دەریا باوکی منه، بهختهوهر دەبم کاتیّ دهگهریّمــهوه ناو سکی باوکی بهریّنرم.

رٍووبارهکه ئهم قسهیهی کرد و بهناو باخچه گولهکاندا گهشتی دهکـرد بــوّ خوّی.

دووبرا پی دایك وبا وکه کر

سیروان و سهمیر دوو برا بوون بیدایک و باوک، یهکیکیان تهمهنی (۱۰) سال و ئهی تریان و سهمیر دوو برا بوون بیدی و ئهی تریان (۱) سال خاوهنی سامانیکی زوّر بیوون، که باوکیان بیوی بهجیهیشتبوون، بهلام مامیان دهستی بهسهردا گرتبوو، لهماله کهش کردبوونییه دمرهوه.

به لین، نه و دوو منداله هه تیوه، روّژانه له کوّلان و بازاره کان دا دهسورانه و شهوانه له سهر زهوی به ردوکانه کان ده خهوتن، جلیان شیروور، پیّیان پهتی، بی کهس و دلّسوّز، ههموو کاتی براگهوره که بیرا بیچکوّله کهی دهنوساند به سکییه وه تاکو نازی باوک و دایکی بداتی و لهسه رما بیپاریّزیّ.

روّژیّک لهبهر قاپی دەرەوەی قوتابخانهیهکدا کزوّله دانیـشتبوو.. کـه هیــوای ئاموّزایان بهلایاندا هات تا بچیّ بوّ قوتابخانه، به جلـی جــوان و پــاک و تــهمیز و دەم و چاوی گهش و جوان و جانتا به شانهوه..

هیوا دوو تُـاموّزا ههتیوهکـهی بینـی، سـهلامی لیّکـردن و تـهوانیش وتیـان: وعلیک السلام ورحمة الله وبرکاته.

هيوا وتي: حالتان چۆنه؟

ئهوانیش وتیان: ئهوهین که دهمان بینی، تــوّ جلـی جوانـت لهبهردایـه و لـه شویّنی نهرم و گهرم دا دهخهویت و خـواردنی بـاش دهخوّیـت و لـه قوتابخانـه دهخویّنیت، ئیّمهش به جلی دراوهوه خواردنی پاشماوه دهخوّین و شهوانه لهسمر زهوی دهخهوین.

هیوا زوّر خهفهتی خوارد و وتی: بریار بیّت منیش لهمهودوا لهگهلّ نیّـوهدا وهکو نیّوه بژیم. وتیان: تۆ برۆ بەلای ژیانی خۆشی خۆتەوە، باوک و دایکت بۆت شیّت نەبن.

هیوا لهپاش نهوهی له قوتابخانه گهرایهوه، لهبازارهوه تهلهفوّنی کبرد بیوّ باوکی، باوکی قسمی لهگهلّ کبرد و وتی: کبوری شیرینم، بوّچی وا درهنگیت پیّچوو، من و دایکت چاوهریّتین.

هيوا وتى: بابه ئيتر من نايهمهوه بوّ لاتان!

باوکی به شپرزهیییهوه وتی: بۆچی کوری خۆم، دلت لهکی زویر بووه؟

هیوا وتی: لهتوّ.. بــوّ دەسـتت بهسـهر مــالّ و ســامانی سـیروان و ســهمیری ئاموّزام دا گرتووه و دەربەدەر بوون و بێجل و پێپهتی و بــه برسـێتی، شــهوانه لهسهر زەوی کوّلان و بازارٖهکان دەخـهون، منـیش برپــارم داوه لهگــهلّ ئهوانــدا بژیم.

ئیتر هیوا تهلهفوّنه کهی داخسته وه بیاوکی پهله پینکه وت، خیّرا چو دایکی هیوای ٹاگادار کرده وه، بهخوّیاندا چوونه وه دهستیان کرد به گریان و خیّرا چوون ههرسیّکیانیان دوّزیه وه هیّنانیانه وه بوّ مالّه وه.

ئيىتر بەيەكەۋە ژيانىكى خۆشيان بەسەر برد.

برياريدا لهنيش كه لهشيزه كهوه لهضهوه لمسن

پیـــاویّکی خواپهرســت کهلهشــیّریّکی هـــهبوو.. هـــهموو بهیانییـــهک زوو کهلهشیّرهکه دمیخویّند و خواناسهکهی بوّ نویّژی بهیانیان خهبهرگادهکردهوه!

رِوْژِیْک خواناسه که لهبهر خوّیهوه وتی: باشه بوّچی خـوّم خهبـهرم نابیّتـهوه؟! ههموو بهیانییه ک ههر کهلهشیّره که خهبهرم ده کاتهوه.. مهرج بی کـاری بکـهم ئیتر بهیانیان من لهپیّش کهلهشیّره کهوه وریابمهوه.

بۆيە برپارى دا شەوانە زوو بخەوى و.. ئىواران خواردن كەم بخوا..

ئیتر رِوْژانه پیْش بانگ خهبهری دهبوّه و ههلّدهستا دهست نویّژی دهگـرت و شهونویّژی دهکرد.. کهلّهشیّرهکهی لهدهنگی هـهلّس و کـهوتی لـهم خهبـهری دهبووهوه.

خواپهرسته که وتی: گهگهر یه کی بیهوی کاری بکات و بوّی لیّببریّت و سـوور بیّ لهسهر کردنی، گهوا خوای گهورهش یارمه تی دهدا و بوّی دهچیّته سهر.

بزچی که رونشکه که ده ترسی ؟

كەرويْشكيْك لەبن داريْكدا بەتەنيا دانيشتبوو دەگريــا.. لەبــەر خۆيــەوە دەى وت:

بو کوی بچم؟! بو کوی راکهم؟! دارستانه که پریهتی له شیر و پلنگ و گورک و درندهی تر.. من ناتوانم لهم دارستانه پر له گیروگرفتهدا بژیم.

لەسەر لقێکی دارەکە، لەق لەقێک گوێی لە وتــەکانی کەروێـشکەکە بــوو. لــە کەروێشکەکەی پرسی:

بۆچى وا بێھێزى؟!

کهرویِشکه که ووتی: ئهی لهق لهق، تو لهو شـویِنه بـهرزه هیِنییـهدای، هـهر ههستت به ترس کرد لهسهر لقیِکی بهرزتر خوّت دهپاریِّزی.. منیش نـاتوانم لـه دارستانی چری پر درندهدا بژیم! بویه دهمـهویّت راکـهم و بـچم بـو شـویِنیّکی بـیّترس..

لهق لهق به پیکهنینهوه پیّی ووت: ئـهی کهرویّـشکی خوّشهویـستم، ئازایـهتی لهوهدا نییه راکهیت و خوّت بشاریتهوه.. به لکو ئازایهتی لهوهدایه که وه کو ئـهو گیاندارانهی که وه کو خوّت لاواز و بیّده سه لاتن بتوانی لهو دارستانه دا برّیت که شویّنی لهدایک بوونتـه و نیـشتمانته.. دهبـی ئـازا بیـت و بزانیـت چـوّن خـوّت دهپاریّزی!! نابیّ دارستانه کهت بهجیّ بیّلّی؛

کەروپشکەکە وتى: سوپاسىت دەكىەم ئىمى لىمق لىمق، كىم فيدرى دەرسىي ئازايەتى و خۆراگرىت كردم.

شوشه عه تر

عومهری کوری عهبدولعهزیز(رهزای خوای لیّبیّت) لـه جـهژن دا شوشـهیهک عهتری به خیّزانهکهی بینی، پیّی فهرموو: ئـهو شوشـه عـهتره بگهریّنـهرهوه بــوّ بهیتول مالی موسلمانان.

ژنهکهی وتی: نهوه تایبهتییه و نافرهتیک بهدیاری بوی ناردووم.

عومەر فەرمووى: ئەگەر خيرانى عومەر نەبويتايە بۆيـان نــەدەناردى، لەبــەر ئەوە دەبى بچيتەوە بەيتول مال.

ژنهکهی عهترهکهی ناردهوه بو بهیتولمال.

ده مهترقتي چه قزوكروجك

ئه حمه د مندالیّک بچکولانه بوو، روزیّک به ته نیا چوه چیّ شتخانه که یانهوه و دهستی دایه چهقوّیه کرد به پیاز پاک کردن. که پرا به چهقوّکه دهستی خوّی بری و خویّن به دهستیا هاته خوارهوه..

ته حمه د له تاو تازار و ترس دهستی کرد به گریان و چهقوکهی خستهوه ناو کهوچک و شته کان.

دایکی که گوێی له دهنگی گریانی نهحمهد بوو به پهله گهیشته لای و بهو شیّوهیه نهحمهدی بینی، زوّر بهزهیی به نهحمهد دا هاتهوه و خیّرا لهفاف و دمرمانی هیّنا و دهستی نهحمهدی تهداوی کـرد و بـوّی پیّـچا و بردییـه ژووری دانیشتن.

لهم کاتهدا کهوچکێک رووی کرده چهقوٚکه و بهلوٚمهوه پێی وت: ئهی چهقوٚه ئهوه بوّی وت: ئهی چهقوّه ئهوه بوّچی وات لهو منداله ههژاره کرد؟ ثاگام لیّبوو چوّنِ لهناو ثازاردا دهگریا؟ چهقوٚکه له وهلاّمدا بهخهمێکهوه وتی: توّ لوّمه و سهرزهنشتی من مهکه ثـهی کهوچکی هاورپّم، تاوانی من چییه؟! که ثهو منداله نازانیّ چوّن بهکارم بهیّنیّ.

لرخؤبوردن

دهگیّرِنهوه جاریّک کوّمهلیّک گهنجی موسلّمان له شهویّکی تاریکدا دادهنیشن بوّ نان خواردن، بهلام دمزانن که خواردنهکه کهمه و بهشی ههموویان ناکات.

به نی، به تاریکی سفره راده خریّت و خواردنه که که له همودا داده نریّت، تا همویان دهست بکه ن به نانخواردن، کاتی نهوه دیّت که سفره که همانگرن، رووناکی هه ن ده کهن، ته ماشا ده کهن خواردنه که وه کو خوّی ماوه و لیّی کهم نه بوته وه، به هوی نهوه که همریه که له و موسلمانانه دهستی بو خواردنه که نه بردووه تا نه وه ی تریان تیّر بخوات، بوّیه که سیان ده ستیان بو خواردنه که نه بردبوو. همووی ما بوویه وه. دوایی سفره یان راخسته وه و هموویان له خواردنه که نواردنه که یان خواردنه که یان خوارد یان که یان خوارد یان که یان خوارد یان که یان خواردنه که یان خوارد یان که یان که

ئەوەيە برايەتى و لەخۆبوردن لە ئىسلامدا، پ<u>ٽويىستە پەنىد و ئامۆژگارى لىّ</u> وەربگرين.

پاداشت برمني کرده وه يه

پیاوچاکیک دهگیریتهوه و دهلی: ٔ

لهگهلّ زانایه ک دا له سهفهریّکدا بــووین، کــاتی نــانخواردن سـفره رِاخــرا و لهدهوری سفره که دانیشتین کــه خزمــهت کــار و رِهش پیّــست و کهســانی تــری وامان لهگهلّدا بوون.

منیش به زاناکهم وت: **ئهگهر ئارهزوو بکهیت، سفره** بوّ ثهوان جیابکهینهوه، تا لهگهلّ ثهواندا نان نهخوّن؟

زانا خواناسه که له وهلامدا وتی: نا.. شتی وا مه کهن، ههموومان یه ک خوامان ههیه، ههیه میلله تین که نیسلامه، ههموومان یه ک دایک و یه ک باوکمان ههیه، پاداشتیشمان به پنی کردهوه یه.

خؤيركم گرتن

ئەگێرٍنەوە جارێک پێغەمبەری خوا عیسا (سەلامی خوای لێبێ) بە كۆمەڵێک لە حەواریەکانی فەرموو: کارێکم پێتانە، بۆمی جێبەجێ بکەن.

وتيان: ئەي پىغەمبەرى خوا، پىويستى تۆ جىنبەجى دەكرى.

حەزرەتى عيسا ھەستا و قاچى ئـەوانى شــۆرى. حەوارىيــەكان زۆر سەرســام بوون، بەم كارەي عيسا و لە ھۆكەيان پرسى، كە نېێنى ئەم كارە لەچىدايە؟!

ئهویش فهرمووی: من بهم شیّوهیه تهوازوع و لهخوّبوردنم نوانید لهگهلّ ئیّوه، تاکو ئیّوهش لهدوای من بهم شیّوهیه بن، لهناو خهلّکیدا وهکو لهخوّبوردنی مین لهئیّوه. چیونکه به لهخوّبوردن، دانیایی بلاّودهبیّتهوه نهک بهخوّ بهگهورهگرتن. ههروهک له دهشتاییدا کشت و کالّ دهکریّ نهک له شاخ.

پرپولہ خرمبارہ کہ

له کیّلگهیهک دا کوّمهلیّک میّروو دمژیان، پیّکهوه یاریان دهکـرد و هاوکـاری یهکیان دهکرد.. روّژیّک میّرولهیهک و میّشولهیهک لهسهر لقی درهختیّک بهسهر قهلایهکهوه قسهیان بوّ یهک دهکرد و.. باسی کاری ههنگیان دهکرد کـه چـهند خاویّن و چالاکه.

یهرمقهیه کی پهپوله واته بهچکه پهپولهیه کی تازهیان دی، که یهرمقه که باوهشی کردبوو به لقی داره که دا و لهسهری راکشابوو..

مێرولهکه وتی:

ئەي ھاورىي بەرىز، بۆچى نايەيتە ناومان؟

يەرەقەكە وتى:

من ناتوانم له شویّنی خوّم بجولّیّم، زوّر داماوم.

مێشولهکه وتی:

نابیّ، توّ دەبیّ یان بەپیّ بتوانی بروّیت وەک میّرولەکە، یان وەکو من بە بــالّ بفری!

يەرەقەكە وتى:

من زوّر لاواز و بيّكهسم، نه دەتوانم بروّم و نه دەتوانم بغيرم.

بۆپە مێرولە و مێشولەكە زۆريان بەزەپى پيادا ھاتەوە.

لهولاوه كرمينك گويي له دهنگيان بوو، تهويش وتي:

ئهو داماوه چوّن ژیان دهچیّته لهشییهوه و دهگوریّت ههتا ماوه ناوا پهک کهوتوو دهبی کولله که لهسهر لقی داره کهی ثهوبه زهوه، هه لفری و هات بو لایان، گهویش تی گهیشت باسی چی ده کهن، بویه پنی وتن:

ئێوه نازانن، پاش ماوهيهكي تر وهكو ههمومان چالاك دهبيّ.

به نی .. روزه کان هاتن و تی به په په به هار هات، گول و گولزار و سهوزه گیا بوژانه وه، یه به بودبوو به په پولهیه کی بال نه خشینی ره نگاو ره نگ وگولا و گولی ده کرد، که می شوله و می روله که چاویان پنی که وت، و تیان ماشاالله خوای گهوره چی به خشیوه به و یه ره قه یه، نیستا بو ته په پوله.. هه رخوای گهوره، گیان ده کاته به ری گیانداران و گهشه یان پی ده کات.

بالرما ل ئاگا دارىبن

ثازاد دمرگای حهوشه کهی کردهوه و هاته مالهوه، دایکی و باوکی و خوشک و برا گهوره کهی دانیشتبوون، ثازاد بهبی دهنگی خیری کرد به ژورا و رادیوکهی کردهوه و دهنگی دایه و گلوپه کانی کردهوه.

کراس و پانتولهکمی داکهند لمسمر قهنمفهکه داینا و بیجامه ی کامهرانی برای لهبمر کرد و بهدهنگی بمرز به برا گهورهکمی وت:

داوای لیبوردنت لیده که بیجامه که لهبهر کردی.

چوو بهرامبهر باوکی دانیشت و وتی:

بابه گیان، نه ریّگادا به خیرایی هاتمهوه، کهوتم و قاهم بریندار بوو.

باوکی پێی وت:

كورم، نابي لهريكادا به پهله بروين، دهبي ئاگاداري ئادابهكان بين.

ئازاد وتى: كام ئادابانه؟

باوكى وتى:

بۆ نمونه،

که ویستمان بنینهوه مانهوه پنویسته تعقبه نبه دمرگا بندهین و مؤنهست ومربکرین،

که هاتینه ناو ثهندامانی خیّزانهوه دهبی سهلام بکهین،

لهمال دا راديو به دەنگى بەرز نەكەينەوە،

بــهرٖوٚژ ژورهکــان رٖونــاکن و نابــێ گڵوٚهــهکان دابگیرســێن، مهگــهر بــهپێی پێویست.. کاتی که خوّمان دهگورین، دهبی جلهکان که دامان نا بیکهین به عهلاگهوه، که بوّ تُهو مهبهسته دانراوه..

نابیّ لهخوّمانهوه و بهبیّ وهرگرتنی موّلهت جل و بیجامه و کهل و پهلی کـهس بهکاربیّنین،

له قسه کردندا نابی دهنگ بهرز بکهینهوه،

ئهگهرئهم کارانه بکهین، توشی ههله و زیان و گوناه و پهشیمانی دهبین.

ثازاد کهمیّک بیری کردهوه و وتی:

بابه گیان، داوای لیبوردنتان لیده کهم، بهراستی مین کومه لی هه کهم له ماوه یه کی کهمدا کرد، پهیمان بی لهمهودوا مافی ههموو کهس و شتی راگییر بکهم و نازاری کهس نهدهم.

باوكيشى دوعاى خيّـرى بــۆ كــرد و خيّزانهكهشــى بــهبىّ دەنگــى گوێيــان لــه ئامۆژگاريەكانى باوكيان گرتبوو.

رُنجا ی گا لُتہ کردن

ده گیرنهوه له مزگهوتیک دا چهند فهقییه که خهریکی دهرس خویندن دهبن، روزانه به خویندن و لهبهرکردنی قورانان و فهرمووده و شهرعهوه خهریک دهبن، له گهره که که که نجی بیشهرم و نهام و عهجول و دوور لهخوا دهبن، ههر خهریکی شتی بی که لک و گالته کردن و له و جوره شتانه دهبن، شهویکیان له مالی یه کیکیان داده نیشن خهریکی گالته و بهزم دهبن، یه کیکیان تیا دهبی زور لار و خوار و شهرانی و جنیوفروش و بهتیر و توانج دهبی، ده لی:

کورپنه بۆ ئەم شەو تۆزى گالتە بەو فەقىيانە نەكەين كە لەو مزگەوتەدان؟ دەلىّن: چۆن؟

دەڵێ:

من خوّم ده که مه نهخوّش و له جیّگادا ده که وم و لیّفه یه کم پیادهن، بهن فهقیّیه که بیّنن و بلیّن نهخوّشیّکمان ههیه، تا یاسینم لهسهر بخویّنن.. که هات دهستی کرد به یاسین خویّندن که لیّبوّوه، هه ّلده ستمهوه و تــوّزیّ گالّتـهی پـیّ ده کهم.

ئەوانىش دەڭين: باشە.

یـهکیکیان دهچـی لـه مزگهوتهکـه فهقیّیـهک دیّنـی و، فـهقی دیّتـه نـاو کوّمهلهکهوه و سهلام دهکا و بـهدرو لهبـهری ههلدهسـتن و نهخوشـهکهی ژیّـر بهتانیهکهی پیشان دهدهن، ئـهویش قورثانهکـهی کـه هیّناویـهتی دهردهکـات و دهست دهکات به خویّندنی سورهتی یاسین، ئهوانیش لهژیّرهوه سهیری یهکتری دهکهن و بهدزییهوه پیّدهکهنن.

كاتي كه فهقيّ له قورئان خويّندن دهبيّتهوه، دهلّي: خوا شيغاي بدات.

کاتیک هاوری کانی لیفه که لهسهر هاوری کهیان لادهدهن تا گانته بکات به فهقی که.. تهماشا ده کهن گیانی تیا نهماوه و میردووه، ههموویان چاویان زهق دهبی و ترس و بیم دایان ده گیری و دهست ده که نه گریان و هاوار، به لام بی سوود دهبی، هاواره کهیان مردووه که زیندوو ناکاته وه، ثیتر شهوانیش تهوبه ده کهن و لهو کاته وه واز له گانته کردن به دینی خوا دینن.

لهٔ نا مؤرگاری وه رگرتن بیزارمه به

رپّبوار تهمهنی گهیشتبووه پانزه سالان، خوّی به گهوره دهزانی و دهیوت:

ئیتر من پیّویستم به ئاموّژگاری نـهماوه، چـونکه کاتـیّ کـه تهماشـای ثاویّنـه دهکهم، سهرم گهوره بووه، لاشهم گهورهتر بووه، دهستم بههیّزتر بووه، ئهوهتا ئیّستا پیّلاّوی گهورهش لهپیّ دهکهم.

ریّبوار تُهم خهیالاّنهی دهکردهوه و وای دهزانیی تُـیِتر زانیـَـاری زوّر دهزانــێ و زوّر شتی بوّ تاقی بووهتهوه و بهقهد باوکی شت دهزانیّ

بۆیه که باوکی ٹاموژگاری کرد.. ریبوار وتی:

باشه بابهگیان، خوّ خەربکە ھێندەی توّم لێدێت، دوێنێ خوّم کێشا شەسـت کیلوّ بووم، ئیتر خوّم ھەموو شتێ دەزانم.

دهیویست نهم راستییه تاقی بکاتهوه! روّژیّک، سهیری کرد ههندیّک پارمی کوّکراوهی پیّپه، که به نیش کردن پهیدای کردبوو، بهبی پرسی باوکی چوو بوّ بازارِ تا شتی پیّ بکریّ، له بازارِ رادیوّیه کی بهدهست فروّشیاریّکهوه بینی، تازه و جوان هاته پیّش چاوی، بوّیه یه کسهر چوو مامه لهی کرد و پارهی دا پیّی و گهرایهوه مالهوه بهخوّی و رادیوّکهیهوه.. خیّزانه کهیان دانی شتبوون، تهمیش هات سهلامی کرد.

چووه لای باوکییهوه و وتی: بابهگیان ئهم رادیوّیهم کریوه، زوّر چاکه.

باوکی وتی: بهچیدا دمزانی که چاکه؟

ريبوار وتى: ثهها بهرك و قهباغ و شيوهكهى چهند تازه و جوانه؟!

کاتی که ویستیان بیخهنه کار.. رادیوّ دهستی کـرده خـشهخش و جیرهجـیر، سهیریان کرِد ثیش ناکات. باوکی وتی: کورم، ثهم رادیویه ناوهروکهکهی باش نییه و خهلهلی تیایه. ریّبوار وتی: ثاخر بابهگیان، ثهی بوّچی تازه و جوانه؟!

باوکی وتی: کورِم نلومروّک شـتیّکه و دیــوی دەرەوە و روالــهت شـتیّکی تــر، مەرج نىيە ھەرچى روالْەتى تەواو بوو، ئيتر ناومروّکيشى تەواو بیّت.

بردیانه لای وهستا، وهستاکه بوّی چاک کردنهوه و هیّنایانهوه.

ریبوار وتی: بابهگیان، ئیستا تی گهیشتم که روالهت ههموو شتی نهیه، منیش گهرچی به روخسار گهوره دیارم، بهلام تهمهن و تاقیکردنهوه و زانیاریم زوّر نهیه، لهبهر نهوه دهبی ئاموّر گاری جهنابت وهربگرم، بهراستی دهرسیّکی جاک فیّر بووم.

باوکی وتی: کورِم، به تاقیکردنهوهی زیاتر و زیاتر شتی زیـاتر و زیـاتر فیّـر دهبی.

(4.5)

-8-

* . 0

زانا کربزجی رای ده کرد ؟!

دهلیّن: له دهشتیّکدا، زانایهکیان بینی رای دهکرد! بوّیه لـهو کاتـهدا پیاویّـک زاناکهی بهم شیّوهیه بینی و بوّ لای چوه پیّشهوه، لههوّی راکردنهکهی پرسی، که ئایا بوّچی رادهکات؟

زاناکه له وهلامدا وتی: لهدهست ئادهمیزادی بی گوی راده کهم، هـهر قـسهی بوّ ده کهم و ئهو ههر نایبیستی.. کهواتـه چـاکترینی شـتی کـه بـیرم لی ٚکـردهوه راکردنه له دهستی نهفام و بی گوی، چونکه قسه کردن له گهانیدا بی سووده.

. هرملی نا تا خیکا

کۆمهڵیّک مهلهوان لهسهر دهریایهک وهستابوون و دهیانویست مهله بکهن و پیّش برکییهک ئهنجام بدهن.. تا بزانن کامیان دهتوانیّ زوّر له ئاوهکهدا بروا و بگهریّتهوه.

ئەوەيان كە زۆر چاك مەلەي دەزانى، بەلام ئامۆژگارى وەرنەگرت وتى:

من به ناو دەرياكەدا دەرۇم.. زۆر دەرۇم ئەوسا دەگەريمەوە.

هاوریّکانی پیّیان وت: زوّر دوور مهکسهرهوه، چیونکه زُوّر ماندوو دهبی، دوایی ناتوانی بگهریّیتهوه و تیادهچیت.

مەلەوانەكە ئامۇژگارىيەكەى وەرنەگرت و بە مەلەكردن زۆر زۆر رۆيشت تا ھێزى تيا نەما و تەواو ماندو بوو.

کاتی که ویستی بگهرپنتهوه هیّز و توانای نهما و لهنیّوانی شهپوّلهکان دا خـوّی نهگرت و خنکا.

مەلەوانەكانى تر نەيان دەتوانى بگەنە ئەو شوێنە.

ئەمە ئەنجامى ئەو كەسەيە كە ھەر دەرپوا و بىر لە ماندووبوون و گەرانـەوە ناكاتەوە.

لهگرن نهزات ما

ده کیرنهوه له ولاتیک دا زانایه ک خرایه زیندانهوه و ماوهیه کی زور به تهنیا له ژوریک دا دهژیا و بی تاقهت بووبوه، لهپاش ماوهیه ک کابرایه کی شوانی ده شته کی نه خوینده واریان هیّنایه ژووری زانا خواناسه کهوه.

زاناکه لهدلّی خوّیدا وتی: زوّرباشـه کـه ئـهم پیاوهیـان هیّناوهتـه ئیـّـره، مـن بیّتاقهت نابم و دهمهتهقیّی لهگهلّ دهکهم، لهو عیلمهی که پیّمـه ئـهویش فیّــر دهبیّت.

بهلّی، ماوهیه کی زوّر پیّکهوه له ژووره که دا مانهوه، وه کوو ههموو روّژانی تـر زاناکه قسهی بوّ کابرای دهشته کی ده کرد، کابرای دهشته کیش له زاناکـه وورد دهبوّوه و دلّوّپ دلوّپ فرمیّسکیش به چاوی شوانه که دا ده هاتنه خوار.

زاناکه له دلّی خوّی دا وتی: دیباره قیسهکانم کاریبان تیکردووه، بوّیه وا دهگری، بهلاّم وا باشه لهم بارهیهوه پرسیاری لیّبکهم.

بۆیه به کابرای دهشتهکی وت: برای شیرینم، بۆچی دهگریت؟ ئایا وشـهکانم کاری تیکردووی؟

کابرای زانا ههناسهیه کی هه لکیشا و زانی که بی سووده بوّیه داواکاریه کی بهرز کردهوه بوّ لیّپرسراوی زیندان، که به لکو تُهم پیاوهی له لا دوور بخهنهوه، چونکه ژیان له کُهلّ که سانی وادا زوّر زه حمه ته.

موسلمان بودن پیا دنک

رِوْژیّک کابرایه کی بههیّزی بهسام له شاری مهدینهدا دهگهرا و پرسیاری لـهم و لهو ده کرد که پیّی بلیّن پیّغهمبهری خواﷺ له کویّیه؟!

ویستی خوای گهوره وابوو که یهکی لهو کهسانهی پیاوهکه پرسـیاری لیّکــرد، عومهرِی کورِی خهتاب بوو، کاتی عومهر (رهزای خوای لیّبیّ) لیّی پرسـی: بوّچــی بهدوای پیّغهمبهردا دهگهریّی، ئیشی چیت پیّی ههیه؟

کابرا له وهلامدا وتی: دهمهوینت بیکوژم، پارهیه کی زوّرم لهلایهن کافرانه وَه دهست ده کهوی، که تایبه تیان کردووه بو نهم مهبه سته

کاتی عومهری کوری خهناب ئهم قسهیهی بیـست کـابرای گـرت و ئهسـیری کرد و دایه پیّش و پیّی وت:

من یهکیّکم له هاورپّیانی پیّغهمبهرﷺ، دهبیّ توّلهی ئهم قسهت لیّ بکهمهوه. بهلّیّ، عومهر کابرای دیل کرد و بـردی لـه مزگـهوت دا بـه کوّلهکهیهکـهوه بهستییهوه، چاوهریّی کرد تا پیّغهمبهری خوا ﷺ موّلهتی کوشتنی بدات.

بهلّی" کابرای بهکوّلهکهوه بهستهوه و موسلّمانان لیّی کوّبوونهوه.

کاتی پیغهمبهری خواﷺ پرسیاری هوّی ئهم بهستنهوهیهی کیرد، فهرمووی: بیکهنهوه.

ئەصحابەكان لەسەر ئەمرى پێغەمبەرى خوا ﷺ كابرايان كردەوە.

پێغهمبهری خواﷺ فهرمووی: ئایا خواردنتان داوهتیٚ؟

وتیان: ئەی پێغەمبەری خواﷺ، ئەو ھاتووە جەنابت بکـوژێ، چــۆن خــواردنی بدەينێ؟!

فەرمووى: خواردنى بدەنى.

ثموانیش خواردنیان بو هینا و کابرا تیری خوارد.

ئەمجا پنغەمبەرى خواصلى داواي لىكرد كە موسلمان ببى و ئىمان بىنى.

كابرا وتى: باوەر ناھيّنم.

تا سيّجار داواي ليّكرد، بهلاّم ئهو ههر باوهري نههيّنا.

لهو کاتهدا موسلّمانهکان چاوهرِێی قهرمانی پێغهمبهریان دهکرد، که فــهرمانی کوشتنی دهرکا، بهلاّم پێغهمبهری خواﷺ فهرمووی: بهرهلاّی بکهن با بروا.

هەرچــهنده ئەصـحابەكان ئــهم فەرمانــهيان پــێ خــوٚش نــهبوو، بــهلام فەرمانەكەيان جێبەجێ كرد و كابرايان ئازاد كرد.

کابرا له مزگهوتهکه به بهرچاوی ههموو ئهصـحابهکانهوه رِۆیـشته دهرهوه.. پـاش کـهمیّک گـهرِاوه نــاو مزگهوتهکــه و لــهناو کۆرٖهکــهدا چــووه خزمــهتی پیّغهمبهرﷺ، بهدهنگی بهرز وتی:

اشهد ان لا اله الا الله، وأشهد أن محمداً رسول الله.

ئەصحابەكان زۆريان پى خۆش بوو.. كاتى كە لىيان پرسى:

ئهی بۆچی ئهو کاته که پیّغهمبهری خواﷺ داوای لیّکردی که موســـلّمان ببــی، موسلّمان نهبویت، ئیّستا خوّت هاتی و موسلّمان بوونی خوّتت ئاشکرا کرد؟

ئەويش لە وەلامدا وتى:

ئهگەر ئەو كاتە كە دىل بووم و داوام لىكرا، گەرموسلمان ببومايە، ئەو كاتە خەلكى دەيان وت: ئەوە لە ترسانا موسلمان بووە! وا ئىستا ئازادم و ترسم نىيــە و بەراستى دىنى ئىسلام بەراست و پاك و گونجاو دەزانم و ئەوا بەدلى خۆم پىخى رازى بووم.

بەراستى لە ئىسلامدا زۆر لەكەس ناكرى، بەلام كەسانى عاقلْ و بـەغىرەت و بەويژدان ھەر ئىسلام ھەلدەبژىرى.

زۆرانبازى مىشولەيرك لەگەل نەمرود

له زەمانى زودا پاشايەكى دەسەلات دار ھەبور، بە پلەر پايەكــەى لــەخۆبايى بوربور، لەخواى گەررە ياخى بور، خواى نەدەپەرست، مارەشى بە كەس نەدەدا كە خواپەرستى بكات.

ئەوەندە خۆى لەلا زل بووبوو، خۆى بەخوا دەزانى و، لەبەر ئەوەى كە پاشايە و دەتوانى ھەموو شتى بكات..

خـوای گـهوره زوّر مـاوهی دا تـا بگهرێتـهوه، حـهزرهتی ئیبراهیمـی نـارد تـا ئاموّژگــاری بکــات، بــهلّام ئــهوهبوو نــهمرودی زالّــم گــوێی لــه ئیبراهیمــی پێغهمبهر(سهلامی خوای لیٚبیّ) نهگرت و ئازاری ئیبراهیمی دا.

خوای گهوره یهکیّک له سهربازهکانی خوّی بــوّ نــهمرود نــارد.. دهزانــی ئــهو سهربازه کیّبوو!! ئهو پالّهوانه که دابهزی بوّ نهمرودی پاشا کیّ بوو؟؟

یه ک میشولهی بچکولهی بیهیز بوو، بهرهو رووی نهمرود ههانفری و خوی کرد بهناو گویچکهی نهمرودا.

ماوهی سیّ روّژ له گویّچکهیدا مایهوه، نهمرود وهزعی تیّک چـوو، میّـشکی خهریک بوو تیّک دهچوو، ثازاری بوّ هات، لهتاو ثازار ههلّدهبهزییـهوه، هـاوار و نالهی دهکرد.. بهدهست میّشولهکهوه دهگریا..

پاشای زالم بهدهست میشولهی پالهوانهوه زهلیل بیوو.. شیوا.. هیچی بیو نهکرا، تا کهوت به زهویدا و گیانی دهرچوو..

خۆ بەزل زانىنەكەي، مىشولەيەك بەزاندى.

خونيرنهوه

(کاربین) له ژووری کتیبخانه کهی دا لهسه رقهنه فه قه که خهریکی خویند نه وهی کتیب بوو، ژووره کهی زوّر بی ده نگ بوو.. ته نانه ت سه عاتی قه د دیواره که شیر که چرکه چرکه چرک هیر واش کردبووه، تا خویند نه وه که له (کاربین) تیک نه چین.. (کاربین) جار جار به هیمنی په ره یه کتیبه کهی هه ل ده دایه وه..

لهو کاتهدا کاوهی برای تهقهی له دهرگاکه دا، داوای مؤلّهتی لیّکـرد و هاتـه ژوورهوه و به ئهدهبهوه به (کاربین)ی وت:

كاكهگيان، كاك سيرواني هاوريّت له دمرهوه وهستاوه و بوّ لاي توّ هاتووه.

(کاربین) لهسـهرخوّ کتیّبهکـهی دانـا و چـووه دهرهوه بـهخیّرهاتن و چـاک و خوّشی له سیروان کرد.

سيروان پٽي وت: نايمي بچين بۆ لاي مەريوان، دەمەتەقىٰ بكەين.

(كاربين) وتى: ئاخۆ دوێنێ لەلاي بوين.

سيروان وتي: ئەي بىٰئىش چىبكەين؟

(کاربین) وتی: نهخیّر کاکه سیروان، بیّئیش نین.. له کتیّبخانهکهت دا کـات بهسهر بهره و بخویّنهوه، تا بیّئیش نهبیت.

فهرمان ره وایه کی لهخواترس

حوزهیفهی کوری یهمان کرا به والی له شاری مهدائین، حوزهیفه یهکی بوو له هاوریّکانی پیّغهمبهرﷺ.

به لنی، حوزه یفه به رمو شاری مهدائین کهوته ریّ آنا لهوی فهرمان به وایه تی بکات.. حوزه یفه سواری گویدریّژه کهی بوو، ههندی خواردنی له چاروّکه یه کیش دا هه لگرتبوو.. روّیشت.. ریّگای دوورودریّژی بریْ.. خه لکی مهدائین هاتن به رمو پیری، که به و شیّوه یه بینیان زوّریان به زهیی به حالیا هاته وه، له حزیفه یان پرسی: چوّن موچه تبده ینیْ

ئـەويش وتـى: تــەنها خــواردن بــۆ خــۆم و ثاليـك بــۆ گوێدرێڗٝهكــەم، هــەر ئەوەندە

حوزهیفه ماوهیه کی زور لهناویان مایهوه و فهرمان رهوایی کردن.

کاتی گهرایهوه بو شاری مهدینهی منهوهره و به ههمان شیّوهی روّیشتنه کهی، بهسواری گویّدریّژه که و چاروّکه کهشی لهپشت کردبوو، تهصحابه کان که تهم دیمه نه یان بینی زیاتر گهوره یی و خوشهویستی حوزه یفه هیان چووه دلهوه.. بهراستی تهوه یه لهخوا ترسان.

وإزهينان لهجاكه كردن

جوّگهله پر له ئاوهکه لهبهر خوّیهوه وتی: من کاری زوّر دهکهم و تــهنها هــهر منم ثاوا له ماندوبوندام.. بوّیه به کانیهکــهی وت: مــن مانــدو بــوم و پێویــستم بهوه ههیه ئیتر بوّ خوّم پشوو بدهم، ئیتر ثاوی تر ناگرمه خوّم.

کانییهکه پیّی وت: بهلام کیلله و بن دارهکان و پهپولهکان و چیوّلهکهکان و بالنده و ئاژهلهکان چاومریّت دهکهن!!

جۆگەلەكە وتى: من پەيوەندىم بەوانەوە نىيە.

کانییه که پیی وت: ئارهزووی خوّته، بهلام ئهوه بزانه له داهاتوودا خوّشت زیان دهکهیت و پهشیمان دهبیتهوه.

جۆگەلەكە لاسارى كرد و ئامۆژگارى وەرنەگرت.. كانىيەكە شوێنى رۆيشتنى ئاوەكەي گۆرى..

پاش ماوهیهک جوّگهکه بووه شویّنی قور و چلّپاو و میّش و میّشووله و کرم و میکروّبهکان و، ثاوهکهی وهستا و بـووه گوّمـاویّکی پــر لــه قــهوزه و، روّژ بــهروّژ ناشیرنتر دهبوو، ثیتر منالان و پهپوله و بالّندهکانیش سهریان لیّ نهدهدا..

پاش ماوهیهک جوّگهلهکه پر بوو له دار و بهرد و شتی بیّکهلّک، جا پهشیمان بووهوه و دهستی کرده خهفهت خواردن.. بهلام ئاوه پاکهکه بهجیّی هیّشت.

ها وکاری نیزان مشک ویشهمشهم کویزه

دهلیّن: چهند مشکیّک له دارستانیّکدا پیّکهوه به ئاشـتی دهژیـان، روژیّـک گویّیان له دهنگی بشیلهیه ک بوو.. بوّیه به پهله، یه کتریان ئاگادار کرد و خوّیـان گهیانده کونی ئهشکهوتیّک.

پشیله کان چـوون لهبـهردهمی ئهشـکهوته کهدا خوّیـان شـاردهوه، تـا ئهگـهر مشکه کان شـاردهوه، تـا ئهگـهر مشکه کانیش مشکه کانیش بهشی چهند روّژی خواردنیان هه لگرت بوو..

به لنّ. کاتی ئهوه نزیک بووهوه که مشکهکان پیّویست بکات بیّنه دمرموه، بوّیه فیّلیّکیان ریّک خست، له گهلّ چهند شهمشهمهکویّرهیهکی ناو ئهشکهوتهکه نهخشهیان دانا..

مشکه کان هاواریان کرده پشیله کان و پیّیان وتن:

تهمروّ دیّینــه دەرەوە، بــهلاّم بەریّگــهی ئاسمــانی و دەقــرین، نــهک بەســەر زەوىدا.

پشیلهکان ئهم ههوالهیان بهلاوه سهیر بوو، کاتیکیان زانی چهند بالّداریّک له ئاسمانی نـاو ئهشکهوتهکهوه بـهرهو دهرهوه فــرین.. پـشیلهکان زوّر سهرسـام بووم، وتیان:

ئيْمه نهمان بيستوه مشك بفريّ.

ئیتر واییان زانی که میشکه کان بالییان گرتیوه و هاتونه ته دهرموه. بوّیه پیشیله کان بیهر قاپی ئهشیکه و ته کهیان بیه جیّ هیّیشت و روّیشتن. چیونکه ایه مشکه کان بیّهیوا بوبون. بهلی، پشیلهکان نـهیان زانـی ئهوانـهی کـه فـرین شهمـشهمه کـویّرهی نـاو ئهشکهوتهکه بوون.

مشکهکان که زانیان پشیلهکان روّیشتن، ئیتر بیّترس و دلّـهکوتیّ هاتنـه دمرهوه و له ترس رزگاریان بوو.

زۆر سوپاسی هاورپیانی شەمشەمەكوپرەیان كرد، بۆ ئەم بەدەمەوە ھاتنەیان و یارمەتىدانەیان.

ثهمه کاری هاوکاری کردنه.

یا ریگردن له پول دا

زەنگى پىشووى لىڭىدا.. قوتابىيىەكان بىەرەو گۆرەپىانى قوتابخانەكىە لىە پۆلەكەيان دەچوونە دەرەوە.

تهنها هیوا و سامان لهناو پوّلدا مانهوه و توّپیّکیان پیّبوو یارییان پـیّدهکرد.. لهکاتی یاریکردن دا توّپهکه دای به پهنجهرهکهدا و شوشـهیهکی پهنجهرهکـهی شکا و کهوته سهر کورسی و میّز و زهویهکه و پارچهپارچه بوو.

هیوا و سامان زوّر ترسان، رونگیان زوربوو، به پهله کهوتنه کوّکردنهووی پارچه شوشهکان و کردیانه بهرمیلی خوّلهکهوه.. ههوای سارد دوهاته ژورووه.

کاتــێ ماموّسـتا و قوتابییــهکان پێیــان زانــی، ههنــدێک ئاموّژگــاری هیــوا و سامانیان کرد.

چـونکه ژورهکـه تـهواو سـارد بـوو، هیـوا و سـامان شـهرمهزار بـوون، زوّر خهفهتیان خوارد، برپاریان دا ئیتر لهو کاته بهدواوه هیچ کاتیّک لهناو پوّلدا یاری نهکهن.

ماموّستاش ناردی له بازار وهستایان هیّنا و پهنجهره کهیان چاک کردهوه و ژووره که گهرم بووهوه.

جانتای قرتابیہ تەمبەلەك

قوتابیه تهمهله که ههر له جیگادا خهوتبوو، که دایکی چوو ههلی ساند و پــیّی ت:

له خهو همسته، زوّر دواكهوتوي له قوتابخانه!

قوتابیه که ههاسا و وتی:

نازانم جانتاکهم له کوی داناوه؟! ئهی قهلّهم و دهفتهرهکانیشم!!!

دەستى كرد بە گريان.. دايكى بە پەلە گەرا جانتاكەي دۆزىيــەوە.. منالەكــە دەستى كرد بە گەران لەژێر كۈرسىيەكەدا قەلەمەكەي دۆزىيەوە.. راي كــردە حەوشەكەوە و دەفتەرەكەي دۆزىيەۋە، كە باران تەرى كردبوو..

ترس دلّی گرتبوو.. به پهله شهروالّ و کراسه کهی لهبهر کـرد و، پیّلاّوه کـانی کرد به سهر پیّیهوه.. بهبیّ تهوهی درست و روخـساری بـشوا و نـان بخـوات، قاپی حهوشه کهی کردهوه و رایکرد بو قوکابخانه.

گهیشت.. بهلام دوای چی.. دوای ئـهو هـهموو نارِهحهتییـهی کـه بهسـهری هات، فریاش نهکهوت تا ئهم گهیشت، قوتابیهکان لهنیوهی دهرسـی یهکـهم دا بوون.

میشوله ده پروی بیبیته پاشای دارستان

له دارستانه که دا شیّر پاشای دارستان بوو، دهینه راند و دهیوت: من پاشای دارستانم.

هیّرشی کرده سهر گورگ و پهراسووهکانی تیّک شکاند، هیّرشی کرده سهر پلّنگا و ئازاری دا، ورچهکه لهو ناوه دوور کهوتهوه، مهیمون نهیویّرا لهسهر دارهکانی ئهو ناوچهیه بیّته خوارهوه.

هەموو ئاژەلەكانى دارستان خۆيان دەپاراست..

ميْشولەيەك وتى: من ئيْستا دەچم بەگژ شيرەكەدا.

گياندارهکان ههموو گاٽتهيان به ميْشولهکه کرد.

مینشوله که چنوو لهستهر روخنساری شینره که نینشتهوه و انته دوو سین لاوه گهستی، شینره که زوّر تازاری پی گهیشت، تهوهندهی روخسار خشاند انته بنهرد و دارهوه، ههموو روخساری بریندار و خویّناوی بوو.

گیاندارهکان لهکاری میّشولهکه سهریان سورما..

میشوله که کهم دیمهنانهی بینی، خوّی زوّر به زل و گازا و وریا هاته پیش چاو.. لهخوّی بایی بوو.. ویـستی دهنگ هـهلّبریّ و بلّـیّ: لهمـهودوا مـن پاشـای دارستانم.. بهلام کاتیّکی زانی کهوته ناو توّری جالْجالْوّکهیه کـهوه و تیایـدا پـه کی کهوت.

بهچکهمراوی وجوجه له کان خوای پرروه ردگارفیرکاریان

شهیما و بیلال دوو مندالّی ژیر و چالاک بـوون، پرسـیاری ئـهو شـتانهیان لـه باوکیان دهکرد، که نهیان زانیایه، باوکیشیان بهوه زوّر دلّخوّش دهبوو، ههمیشه وهلّمی راستی دهدانهوه.

ئهو خوشک و برایه له باخچهی ماله کهیانیدا مریشکیک و مراوی یه کیان ههبوو، مریشکیک و مراوی یه کیان همبوو، مریشکه که هیلکهی زوّر کردبوو، له سهریان کرکهوت، مراویه کهش هیلکهی کردبوو، به لام له سهر هیلکه کانی خوّی نه ده کهوت.

شەيما و بيلال بەم دىمەنانە سەرسام بوون، بۆيە لە باوكيان پرسى:

ثهی باشه بابهگیان، ئهی میراوی چیون زیباد دهکات؟! بیاوکی وتبی: ئهوه ئاسانه، ئیّمه هیّلکهکانی مراویهکهش دهخهینه ژیّر مرییشکهکهوه، تیا ئهوانیش ههلّ بیّنیّ.

شەيما و بىلال زۆر دڵخۆش بوون، خێرا چوون ھێلکەکانی مراويەکەيان ھێنا بۆ باوکيان، ئەويش لەژێر مريشکەکە داىنان.

بیلال و شهیما چاومریّی ههلّهاتنیان کرد، پاش سیّ ههفته جوجهلّهی مریشک و بهچکه مراوی سهریان له هیّلکه دمرهات، شهیما و بیلال زوّر دلّـشاد بــوون، بــه پهله کهوتنه پرپولّه کردن بوّیان و دمرخواردیان دان.

دوای چهند رِوْژیّک مریشک و بهچکهکانی چوونه لای حهوزه پــر لــه ئاوه *کــه،* بهچکه مراویهکان خوّیــان ههلّدهدایــه نــاو ئاوه کــهوه و مهلــهیان ده کــرد، بــهلاّم جوجهلّهکانی مریشکه که ههر له قهراغی ئاوهکهوه دهوهسـتان و نهدهچــوونه نــاو ئاوەكەوە، بىلال و شەيما زۆر سەريان لەم دىمەنــە ســورما و لــەباوكيان پرســى" ھۆى ئەمە چىيە؟!

باوكيان له وهلامدا وتي:

بهچکه مراوی دهتوانی مهله بکات، بهلام جوچکهی مریشک مهله نازانی و ئهگهر بچیّته ناو ئاوهوه دهخنکی، خو ئهگهر مهلهیان بزانیایه ثهوانیش دهچوونه ئاوهکهوه.

مناله کان وتیان: تُهی باشه کی بهچکه مراویه کانی فیری مهله کردووه؟!

باوکیان وتی: خوای هـهرومردگار کـه دروسـتی کــردوون هـهر خوّشـی فیّــری کردوون و ریّنمویییان دهکات.

وتیان: ئەی كى جوچكەكانى لەوە ئاگادار كردووە نەچنە ئاوەوە تا نەخنكين؟ باوكيان وتى: خواى بەدى قىنەريان.

منالُه کان وتیان: سوبحان الله، پاک و بیْگەردی بوْ خوای فیْرکار.

جه ژنی راسترتینه

لهپیش جهژن دا (بروا) ئهو جلانهی که باوکی بو جهژن بوی کریبـوو لهبـهری کرد و زوّر دلخوش بوو که جهژنی پیّوه بهریّته سهر.

بۆ سبەينى كە چوو بۆ قوتابخانە، كاوەى ھاورى كى بينى، بروا بــــ خۆشــىيەوە پىي وت: باوكم جلى جوانى بۆ كريوم بۆ جەژن.

له وهلامدا کاوه بیدهنگ بوو، دهم و چاوی گرژ بوو، وهلامی نهدایهوه.

بۆيە بىروا پىيى وت: ئايا تۆ جليان بۆ نەكىريوى بۆ جەژن؟!

كاوه سەرى لەقان، واتە نەخيْر.

بروا له قسه کهی خوّی پهشیمان بوّوه و خهفهت دایگرت، که کاوهی هاوریّی ههژاره و ناتوانیّ بوّ جهژن جلی تازه لهبهر بکات، بوّیه کهوته بیرکردنهوه، که چوّن چارهسهری پیّویستی کاوهی هاوریّی بکات.

بیری کهوتهوه. که رِوِّیشتهوه بوِّ مالهوه، ئهو پارهیهی که لـه دهغیله کهیـدا بوِّ جهژن کوِّی کردبوِّوه، دهری هیِّنا و بردی له قوتابخانه دایه دهست ماموِّستا و تیِّی گهیاند که ماموِّستا بیدا به کاوه، ئهویش جلی پی بکرِی

ماموّستا وتی: زوّر باشـه، خوّشـم پـارهی تـری بـوّ دهخهمـه سـهر و تهوسـا دهیدهمیّ.

برِوا پارهکهی دایه دهستی ماموّستا و روّیشت.

جهژن کاوهی بینی که جلی جوانی لهبهردایه و پارهشی له گیرفاندایـه و رووی خوّشه و خهندهی لهسهر لیّوه.

برواش خوّشی کهوته دلّییهوه و لهدلّی خوّیدا وتی: بهراستی ئیّ سته جـهژنی راستهقینهیه، که هاوری ههژارهکهشم جلی جوانی لهبهردایه.

خۆشرويسى شوينى لەدايك بوون

ئازاد به پهله و خهمباری چوو بو لای دایکی و پیی وت:

دايهگيان مريشكهكهم دياري نييه، زۆريش گهرام نهم دۆزىيهوه.

دايكي وتي: روّله گيان خەفەت مەخو ديتەوه.

ئازاد وتی: ناتوانم چاومروان بکهم، زۆرم خۆش دەوێ، هــەر لــ**ه جوچـکییهوه** سەرى لەھێلکه دەرھاتووه خزمەتى دەكەم..

چووه دهرموه و گهران گهران نهیدوزیهوه.. پرسیاری له ری<mark>ّبواری هناوری ی</mark> کرد..

رِيْبوار وتی: توْزیْ پیْش ئیْسته بینیم لهناو کوّمهلیّ مریشکدا بوو، بهلاّم نازانم چی لیّھات.

کاتی خورثاوا ثازاد به خهفهتهوه رویشتهوه بو مالهوه و قاپییه کهی داخست و همر دلّی لای مریشکه کهی بوو، هات به خهیالیا وتی: با بچم بــزانم نههــوتهوه کولانه کهی.

که چوو تهماشای کرد.. مریشکه که له کولانه کهی خوّیدا ههڵنیشتووه.

نازاد بهخوشییهوه رای کرد بو لای دایکی و وتی:

دایهٔ گیان ثغزانی مریشکه کهم هاتونهوه و له کولانه کهدایه!

دایکی وتی: نُهی کوری خُوّم! من نهم وت دهگهریّتهوه؛ هیچ کهسی ناتوانیی نُهو شویّنهی لهبیر بچیّتهوه که تیاییدا لهدایک بیووه و تیاییدا گهوره بیووه... مریشکهکهی توّش بهو شیّوهیه مالی خوّی لهبیر ناچیّتهوه.

له له له دارستاندل

لهق لهق لهسمر ثمو تهختمرهشمی که بهداریّک دا هملّی واسی بوو لیّی نوسی و رووی کرده قوتابیهکانی و پیّی وتن:

خوّشهویستهکانم، کیّستا ههمووتان لهگهلّ من دا بیخویّننهوه و بـهدوای منــدا بلیّن: (ما.. ما).

هیچ یه کی له به چکهی گیان له به ره کان، به هیچ شیّوه یه کی، ده نگی لیّـوه نه هات، بوّیه له ق له ق به به رخی وت: با گویّمان له توّ بیّت.

بهرخهکه نهیتوانی وهک نهم بلّیت، بهلام وتی: باع.. باع.. باع.

تُهمجا لهق لهق به كارژولهي وت: فهرموو تو بوّمان بلّي.

کارهکه وتی: ماع.. ماع.. ماع.

لەق لەق رووى كردە بەچكەي چەقەل و وتى: ئادەي بزانم تۆ دەتوانى؟

ئەويش وتى: بو،، واو.، واو).

لفَّق لَهُقَ تَوْرُهُ بَوْوَ، وَتَى: تُـهُوهُ بَوْجِنَى نَـازَانَنَ؟!! تُـادَهَى جَوْجِـكَ تَـوْ بَوْمَـان بخويِّنهوه.

جوچک دهنوکی کردهوه و وتی: بیب.. بیب.. بیب.

گوينره که وتي: موا... موو.

بهچکه مراوی وئی: غا.. غا.. غا.

بهچکه پشیله وتی: میاو.. میاو.

لهق لهقی فیّرکار دهستی کرده سهر خورانیدن و بیرکردنهوهی جوّرهکانی خویّندنهوهکانیان، بهلام ههریهکهیان بهو شیّوازه تایبهتییهی خوّی، که کهسانی تر ناتوانیّ بهو شیّوازه بیخویّنیّتهوه.

هاور نیان.. ثایا تیمهی ئادهمیزاد دهتوانین له ههموو تهو شتانه بگهین که له سروشتدا ههن؟!

باخەوا ئى پىرومارنىك

باخهوانیّکی پیری دلّ فراوانی بهبهزهیی، روّژانه له باخه بچکوّلاّنهکهیدا کــاری دهکرد و زوّر دلّخوّش بوو، به کار و بهرههمهکهی..

رِوْرُیْک له باخهکهیـدا مـاریّکی بـهدی کـرد کـِه لـهبن بـهردیّک دا هیّلانـهی کردبو.. باخهوانهکه لیّی نزیک نهبوّوه، تا ئازاری نهدا..

لهکاتی نانخواردن دا مارهکه له سفرهکهی نزیک دهبـوهوه و لـهو خواردنـهی که باخهوانهکه دهیدایه، دهیخوارد..

باخهوانی بهبهزهیی دلّپاک ماره کهی کرده هاوریّی خوّی و بههیّمنی لهگهلیا دهجولایهوه.

روّژیکی زستان، ماره که سر بوو، بوّیه لهسهر لقی داره کهوه کهوته خوارهوه.. باخهوانه پیره که زوّر بهزهیی پیا هاتهوه، بوّیه توره کهیه کی قوماشی هیّنا و ماره سره کهی تی کرد و بردی له تهویلهی تهسپه کهیدا، توره که ماره کهی کرده ملی تهسپه کهی، تا ههناسهی گهرمی تهسپه که، گهرمایی به ماره که ببهخشی و گهرمی بیّتهوه.

بهلّی، باخهوان چوو بهلای باخهکهیهوه و مار و ئهسپهکهی بهجیّهیّشت.

وردهورده مارهکه گهرمایی بۆ هـات و چـالاکی کهوتـهوه لاشـهی و ههسـتی ُ پێوهدانی جولاّ و ههروهکو خورِهوشتی جـارانی، بـیری پێـوهدانی ٖ کـردهوه، بۆیــه ئهسپهکهی به چاکترین شتیّ زانی بۆ ئهم مهبهسته.

بهلّی، مارهکه به ئهسپهکهیهوه دا و ژههری خوّی تـیّ رِژان، ئهسـپهی دامــاو کهوت و گیانی دمرچوو.

مارهی ناپاکیش خشا و بوّی دهرچوو.

کاتی باخهوانه که هات بوّلای کهسپه که، کهسپه کهی بینی گیانی تیا نهماوه و کهوتوه، زوّر غهمبار بوو، زیاتر له ناپاکی ماره که خهفه تی خوارد، ژان چوه دلییهوه، بوّیه بریاری دا، ثیتر لهمهودوا هاوریّتی ناپاکان و فیّلبازان نه کات و تهنها ههر هاوریّیه تی به وها و دلسوّزان بکات.

يا ٺوٽِ وهارون

کاتی هارونه روشید له حهج کردن گهرایهوه، بالول له ریّگادا تووشی بیوو. سی جار به دهنگی بهرز وتی:

هارون... هارون... هارون..

هارونه روشید وتی: نهو دونکه کیه بانگم دوکات؟

بياوه كان وتيان: ثموه بالوله شيّته.

هارون، بالولَّى بانگ کرد و لنِّي پرسي: ثایا دومناسي؟

بالولّ له وهلامدا وتی: بهلّی، تو کهو کهسهی، کهگمر له روّژههلات دا یـهکیّک زولّمیّک بکات و تو له روّژگاوا بیـت، خـوای گـهوره لـه روّژی قیامـهت دا لـهتوّ دهپرسیّتهوه.

ئهم قسهیه هارونه روشیدی کرده گریان.

هارون پني وت: ئايا پٽويستيت ههيه تا بوّت جي بهجي بكهم؟!

بالُولّ وتي: بهلّى، دەمەوىّ له تاوانهكانم ببورى و بم خەيتە بەھەشتەوە!

هارون لهم داوایه سفرسام بوو، وتی:

تو دمزانی تعمه بهدهست مین نهیه! بهلام دهتوانم تعوهنده سامانت بدهمی بهشی ههموو تعمهنت بکات.

با**نُونَ وِتِي:** هەردوكمان بەندەى خواين، ئايا تۆ وا بيردەكەيتەوە كــە خــوا تــۆ ب**يربخاتەوە كە رزق**ى من بدەيت و خواى گەورە منى بير بچێتەۋە؟ نەخێر شتى وا نيە.

ئا لْتونى پياوه ره زىلىرك

ده گیرنهوه کابرایه که ههبوو.. زوّر دهولهمهند بوو.. دلّی نهدههات هیچی لیّ به کاربهیّنیّ. بوّیه ههنسا ههموو ماله کهی فروّشت و دا به پارچهیه که ئیالتونی زوّر گهوره و خستییه توره کهیه کهوه و دای به کورّیا و روّی شت، له دوشتیّکدا چالیّکی بوّ ههلّکهند و تیایدا شاردی به وه.

ههموو روّژی دهچوه سهری، سهری چاله کهی ههلدهدایهوه و تیّـر تهماشــای ده کرد و سهری دادهپوّشییهوه

رِوْژیّک دزیّک دوای کهوت، کاتی کابرا له سهیری تالتونه کهی گهرایهوه، دزه که چوو تالتونه کهی دمرهیّنا و بوّی دمرچوو..

بۆ رۆژى دوايى خاوەنى ئالتونەكە، چوە سەر چالەكە و بينى كــه ئالتونەكــەى دەرھاتووە، زۆر شپرزە بوو، لــەتاوا دەســتى كــردە گريــان و دەنگــى ھــەلْبرى و خەلكى لىكى كۆبونەوە.

ليّيان پرسى: بۆچى دەگريت؟!

ئەويش بۆي گێرانەوە.

کابرایهک ههلی دایه و وتی:

کاکـهگیان، پیّویـست بـه گریـان ناکـا، خــوّ تــوّ ســوودت لــهو ئالتونــه ومرنهدهگرت. لهبهر ئهوه بروّ بــهردیّکی گــهوره بخــهره شــویّنهکهی و هــهموو روّژیّ وهرهوه سهردانی بکه.. چونکه ئهگهر ثالتون بهکارنــههیّنرا، لهگــهلّ بــهردا هیچ جیاوازیان نییه.

رینوی وقەلەرەىش

قەلەرەشیک سیّویّکی دزی و خوّی گەیاندە سەر لقی درەختیّک، ریّوییـهکی فیّلباز، کـه سـهیری کـرد وا قەلـهرەش سـیّویّکی سـوری گـهورەی بـه دەنـوک هەلگرتووه.. به فیّل لیّی چووه پیّشهوه و لهبن درەختەکەدا سەری بەرز کردەوه و زوّر به نەرمی و جوانی به قەلەرەشەکەی وت:

ئهی قهلهرمش، تو بهسهر ئهو درهختهوه زوّر جوانی و ئهنیی پاشایت و لهسهر تهختهکهت دانیشتویت!! ئهگهر دهنگت خوش بیّت، ئهوا جوانترین گیانداریت لهسهر رووی زهوی.. بیّگومانیشم که وایه و دهنگت خوّشه، به لکو توّزی گورانی بنیّی.

رِيْوِي دەستى كردە پيْكەنىن و بە قەلەرەشەكەي وت:

ئهی به قسه و مهدحی فیّلبازان لهخوّی بایی ببیّ، ئهوا زمرهر دهکات.

دل فراوای

لای ئیوارهیه ک حهزره تی فاتیمه (رمزای خوای لیّبیّ) بیری ده کردموه که چوّن خواردنیّک ئاماده بکات بــوّ خــوّی و حــهزره تی عــهای (رمزای خــوای لیّبــیّ) تــا روّژووه کهیانی پیّ بشکیّنن.

مشتیّ جوّی له مالّهکهدا دوّزییهوه، هـاری و کردیـه یـهک گونکـه هـهویر و یهک نأنی لیّ دروست کرد.

لەپيش بانك دا لەسەر سفرەكەي بەردەمى ئىمامى عملى داينا..

پاش کهمیّک له دمرگایان درا، ههژاریّک بوو، داوای خـواردنی کـرد.. عـهلی نانهکهی کرد به سیّ بهشهوه و بهشیّکی دایه ههژارهکه.. ههژارهکه روّیشت.

پاش کهمیّکی تر دیسان له دهرگاکهٔٔان درایهٔوه و ههٔتیویّک وهستابوو داوای خواردنی دهکرد.. عملی چوو نیوهی نانهکهی بوّ هیّنا و دایـه دهستی.. ئـهویش روّیشت.

پیش ئەوەی بانک بدات، لەدەرگا درايەوە، ئەسىریّک داوای خواردنی کــرد، حەزرەتی عەلی ئاخر پارچە نانی دا بەویش و، خۆیان بیّ خواردن مانەوە.

ئەو ئيوارەيە خۆ و فاتيمە بە ئاو و خوى بەربانگيان كردەوه.

خوای گهوره نهم نایهته پیروزهی بو پیفهمهمر الله نارد:

﴿ ويطعمون الطعام على حبه مسكينا ويتيما واسيرا ﴾.

ده ولهمه نرنکی لهخوبایی

دەگێرنموە: كۆمەڵێک پياو لـه خزمـەتى پێغەمبـەرى خـواداﷺ دانيـشتبوون، كابرايەكى ھەڑار ھاتە نـاو كۆمەلەكـەوە و ويـستى لـەلاى پياوێـک دا دابنيـشێ، پياوەكە دەولەمەند بوو

دمولَهمهندهکه جلهکانی ژیّر خوّی کوّکردهوه، تـا گـهو پیـاوه هـهژارهی بـهر نهکهویّت.

پێنهمبهری خواﷺ نهم کارهی دهبینی، بۆیه به دهولهمهندهکه دهلهرموی: نایا جلهکهت بۆ نهوه کۆکردهوه تا پیس نهبێت؟!

دەولەمەندەكە وتى: نەخير.

پیّغهمهمرﷺ لیّی پرسی: تهی لهههر تهوهی نهٔ کو توشی همژاری ببی؟! دمولهمهنده که وتی: نهخیّر تهی پیّغهمهاری خوا.. هملّهم کرد.

ثمجا كابراي دەولەمەند بۆ ئەوەي دلى ھەزارەكە بينيتەوە، ولى:

ثهی پیّغهمبهری خوا، وا برپارم دا نیوهی سامانه کهم ببهخشمه ثهم ههژاره.

پێغەمبەرى خوا鶯 بە ھەژارەكەي وت: ئايا لىٰ وەردەگريت؟!

ھەژارەكە وتى: نەخيْر.

دەولەمەندەً كە لىلى پرسى: بۆچى لىم وەرناگرى؟!

همزارهکه وتی: نهکو منیش توشی کهم نهخوّشی خــوّ بهگــهوره زائینــهی تــوّ بېم

خواناسى راسترقين

ده گیرنهوه جاریک خواناسیک له به نی ئیسرائیل، حیفتا سال خواپهرستی کیرد، خوای گهوره کیدرد، خوای گهوره فریشته کانی بناسینی. خوای گهوره فریشته یمکی ئاگادار کرد که بچیته لای ثهو خواناسه و همندی وشهی لهگمل بدوی که نه گونجی له گهل خواناسییه کهیدا.

له گێڕانهوهيهكي تردا دهڵێن گوايه فريشتهكه به خواناسهكهي وتووه:

ئایا دەزانى لەگەل ئەم ھەموو خواپەرستىيەش دا لەوانەيە تىۆ ئـەھلى ئـاگر بیت؟!

خواناسه که له وهلامه دا وتی:

خوای گهوره ئیمهی دروست کردووه و بهدی هیناوین، تاکو بیپهرستین.. ئیتر له روّژی قیامهت دا دهمان خاته دوّزهخهوه یان دهمان خاته بهههشتهوه، ئارهزووی خوّیهتی و ئیّمه مولّکی خوای گهورهین.

کاتیی فریسته که دهگهریّت هوه بیوّ لای خیوای گهوره و، خیوای گهوره له فریشته که دهپرسی که قسهی خواناسه که چی بوو؟

فریشته که دهلّی: خوایه گیان خوّت چاکتر دهزانی که تُهو خواناسه وتی چی. خوای گهوره فهرمووی:

تُهو له خواپهرستی دوور ناکهویِّتهوه، ئیِّمهش چاک و بهخشندهین، ریِّکه لـهو ناکرین.

فهرمووی: ئهی فریشته کان به شا**ه**یّد بن، ئهوا مـن لـهو خواپهرسـته خــوّش ۱

ملوانكر

لهکاتیکدا عـهمماری کـوری یاسـر و ههنـدی لـه تهصحابهکان لـه خزمـهتی پینهمههٔری خوادای دانیشتبون، کابرایهکی پیری داماو هاته ناویان و داوای خیری لیکددن.. لهو کاتهدا پینههمبهری خوای هیچی لهلا نهبوو تـا بیداتـه ههژارهکـه، بویه ثاماژدی بو کرد که بچی له دهرگای مللی فاتیمهی کچی بدا و داوا بکات.

کابرای پیری ههژار چوو له قاپی مالی فاتیمهی دا و وتی:

ئهی کچی پیّغهمبهری خوا، من ههژار و داماوم و هاتووم که یارمهتیم بدهی.

فاتیمهش هیچی لانهبوو که بیداتی، بزیه دهستی برد و ثمو ملوانکهیمی که له ملیا بوو، لوئلوئی تیابوو، بهخشییه کابرای همژار.

بهلّی، ههژارهکه ملوانکهی لوئلـوئی ومرگـرت و دوعـای خیّـری کـرد و مـالّی بهجیّهیّشت.

کاتی عـهمماری کـوری یاسـر پیـاوه پیرهکـهی بینـی، ملوانکهکـهی فاتیمـهی بهدهستهوهیه، دلّی تازاری پیّگهیشت و له دمروونهوه نارهحهت بوو، بوّیه چـوو بوّ لای پیرهکه و پیّی وت:

ئەم ملوانكەيە دەفرۆشى؟

كابراي ههژار وتي: بهلّي.

عەممار وتى: نرخەكەي چەندە؟

پیرهکه وتی: تُهوهندی بهشی خواردن و کفل و پهلم بکات.

عهمماری کوری یاسر دووقاتی **نهوه** پاری دا پیّی و خزمهتکارهکهی بان*گ کرد* و پیّی وت: برۆ ئەو ملوانكەيە بگەرێنەوە بۆ مالى فاتيمەى كچى پێغەمبەرﷺ، خۆشت برۆ ئازادبە، لەبەر رەزاى خوا.

غولامه که زوّر دلّشاد بوو به ٹازاد کردنه کهی و، روّیشت، ملوانکه کهی دایهوه دمستی فاتیمه.

غولامه كه لهريّگادا له بهر خوّيه وه دهيوت:

سهیری که بهرهکهتی ثهو ملوانکهیه چهند زوّر و پیروّز بیوو، بیووه هـوّی ثهوهی که برسی تیّرکرد، رووت و بیّهرگی پوّشته کردهوه، بهندهی ثازاد کرد و گهراشهوه بوّ لای خاوهنهکهی خوّی.

لهخرا پرگررایروه

باوکیّک کوریّکی تاقانهی ههبوو، زوّری خوّش دهویست.. بهلام که ناموّرگاری کورهکسهی دهکسرد، کورهکسهی لاسساری دهکسرد و ناموّرگاریسه کانی بساوکی ومرنهدهگرت، بوّیه بساوکی خهفهتی زوّر پسیّدهخوارد.. چسوتکه حسفزی دهکسرد کورهکهی لهخوّی جاکتر دهرچیّت.

کورهکه بهرهبهره بههوی خرابهوه تووشی ناخوشی ژیبان هات و بههوی کارمساتیکهوه کهلهپچه کرایه دهستییهوه و کردیانه زیندانهوه

زیندانه که چهند زیندانی یه کی تری تیابوو.. وردهورده له گهل یه کتری دا کموتنه دووان.. یه کیکیان لهسهر شهرفروشتنی به خهانی گیرابوو، یه کیکیان لهسهر فیّل کردن و غهش کردن گیراوبوو، یه کیکیان لهسهر تاوانیّک گیرابوو..

ليّرهدا كورِه كه بيرى كردهوه كه تُهُمانه ههموويان بخوى خراپه كردنهوه كهوتونه ته زيندانهوه.. بيرى كردهوه.. پهشيمان بويهوه.. تاموْژگاريه كانى باوكى هاتنهوه بيرى، بوّيه داهله كى و لهبهر خوّيهوه وتى:

باوکم دلسوزم بوو.. نهو کهسهی خراپه بکات ریسوا دهکریّت.. هـهر لـه دنیاش دا سزا دهدریّت و که مردیش نهگهر تاوانی کردبیّ، نهوا خـوای گـهوره دمیخاته ناگرهوه.. کهواته ئادهمیزادی خراب کهس خوّشی ناویّ، نه خهلّکی، نـه خوا، له همردوو دنیاش دا تووشی ناخوّشی دهبیّت.. پیّویـسته بریـار بـدهم، نهگهر له زیندان ئازاد کرام، ئیتر هیچ جوّره خراپهیهک نهکهم و هاوریّتی خراپان نهکهم و ناموّژگاریهکانی باوکم و چاکهخوازان لهگوی بگـرم.. بـهلّی پـاش چـهند روّژیّک کوره ئازاد کرا و له بهندیخانه چـوه دهرهوه.. بـه پهلـه چـوو دهستی باوکی ماچ کرد و داوای ئاموّژگاری لیّکرد و دهستی کرده چاکه کردن.

باوکیشی بهم گهرانهوهیهی کورهکهی دلشاد بوو.. دوعای خیْریشی بوّ کرد و کورهکه بوو به یه کیّ له تهندامه باشهکانی ناو کوّمهلّ و یارمهتی خهلّکیشی دهدا.

ئم بونه وه ره ، خوا دروستی کردوه

ده گیرنهوه جاریّک کابرایه کی بیّدین و بیّباوهر، که باوهری به توانـای خـوای بهدی هیّنه ر نابیّ، خوا پهنامان بدات. تـهم کـابرا بیّباوهره دیّتـه لای یـه کیّ لـه خهلیفه کان و پیّی ده لیّ:

ئهی خهلیفه، زانایانی سهردهمی تــوّ هــهموویان باوهرپیان ههیــه کــه ئــهم بوونهوهره خوایهکی بهدیهیننهری ههیه، منیش داوات لیّدهکهم که گــهورهترین زانایهکم بوّ ئاماده بکهیت تا بوّی دهربخهم که وانییه..

بۆیه خهلیفه ناردی بهدوای یه کی له زاناکاندا و له کاره کهی تاگاداری کرد تا ئاماده بینت.

زاناکه وتی: من لهپاش نیو سهعات ئامادهی دانیشتنهکه دهبم..

بهلام دوایی تا دوو سهعات دواکهوت.

کاتیٰ زاناکه گهیشت، بی٘باوهرٖهکه پیٚی وت:

بۆچى له كاتى ديارىكىراو دواكەوتى؟

زاناکه وهلامی دایهوه و وتی: کاری سهیرم بینی، وای لیّکردم که دوا بکهوم. بیّباوهرِهکه وتی: ئهو شته سهیره چیبوو؟

زاناکه وتی: مالهکهی من لهوپهری رووباری دیجلهوهیه، که بهلهمیّکی کومی شکاوی لیّک هملّوهشاوی پر کهم و کوری لیّبوو. کاتیّ که هاتم تا له رووباره که بیهرمهوه، بینیم، پارچه لهودهاکانی بهلهمه که لهخوّیانه دهجولان و بهلهمه کهوه دهنوسان و بهلهمه که چاک بویهوه، بهبیّ نهوهی دارتاشیّ یاخود کهسیّک دهستی تیّوه بدات و ئیشی تیا بکات. خهلّک هاتن و سواری بهلهمه که بوون، منیش لهگهلیان سهر کهوتم و پهریمهوه.

کابرای بیّباوهر کاتیّ ثهم قسانهی بیست پیّکهنی و به خهلیفهی وت:

گوێبگره ئەی خەلىغە، زانا گەورەكەتان چى دەڵێ؟ ئايا تۆ بەم جـۆرە قـسانە باوەر دەكەيت؟ چۆن رێى تێدەچـێ بەلـەمێك ئـاوا لەخۆيـەوە چـاك بېـێ، نــه دارتاش و نە كرێكار ئىشى تيا نەكەن؟

زاناکه وهلامی دایهوه و وتی:

باشه ئهگهر چاک کردنهومی بهلهمیّک بهبیّ وهستا و دارتاش دروست نهبی، ئهی چوّن ئهم دنیا و بونهوهره بهبیّ بهدیهیّنهر و خوا بهریّوهدهچیّ؟

لیّرهدا کابرای بیّباوهر قهناعهتی کرد به قسهی زاناکه و، باوهری به بیوونی خوای بهدیهیّنهر و تهنیا هیّنا و بووه بروادار.

باخەوانەرە زىلەكە

ده گیرنهوه کابرایه که باخیکی گهوره و خوش و پسر لسه میوه هسات و نیعمسه تی ههبوو، که خوای گهوره پینی به خشی بو .. بسه لام شهم باخهوانسه هسهر حسمزی لسه خیری خوی ده کرد و چاوی به باخ و مالی خه لکی دا هسه ل نسه ده هالی نهده کرد . سود و قازانجی خه لکی نهده کرد .

جاریّک باخهوانه که له باخه کهیدا دهبیّت.. که پهلّه ههوریّک به تاسمانهوه دهبینی، دهسته کانی بهرز ده کاتهوه و دهلیّ:

خوایه ثهم ههوره بیّنه و تهنها لهسهر باخهکهی من بیکهره باران.

ههورهکه وردهورده لهسهریان نزیک دهبیّتهوه و دای دهکاته تهرزهیهکی زوّری بهلیّزمه و دهیدات له باخهکهی.

کابرا هاواری لیّ بهرزدهبیّتهوه و دهلیّ:

خوایه گیان با تُهم تهزرهیه باخی ههموو خه لکی بگریتهوه.

بهلام بیّسود دهبیّت و تهنها باخهکهی نهم تهخت و ویّران دهبیّت.

ئەمەيە ئەنجامى خۆپەسەندى و چاوچنۆكى.. پێويستە پەنــد و ئامۆژگـارى لىٚ وەربگرين.

واليكى نمونهي

کاتی سهلمانی فارسی والی بوو له مهدائین، زوّر لهخواترس و لهخوّبوردوو بسوو، لیه خیواردن و پوّشیاک لهبهرکردن و ژیانی دا.. هیچ دیاردهیهکی فهرمانرهوایی و سهروّکی پیّوه دیار نهبوو.

روّژیّک له روّژان کابرایهکی عهرهبی دهشتهکی هاته مهدائین و ههندی کهل و پهلی قورسی ههنگرتبوو، کاتیّ کابرای دهشتهکی سهلمانی فارسیی بینی وا به تهنیا دهروات بهریّوه، نهیناسی و داوای له سهلمان کرد، که ههندیّ لهو کهل و پهلهی لهگذرات ههنبگریّ، سهلمانیش یارمهتیدا و کوّلیّکی بو ههنگرت و لـهدوای کابراوه دهروّیشت.

لهرِیّگادا خهلّکهکه سهلمانیان بهو شیّوهیه بینی، هاواریان له کـابرای عـهرهبی دهشتهکی کرد و ییّیان وت:

ئايا ئەو پياوە دەناسى؟!

عەرەبەكە وتى: نەخير، بەلام وابزانم حەمالە.

خەڭكەكــە پىخىــان وت: مــال وێــران، ئــەوە ســەلمانى فارســىيە، ھــاورێى پێغەمبەرەﷺ.

کابرای دهشته کی زوّر تهریق بوویهوه و پهشیمان بووهوه.

خهلُکه که ویستیان کوّلُه که له سهلمان وهربگرن و خوّیان ههلّی بگرن، سـهلمان نهی هیّشت و پیّی وتن:

هەر دەبى خۆم كۆلەكـەى بـۆ بگەيـەنم، چـونكو نيـەتم لى هينـاوە كـە بـەم يارمەتىدانە لەخواى گەورە نزيك بېمەوە.. نامەوى واز لە نيەتەكەم بيننم.

ئەوەپە نمونەي دلسۆزى.

پاشا وخزمه تکار

پاشایه ک دهعوه تی نان خـواردنی بــۆ وهزیره کــانی کــرد و خــواردنیّکی زوّری دروست کرد، وهزیره کــان لــه دهوری سـغره دانیــشتن و خزمه تکاره کــهی پاشــا سینییه ک خواردنی هیّنا.

کاتیّ هاته ژوورهوه، شهرم گرتی و توّزیّ چیّشتی لـه شـلهکه لیّ رژایـه سـهر جلهکانی پاشا.

پاشا لیّـی تـوره بـوو، فـهرمانی دا کـه لـهملی بـدهن و بیکـوژن، کاتـیّ کـه خزمهتکارهکه فهرمانی کوشتنی خوّی بیـست، سـینی و، هـهموو شـلهکهی کـرد بهسهری پاشادا.. وهزیرهکان لهم کاره زوّر سهریان سورما!

خزمهت کارهکه به پاشای وت:

ئەی يادشام، ئەمە لەبەر خاتری خـوّت بـوو، وام لیکـردی، بـوّ ئـەوەی ئـەو كەسەی ھوّی كوشتنی من دەبيستی، گلەييت لینهكەن، نـەلْین لەسـەر تـاوانیّکی بچوك كوشتی. با زالمی و تاوانباریت نەخەنە پال، ویستم تاوانەكەم لەبەر چـاوی خەلكی گەورە بیّت، تا خەلكی بەھوّی كوشتنی منەوە گلەيیت لینهكەن.

پاشا لهم وتانه سهرسام بوو، لهخزمهت كارهكه خوّش بوو، عهفوی كرد.

لهخؤبوردنى خهليغهى موسلمانات

ئیمامی عهلی کوری ئهبوتالیب(رهزای خیوای لیّبیّیت) خهلیفهی موسیّلمانان، روّژیّک لهگهلّ خزمهتکارهکهیدا که ناوی (قهنبهر) دهبیّ، دهچینه بیازار، تیا دوو پارچه جل بکرن بوّ ههردوکیان.

لهبهر دوکانیّک دەوەستن و به دوکاندارەکه دەفەرموێ:

دوو پارچه جلمان دەوي، هي فرۆشتنت لا هەيە؟

دوکاندارهکه دهلّی: بهلّی تهی تهمیری موسـلّمانان، تـهوهی جـهنابت بتـهویّ ههمانه.

خەلىغە زانى كە دوكاندارەكە دەيناسى، بۆي رۆيشت و لىلى نەكرى، لەترسى ئەوەي نەكو قازانجى لىنەسىنىي.

رۆیشتن چـونه دوکانێـک منــاێکی لهسـهر بــوو، ئیمــام دوو پارچــه جلـی لــه مندالهکه کری، یهکێکیان به دوو درههم، ئهوی تریان بــه ســێ درههــهم، ئــهم مناله کوری دوکاندارهکهی یهکهم بو.

کاتیٰ باوکهکه زانی کورهکهی بـهو شـیّوهیه پـیّی فروّشـتوون، بــه پهلـه بــه خهلیفهی وت: کورهکهم دوو درههمی زیاد لیّ ومرگرتوون، بــا قازانجهکــهت بــوّ بگیّرِمهوه.

خهلیفه فهرمووی: به ئارهزووی خوّم لیّم کرپیوه و دوو درههمهکه هی خوّیهتی و بوّ خوّی.

پاشان خەلىفە جلە گران بەھاكـەى دا بــە اقەنبـەرا و ھەرزانەكــەى بــۆ خــۆى ھەڭگرت. قهنبهر وتی: گرانبههاکهی بو خوتن جهنابت لهناو خهانکی دایست و لهسهر مینبهر داروستی و خهانکی دهت بینن.

خەلىغە لە وەلامدا وتى: تىز گەنجىت و گەنج ھەز لە شتى تىازە و چاك دەكات، من شەرم دەكەم لەخواى خىزم كە فەزلى خىزم بىدەم بەسەرتا.. لە پىغەمبەرى خوام بىستوە چىڭ دەىفەرموو: ((لەومى خوتان دەيپوشىن بىز ئەوانى بەدەن لەومى خوتان دەيپوشىن بىز ئەوانىش لەوم بخون)).

رْن ومیزدنگی ہیری پرك كروتوو

نیّوارهیه کی درهنگ لهسهر یه کیّ لـه شوّسـته کانی شـاردا، لهبـهردهم چـهند دو کانیّک داخراودا، له بازاریّکی نزیک گهره کیّکی کوّنی سـلیّمانی، پیرهپیاویّـک و پیرهژنیّک، که ژن و میّرد بوون، لهسهر لیّفهشریّک دانیشتبوون.

قاپیّک شلهی تهماتهیان لهبهر دهست دابوو.. نانیان تیّکوشیبوو..

پیرهژنهکه وردهورده نانهخوساوهکهی دهردههیّنا و دهیکرد به دهمی میّـرده نابیناکهیــهوه.. میّــرده نابینــا ریــش ســپییه جامانــه بهســهرهکهش دهمــی بــوّ دهکردوه و به دهمه بیّددانهکانی خواردنهکهی دهخوارد.

لهم دیمهنه خهماوییه ئاوارهیی و بیّلایهیییهدا خوّشهویـستی و دلّـسوّزی و ومفای ئهو ژن و میّرده پیره پهک کهوتووه بیّکهسه دهردهکـهویّت و ســهرنجی هات وچوّکهرانی رادهکیّـشا.. کــه لــهو کوّتــایی تهمهنــهدا چــوّن بــهردهوامن لــه دلسوّزی و فریاکهوتنی یهکتریدا و به کهلّکی یهکتری دیّن.

وەفاي ژن پیشان دەدا بەرامبەر بەھاوسەرەكەي..

خوزگه ههموو ژن و میردی نهو وها و خوشهویستی و بهدهمهوه چونهیان له ههموو کاتیک دا بو یهکتری دهبیوی تا نازاری ژیبان و پیریبان لهبیر یهکتری دهبردهوه.

كهيتى خوابررست

رۆژیک پاشایه ک له دەرگای مالّی خواپهرستیّکی دا، کـه چـووه ژوورهوه، لـه مالّهکهدا تهنها حهسیریّکی راخراوی بینی که خواپهرستهکهی لهسـهر دانیـشتبوو، خهریکی خویّندنهوه بوو، باولیّکی بینی کتیّبی تیابوو، مهسـینهیهکی بینـی کـه بــوّ دهستنویّژ گرتن دانرابوو، ئیتر هیچی کهی تیا نهبوو.

که تهماشای زاناکهی کرد، پاشا سام گرتی و ترسی لیّ نیشت.

پاشا به زاناکهی وت:

کاتیٰ که توُم بینی سام گرشی و دلْ پر بو له ترس.

زاناکه به زەردەخەنەيەكەوە وەلامى دايەوە:

ئەگەر زانا بەو زانستەى ھەيەتى مەبەستى رەزامەندى خوا بيّىت، ئەوا ھەموو كەسىّ سامى لىّدەكات.. خۆ ئەگەر مەبەستى غەيرى خوا بيّىت، ئــەوا لــە ھــەمو شتىّ سلّ دەكاتەوە.

ئەم پارەيە بۆ خۆت خەرج بكە.

زاناکه توره بوو و وتی: بیگهریّنـهوه بـوّ ئـهو کهسـانهی کـه بـه زولّـم لیّـت ستاندوون!

پاشا وتی: وهللاهی نهم پارهیه پهیوهندی بههیچ کهسهوه نییه، هـی بهشـه میراتی خوّمه و له کهسم نهساندووه، گهر خوّشت ناتهوی بیبهخشهرهوه بهسـهر نهو کهسانهی خوّشت دهویّن!

زاناکه وتی: من پیویستم پیّی نیه، خو تهگهر دادپهروهرانه دابهشی نهکهم گوناهبار دهبم، خو تهگهر دادپهروهریش بم، دهترسیم تهو کهسهی بهری نهکهوتووه پیّم بلیّن که دادپهروهر نهبوه و بههوی منهوه گوناه بار بسن. لهبهر تهوه وهری ناگرم.

پاشا نهمهی بیست، نیتر وازی هینا و دلّی ههند سامی تیبابوو، نهوهندهش خوشهویستی خوا و بهرنامهکهی زیادی کرد لهدلّیا، خیوا حیافیزی کیرد و چیووه دهرهوه.

ئاسمان فراوانه

بۆقىكك لەناو بىرىكدا دەژيا، چۆلەكەيەك ھات و لەسەر بىرەكە نىشتەوە.

بۆق وتى: ئەي چۆلەكە لەكويوە ھاتى؟!

چوّله که وتی: له گاسمانی فراوانـدا دهفـریم، مانـدوو بــووم و هاتمــه ئێــره تاپشوو بدهم.

بۆق وتى: ئەم قسەيە چىيە؟ كوا، ئاسمان فراوان نىيە! ئاسمان بەقەد پــانى دەمى ئەم بىرە دەبىنم.

چۆلەكەكە وتى: ئاخر تــۆ لـەناو بىردايــت واى دەبىنـى، بــەلاّم ئەگــەر بىيتــە دەرەوە، بەراستى ئاسمانى فراوان دەبىنى!!

بوّقه که سهیر بوو بهلایهوه، وتی: من ههر له مندالیمهوه لیّرهدام و ئاسمانم به بچووک بینیوه.

كاتي له چالهكه هاته دەرەوه، هەناسەيەكى قولى هەلمژى و وتى:

من لای خوّمهوه وام بیر دهکردهوه، بهلاّم ئاسمان زوّر لهوه فراوانتره که من بیرم لیّ دهکردهوه.

چوارئەسپىك

چوار ئەسىپ لە ناوچەيەكى سەوزاييدا ژيانيان بەسـەر دەبـرد و سەربەسـت بوون، كەس زاڵ نەبوو بەسەرياندا.. ساڵ ھات و دەرۆى بەخۆشى دەژيان.

بهلام سالیّکیان بیّبارانی و ووشک بوو، زهوی گیانی دهرنهکرد، کانیاوهکان له وشک بوون دا بوون، تُهسپهکان لهنیّوان خوّیاندا کهوتنه دووان.

یه کهمیان وتی: تُهم سالٌ برسی و ماندوو دهبین.

دووههمیان وتی: دهلّین لهشار ئهسپهکان خـواردنی باشـیان دهدهنـیّ و ئـاوی سازگار دهخوّنهوه.

سێههم وتی: له شار ئازاد نابین و دهبێ نرخهکهی بدهین.

چوارەم وتى: نرخەكەي ئەوەيە دەبى ئازادىمان نەمىنى

ههموویان پیّکهوه وتیان: ئازدی خوّمان نادهین به خـواردن، خـوای گـهورمش رزقی گیانداران دهدات.

به دوای عربی کهسرا مهگرری

دایکه کهرویّشکیّک بهچکهیه کی ههبوو، رِوّژیّک که دایکه که گهرایهوه بـوّ مالهوه تهماشای کرد بهچکه کهی ده گریا و ههنیسکی دهدا.. دایکه کهرویّـشکه که زوّر بهزهیی به بهچکه که دا هاتهوه و پیّی وت:

ئەي بەچكە شىرىنەكەم، ئەوە بۆچى دەگرىت؟!

ئەويش لە وەلامدا وتى:

بۆپە دەكريم، كيانداران ياريم لەكەل ناكەن و لەلام ناميننەوە.

دایکه که وتی: بۆچی؟

بەچكەكە وتى: بەھۆي تۆوە.

دايكەكە وتى: چۆن؟!

كەروپشكە بەچەكەكە وتى:

تۆ پێت وتم هەمیشه قسەی راست بکه، منیش وام کرد، ئـیتر هاورێیــهتیان نهکردم!

دایکه که وتی: بوّم بگیّر ٍ ووه..

بهچکه کهرویّشکه که وتی:

کیسهل هات بو لام، منیش پیم وت: تو تهمهلی.. خاو دمرویت.. پیسته کهت رهقه.. ئیتر لیم عاجز بوو، بهجی هیشتم... گویدریژیک هات بو لام، منیش پیم وت: تو دهنگت زل و ناخوشه.. ئهویش تـوره بـوو، رویشت... دوای ئـهو مشک هات بو لام، بهویشم وت: تو زیان بهخشیت.. کینگه کان خراب ده کـهیت

و رەكى داران دەخۆى.. ئەويش ليّم زوير بو، رۆيشت... كەسيان ياريان لەگـەلّ نەكردم، چونكە راستىم پىّوتن.

دایکه کهرویِّشکهکه به بهچکهکهی وت:

من وتم راست بلّی، بهلام نهم وت بهدوای عهیبی خهلکدا بگهری و ههستیان بریندارکهی و عهیبی خوّتت بیر بچیّتهوه.

درەختى قەلەرەش

چوار قەلەرمش لەسەر درەختىك ھەلنىشتبوون، گفتوگۆيان دەكرد:

يەكەميان وتى:

ئهم درهختهی ئیِّمه لهسهرین، زوّر پاک و خاویِّنـه، هیچ هیِّلانـهی چـوّلهکه و بولبولی بهسهرهوه نهیه، خوّ نُهگهر بیِّنه سهر درهختهکهش نُهوا به دهنووکی تیژ و بریندارکهر راویان دهنیِّم.

دووههمیان وتی: درهخته کهمان بهرزه، پهپوله کانیش هه لنافرنه سهری، هه نگیش شانهی تیا دروست ناکات، ههر به تهنیا درهختی خوّمان دهبیّت.

قهلهرهشی سیّههم وتی: ئهوا سموّرهش ناتوانیّ بیّنه سهر ئهم درهختـهو پیـا سهر کهویّ و کونی تیا دروست بکات، درهخته که به کهلّکی ثهویش نایهت.

چوارههمیان وتی: ئهوهی چاکه لهم درهختهدا ئهوهیه که ئهم درهخته بهرناگری و منالانیش لیّی نزیک نابنهوه، هیچ گهلای نویه، سیّبهریشی نویه تا ماندووان لهژیریا بحهسیّنهوه.

باخهوانه پیرهکه گویّی له گفتوگوّی قهلهرهشهکان بو.. له دلّی خوّیدا وتی: من پیّویستم به درهختی وا نییه که ههر بو هیّلانهی قهلهرهش باش بیّ. بوّ سبهینیّ کاتیّ قهلهرهشهکان گهرانهوه بوّ هیّلانهکهیان، بینیـان درهختهکـه نهماوه و براوه!! ئهوانیش بیّدهنگ روّیشن.

زیا ده ره وی لهخواردن دا

خیّزانیّک لهسهر سفرهی نان خـواردن دانیـشتبوون، دایکهکـه چیّـشتی بــوّ دو کچوّلهکهی تیّدهکرد.

شەھلا وتى: بەشەكەم بۆ زياد بكە، بەشم ناكات.

دایکه که وتی: ئهترسم ههموویت بو نهخوری و خهسار بیّت.

رووی کرده شاراو وتی: ئهی چیشتی تر بو تو تینهکهم؟

وتي: نهخيْر دايهگيان، گهر ويستم ئهوسا پيْت دهلْيْم.

له نان خواردن بوونهوه، شههلا خواردنی زوّرهایٌمایهوه، وتی: تیْرم خوارد.

دایکی وتی: روّلهگیان، ئهوه ئیسرافه و خـوای گـهوره ئـهو کهسـانهی خـوّش ناوی که زیادهرهوی دهکهن.. بهلام دهیخهمه سهلاجهکهوه، بوّ ئیّواره بوّتی گهرم دهکهمهوه.

لهباش ههفتهیه ک تمو خیزانه چوون بو ناو دارستان بو سهیران.

نان و خواردن لهسـهر سـفره دانـرا و دهسـتیان کـرد بـه خـواردن، لـهپاش تیرخواردن اینیان مایهوه.

دایکیان وتی: خواردنه زیادهکه لهم دارستانه بهجی دیّلین.

شههلا وتى: ئەي باشى دايە تۆ نەت وت زيادەرەوييە خواردن رۆكردن؟!

دایکی وتی: خـواردن دانــان لــه دارســتاندا جیــاوازی ههیــه لــهوهی لهمالــهوه بیرپّژین.

شەھلا وتى: چۆن؟!

دایکی وتی: چونکه له دارستاندا گیانداری تیا ههیه و دهیخوّن و خهسار نابیّ، ئهوهش وهکو بهزهیی و رِمحمهت وایه بهرامبهر گیاندارهکان.

بهنازلهما نی نهنگی دا

مالّی باوکی بهناز دمولّهمهند بــوون.. بــهنازی حــهوت ســالاّنهیان زوّر خــوّش دەویست..

نەنكى بەناز، كە دايكى دايكى بــوو، لــه خانوويــەكى گلــى بــچكۆلانەدا ژيــانى دەبردە سەر، كە خۆى ھەلىبراردبوو.. ھەر دلّى بە خانوەكەي خۆي دەكرايەوە.

دوو سی مریشک و کهلهشیری راگرتبو، ههموو روّژی مریشکهکانی هیّلکهیان بوّ دهکرد. بهناز و نهنکی پیّکهوه لهو خانووه گلّهدا ژیانیان بهسهر دهبرد.

شهوانه نهنکی بهناز لهبهر روّشنایی چراکهدا چیروّکی خوّش خوّشی بــوّ بــهناز دهگیّرایهوه و تهویش گویّی بوّ چیروّک و تاموّژگاریهکانی رادهگرت.

بهروّژیش لهگهلّ مریـشک و کهلّهشـیّرهکاندا کـاتی دهبـرده سـهر و ورده ئیشیشی بوّ نهنکی دهکرد.. جارجاریش سهری لـه دایـک و بـاوکی دهدا. بـهناز لهگهلّ نهنکی دا نویّژهکانیـشی دهکـرد و ههمیـشه دوعـای خیّـری بــوّ دایـک و باوکیشی دهکرد.

بهناز بۆیه ئهو خانوه گلهی پێخوّش بوو، چونکه لهوێ زیاتر دمیان لاواندموه و دڵی خوّش تر دمبوو.

توره مه په

پیاویّک لەسەفەر گەرايەوە بۆ ناو ھۆزەكەى، گوێى لــه دەنگــەدەنگ بــوو.. پرسیاری کرد: چییه؟

وتيان: هەندى لە منالى ھۆزەكەمان، پارەيان لە ھۆزەكەى تــر دزيــوە و ئــەو ھۆزەش للِّمان توورپە بوون.

یهکسهر ئهمیش دهستی دایه شمشپّرهکهی و لهگهلّ چهند پیاویّکی تردا و به تورِهییهوه ویستیان بچنه سهر ئهو هوّزهی تر و شهرِیان لهگهلّ بکهن.

بهلام پاش کهمیّک بیری له فهرموده کهی پیّغهمبهری خواص کردهوه که دهفهرمویّت: ((توره مهبه))، بوّیه کابرا شمشیّره کهی دانا و رووی کرده پیاوانی هوّزه کهی و وتی:

دەچم بۆلاي سەرۆكى ھۆزەكەي تر و لەگەليان رێك دەكەوم.

بهلّیّ، چوو بوّ لای سهروّکی هوّزهکهی تر و، زوّر بههیّمنی و ژیرانه پیّی وت: ئهی برای خوّم، ئهگهر زیانتان لیّکهوتووه ئیّمه بوّتان دهبژیّرین، من هــاتووم لهجیاتی هوّزهکهم بیانوتان بوّ دههیّنمهوه، پیّویست به شهرٍ و کوشتار ناکات.

کاتیّ سەرۆکی ھۆزەکە ئەم قـسانەی بیـست، زۆر ھـیّمن بــۆوە و پیــاوەتی و غیرەت گرتی و له وەلاّمدا وتی:

ئەوا ئيْمەش لە حەقى خۆمان خۆش بووين.

ههردوو هوزهکه تاشتیبان راگهیاند و تاشت بوونهوه و هیچ له نیوانیاندا نهما.

بررخ هرربرمض

دەلْيْن كابرايەك بەرخىّكى ھەبوو.. بە بەرخەكەي وت:

دەمەويْت ئەم پيْستە پڵنگەت لەبەر بكەم، تا شيْوەيەكى ترسناكت ھەبىّ.

بەرخەكە وتى: من ھەر بـەرخم و لـه پێـستى پڵـنگ دەترسـم، تەنانـەت لـه ناوەكەشى.

بهلام كابرا وتى: دەبئ لەبەرى بكەيت، تا گيان لەبەرانى تر لينت بترسن.

بهلّی، کابرا بهرگی پلّنگی کرده بهر بهرخهکهی، چونکه له رودانی کارهساتیّک دهترسا.

بهلّی، بهرخ بهرگی لهبهر کیرا و بهرهو لهومرگا ملی ریّی گیرت.. بهلام گورگیّک ییّی گهیشت و وای زانی پلنگه و چووه بیّشهوه و وتی:

بەيانىت باش ئەي پڵنگى ھاورێم؟!

بهرخهکه زور ترسا و له ترسا لال بوو، وتی: بـ... بـ... بهیانیت باش.

پەكسەر گورگەكە زانى بەرخە، لە دڵێ خۆيدا وتى:

بهخوا ئهمه بهرخه و دهیهوی وهکو پلنگ خوی پیشان بدات.

بۆيە يەكسەر سوارى ملى بەرخەكە بوو، گورگەكە وتى:

بەرخ ھەر بەرخە، گەرچى جلى پٽينگيش لەبەر كا.

میوای زانایهی خوا بررست

رِوْژیّک، کوریّک و باوکیّک دەبنە میوانی زانایهکی خواپەرست، بـــهخیّرهاتنیان دەکات و پاشان خواردنیان بۆ دادەنیّ و ئەوانیش خواردنهکە دەخۆن.

خزمهتکاری زاناکه، مهسینهیهک ئاو دیّنیّ تاکو دهستیان بشوات، بهلاّم زاناکه لیّی وهردهگریّت، تا به دهستی خوّی ئاو بکات به دهستی پیاوهکهدا.

میوانه که نهی دههیّشت زاناکه ثاو بکات به دهستیدا.

زاناکه فهرمووی: دهستت بشوّ، خوای گهوره دهت بینیّ، که براکهت خوّیـت لیّ جیاناکاتهوه و خزمهتت دهکات، بهلّکو خوای گهوره بی**خاته بهههشت**هوه.

خواناسه که دهستی کابرای شوّری، ئهمجا به کوره کهی وت: که ثاو بکات بـه دهستی کوری میوانه که دا و پنّی وت:

ئهگهر کورهکه بهبی باوکی میوانمان بوایه، خوّم ٹاوم دهکرد به دهستییا، بهلاّم خوای گهوره حهز ناکات باوک و کور وهکو یهک سهیر بکیریّن، گهر له یهک جیّگادا بن.

ئەمجا زاناكــه وتــى: ئــهو كەســهى لەبــهر خــوا كــار بكــات، ئــهوه بەراســتى موسلمانه.

لهخؤبوردن وبهخشين

دهگیّرِنهوه جاریّک پاشایهکی زالّم شمش برا دهگریّت و فهرمانی کوشـتنیان دمردهکات.

کاتیکه براکان ریز دهکریّن، تا یهکهیهکه بهپیّی ریزبونیان بیان کـوژن، لـهم کاتهدا ئهو برایهیان که لهدوای ههموویانهوه وهستابوو، که ئاخر کـهس سـهرهی کوشتنی دههات، یهکسهر رای کرده پیّشی ههموو براکانیهوه.

كاتيّ كه پاشا زالمه كه تهمهي بيني، چووه لاي و ليّي پرسي:

ئایا بۆچی تۆ لەدوای ھەموویانەوە بویت و ھاتیته پیْش ھەموویانەوہ؟!

براکه وتی: گهگهر لهدوای ههموویانهوه بوومایه، تهمهنم چهند چرکهیهک له براکانم زیاتر دهبوو.. بهلام ویستم ئهو تهمهنه زیادهی خوّم ببهخشم به براکانم.

پاشا که کهم قسهیهی بیست، زوّر سهرسام بوو له برایهٔتی و خوّشهویستی و لیّبوردنی ناو شهم برایانه، بوّیه پیاوهٔتی و غیرهت و شههامهٔت گرتی و هموویانی کازاد کرد و له کوشتن رزگاری کردن.

بهراستي ئهمهيه لهخوبوردن و بهخشين.

بالهيكتربپرسينوه

خاوهن مالّ چوارسهد درههمی هیّنا و دایه دهستی و کابراً پارهکهی ومرگرت و خواحافیز کرد و رِوّیشت.

لهباشدا موسلماني خاوهن مال دهستي كرد به كريان!

ژنهکهی پیی وت: که حالت وایه بوچی بارهکهت دایه؟!

میْرده کهی وتی: بو نهوه ناگریم که پارهم داوه پیّی.. به ُلکو بو نهوه ده گریم که مـن پیْـشتر ناگـام لـه وهزعـی ناره حـه تـه نـه و پرسـیاری حـالْیم لیّ نه کردووه، نهم زانیوه ناوا موحتاجه. به شـیّوهیه ک ناچـاری وای لیّکـردووه کـه خوّی بیّت داوام لیّبکات.

بۆیه دهگریم که گرنگیم بهو هاوری بهریّزهم نهداوه، دهبوایه پـیّش ئـهومی که خوّی داوام لیّبکات، من خوّم یارمهتیم بدایه.

گوٺرخؤبرزل زانرک

لهنێوان ههندی گژوگیا و رِووهک دا گـوێێکی جـوان رِوابــوو . جـوانی و بــۆن خشی گوڵهکه سهرنجی پهپوله و ههنگهکانی رادهکێشا و دههاتنه لای.

گولهکه خوّی بینی که جوان و بوّن دار و نازداره، ئیتر لهخوّی گوّرا و خوّی بـه زل و باش هاته بهرچاو و قسمی لهگملّ رووهکهکانی هاوریّیدا نـهدهکرد.. کـه قسمیان لهگملّ دهکرد خوّی تووره دهکرد لیّیان و دهی وت:

نامهوی قسهتان لهگهل بکهم.. من له ئیّوه باشتر و چاکترم و جوانترم.. نازانم بوّچی ئهوهنده بیّبهختم لهناو ئیّوهدا رواوم..

رِوْرُیْ له رِوْرُان جوتیارهکه هات و گولهکهی بینی.. وتی:

ئهم گوله ليرودا به تهنيا رواوه، دويبهم بو ناو گولهكاني تر.

بهو شیّوهیه جوتیاره که گوله کهی ههلکهند و بردی بو ناو گوله جوان و رازاوه و بوّن خوّشه کانی هاوریی.

گولهکه سهیری کرد ئهوان لهم جوانتر و چاکتر و بــوّن خــوّش تــرن، ســهری تریقی داخست و بیری له خوّ بهزل زانینی و ههلهکانی خوّی دهکردهوه، که لهناو رووهکهکان دا دهیکرد، که لهناویانا ژیابوو.. پهشیمان بویهوه.

شوشہ رہ شرکہ

رٖوٚژیٚک له رٖوٚژان پاشای ولاّتیٚ داوای له زانایانی ولاّتهکهی کرد وتی:

كيّ دەتوانى شوشەيەكم بۇ بېيننى كە پىر بينت لە گەورەترين دەرمان.

ثهم داوایهی پاشـا لـهناو زانایـان دا بـلاو بویـهوه و ئـهوانیش سـێ زانایـان ههلبژارد بو تهم کاره که دیارییهکی گهورهشی لهگهلدابوو..

بهلَّيْ، سيّ زانا گهيشتنه بهر قاپي ديوهخاني پاشا به خوّيان و دهرمانيانهوه.

یهکهم شوشهیهک کاوی پیّبوو، وتی: کهی پادشیام، کیاو نییشانهی ژیانیه و ههرچی بوونهومر ههیه بهبیّ کاو دهمریّت.

دووههم شوشویهک ههنگویّنی پێبوو، وتی: له ههنگوین دا شیفای زوّر ههیه و خواردنی تهواوی ئادهمیزاده.

سیّههم شوشهیه که مهره کهبی رهشی هیّنا و وتی: مهره کهب و قهلهم که ئادهمیزاد دهتوانی بههوّیهوه بنوسیّ و بخویّنیّ و فیّر ببیّ.. که دهرمانی عـهقلّ و گیانه.

پاشا لهم وهلامـه سـهری سـورِما و، فـهرمانی دا کـه دیارییـهکی پێـشکهش بکرێت.

وتی: بهنی راسته کهی دانا و زانا بهریّز، ژیانی گهلان و بهختهوهرییان بههوّی زانستهوهیه.

بهیانی دره وه که ده که ت

مەلىّكى بالّ نەخشىن لەناو پەلە گەنمىّكى بالابەرزدا ھىّلانەى كردبـوو، لەگـەلّ بەچكەكانيان تيايدا دەژيان، كاتى درەوكردن بوو..

ئێواره که دایکه مهلهکه گهرایهوه ناو بێچووهکانی، بێچووهکان وتیان:

دایکه ئهمروّ خاوهنی گهنمه که له گهلّ کوره کهیدا هاتن، پیاوه که کوره کهی وت: سبهینی خیه لکی دی یه کیمه کیه وت: سبهینی خیه لکی دی یه کسمه کیه ده دورینه وه.. ده دورینه وه.. چاک وایه هیّلانه کهمان بگویّزینه وه..

دايكه كه وتى: نا، جاري ناروين.. با بزانن بهياني پياوه كه چي دمليّ؟

بۆ بەيانى پياوەكە لەگەل كورەكەيىدا ھاتنىە نىاو گەنمەكىە، باوكەكىە وتىى: ئەمرۆ خەلكى دى نەھاتن.. سبەينى كىورانى ئىامۆزام بىانگ دەكىەم، تىا ئىەوان يارمەتىمان بدەن..

بهچکهکان زوّر ترسان و ئیّواره بــوّ دایکیــان گیّرایــهوه و داوایــان لیّکــرد کــه هیّلانهکه بگویّزنهوه.. بهلاّم دایکهگه وتی: بزانن سبهینیّ دهلّیّ چی؟

بۆ سبەينى كابرا لەگەل كورەكەيدا ھـاتن، باوكەكـە وتـى: ديـارە ئـەوانيش نايەن، بەيانى پشت بەخوا ھەردووكمان دەست دەكەين بە دوورينەوە.

كاتى ئىنوارە بەچكەكان ئەمەيان بۆ دايكيان گىرايەوە، دايكى وتى: ئەمرۆ دەبى ھىلانەكە بەجى بىيلىن.

بهچکهکان لیّیان پرسی: بوّچی؟!

دایکه که وتی: کاتی که ئادهمیزاد ویستی به دهستی خـوّی کارهکـهی بکـات و پشتی به خوا بهست، ئهوا سهر کهوتوو دهبیّ.. بوّیه ئیّمهش لیّره دمروّین.

مربر بهخاوه ن زبندان وقهفرز

مندالْیْکی عمجول له باخچهیهکدا چولهکهیهکی بینی و پیی وت:

ئهی چۆلهکهی جوان، وەرە بۆ لای من، قهفهزیّکی جوانت بۆ دروست دەكـهم و پری دەکەم له خواردنی خۆش بۆت و ههموو کاتیّ له خواردنی جۆراوجـۆر تیّــر بخۆ.

چۆلەكەكە وتى: من ھەز لـە نـاو زىنـدان و قەفـەز ناكـەم پـێم خۆشـە خـۆم بەدواى خواردن دا بگەرێم و بە ئازادى بىخۆم.

منداله که وتی: ته گهر خوّت نهیهیت بوّ لام، تهوا بهردت تی ده گرم.

چۆلەكەكە وتى: بۆچى ئازارى بالندە دەدەيت؟ ئايا تۆ ھەز دەكـەيت خـۆت ئازار بدريّيت؟!

منداله که بن گویّی کرد و به دوای چیوله که که دا رای کیرد و چیووه بین شهو دره ختیه و می گرته چیوله که که به لام حوله که که زوتیر هیملفری و به رده که دای به لقیّکی دره خته که دا و به رده که گفرایه و و دایه و مهدای منداله که خوّی دا.

منداله که دهستی کرد به گریان.

چۆلەكەكە وتى: ئەوا خواى گەورە ئازارەكەى بۆ خۆت گەرانــەوە، ئێــستا مــن بەزەييم بەتۆدا دێتەوە.

ئیتر مندالهکه بیری کردهوه و عاقل بوو، برپاری دا که ئیتر لهمسهودوا ببیّت ه هاوریّی دلّسوّزی چوّلهکه و بالّندهکانی تر

چۆلەكەكە وتى: ئەي ھاورٍيْي خۆشەويستم، مەبە خاوەنى زىندان و قەفەز.

گیان بخشینی هرنگینک

ههنگیک له گولزاره که گهرایهوه و شیلهیه کی زوّری ههلگرتبوو، له بهر ئهوه دلْخوْش بوو که کاری کردووه و ماندوو بووه و ئهندامیّکی به کهلّکی ناو شانهی ههنگهکانه.

کاتی که نزیکی شانه که بـووهوه تهماشـای کـرد، منـدالیّک خهریکـه بهسـهر درهخته کهدا سهرده کهوی و دهیهوی شانه که بروخیّنی و ههنگوینی لی دمربیّنی.

ههنگهکان پیّیان زانی و لیّی وروکان تا ئهم منالّه که دهیهوی شانهکهیان تیّک بدات راوی نیّت.

منال که شمم حالهی بینی رای کرد و ههنگهکانیش کهوتنه دوای.. شهو ههنگهی که له گولزارهکهوه گهرابوّوه خـوّی گهیانـده سـهر لـوتی و چـزهی لـه منالهکه ههستان و مندالهکه دهستی کرد به گریان.

هەنگەكەش بۆ خۆى كەوت.. ھەنگەكانى دەستەخوشىكى دەورەيـان لىّ ـدا و يەكىكيان پىّى وت:

ئای خوشکه ههژارهکهمان، تـوّ ژیانـت لهدهسـت دا لـه بـهرگری کـردن لـه شانهکهمان.

ههنگهکه وتی: ئیّمهی کوّمهلّی ههنگ، ثهوهنده بیر لـه ژیانمـان ناکهینـهوه، وهک ثهوهندهی بیر له پاراستنی شانهکهمان دهکهینهوه.

له دارستانیک کومه لیک گیان له به ری جیاجیا ده ژیان، به یانی بوو فیله که ده گه را له ناو دارستانه که دا، گوی در نیش بینی، فیله که چاک و خوشی له گه ل گوی در نیژ کرد، گوی در نیژه که ش به ریزه وه وه لامی دایه وه.. فیله که رویشت به لای ده ریاکه دا گامیشی بینی، سلاوی له ویش کرد، ئه ویش وه لامی دایه وه.. دای به لای مهیمون دا و سلاوی له مهیمون کرد، به لام مهیمون به گالته بی کردنیکه وه بی وت:

چهند ناشیرینی، به دوو گوی زل و شفرهیه کی دریژهوه، که له مار دهچی! فیله که وتی: نهمه چهیه، بو ههمیشه خهریکی گالتهجاریت؟

لهم خهیالهدا بوو که هاوار هاوار بهرز بوویهوه.. سهری ههلبری بینی مهیمونه که داریک کهوتووه به سهر کلکیدا و هاوار دهکا، دارهکهی بو لاناچی.. یهکسهر فیله که رای کرد و به شفره زلهکهی داره گهورهکهی لابـرد و مـهیمون رزگاری بوو.

مەيمونەكە بە فىلەكەى وت: زۆر سوپاست دەكەم، ئەگىەر گويىچكەكەت وا زل نەبوايە ئەوا گوينت لە دەنگم نەدەبوو.. ئەگەر ئەم شغرە درين و بەھينزەت نەبوايە ئەو دارەت بۆ لانەدەچوو..

فیله که تهماشایه کی مهیمونه کهی کرد و پنی وت: تکات لی ده کهم قهت کهم دهرسهت لهبیز نهچیّتهوه، خوای گهوره بهبیّ سود شت دروست ناکات.

ئازايەت وبإلەوانىتى لەچاكەكردندا

سهگ<u>ن</u>ک لهناو لهوم**ر گایهکدا دمسور**ایهوه، ههندی مهر و به*ر*خی بینی، له دلّی خوّیدا وتی:

ئيستا دەنگى خۆم دەگۆرم و دەيان ترسينم.

چووه سهر بهرزاییهک و دهنگی گۆری، ههنــدی هــاوار و ههرهشــهی کــرد.. بهرخهکان ترسان و مهرهکان وتیان:

مەترسن، ئەوە سەگەكەيە، دەنگى خۆي گۆرپوە..

پاشان سهگهکه گوێدرێژهکانی بهسهر رٖوویدا شوٚرِ کردهوه و چو مانگاکان بترسێنێ، بهلام دایانه بهر شوٚق و رٖاویان نا..

زۆرى نەخاياند گورگێک پەيدا بـوو، بەرخـەكانى راونـا، ئـەوانيش شـكاتيان هێنايە لاى سـەگەكە، سـەگەكەش بـﻪ پەلـە نيـشتە سـەر گورگەكـە و داى بـﻪ زەوىدا و لە چەند شوێنێک يەكتريان بريندار كرد و گورگەكە راى كرد.

سهکهکه بهسهربهرزییهوه گهرایهوه بۆ ناو لهوهرگا و مهر و بهرخ و مانگ و گیانلهبهرهکانی تر لیّی کوّبونهوه و سوپاسیان کرد.

مانگایه ک پیٰی وت:

پێويسته ئازايەتى و پاڵەوانێتيت لە چاكەكردن دا بەكار بێنى.

هركهسهوبهيى تواناىخى هرنسورى

ده گیرنـهوه چـهند کهرویّـشکیّ لـه سـهوزایییهک دا دهلـهومران، ژیانیـان بهخوّشـی دهبـرده سـهر، جوّگهلـه ئاوه کـهش هـهمو کاتـیّ تیّــراوی ده کــردن، کهرویّشکه جوانه توکنه کهیان زوّر لهخوّی رازی بوو، خوّی لهوانی تر بـه چـاکتر و گهورتر دهبینی..

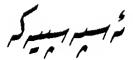
رۆژێ پشیلهیهکی بهرچاو کهوت که دهچیّته سهر بهرد و دیـوار و سهر حهسارهکان.. به دار و دیوارا هه نده گهریّ و میاومیـاو دهکـات.. کهرویّـشکهکه برپاری دا تهمیش وه ک پشیله بگهری، ههرچهند هاوریّکانی پیّیان وت: که تــوٚ کهرویٚشکی و وه کو پشیلهت پیّناکریّ.. به نام کهرویٚشکه لاساره که دهستی کرده سهرکهوتن و دابهزین و بازدان و چاولیّکهری.

بهلّی، ههرچوّنیّک بوو کهرویّشکه که خوّی گهیانده سهر دیواریّکی بهرز بوّ لای پشیله که و به پشیله کهی وت:

ئەوەتا منيش وەكو تۆ بەتوانام و چالاكم..

ههندی گفتوگیان کرد و پشیلهکه به قهلهم بازی دابهزیهوه سهر زهویهکه و روّیشت. بهلام کهرویشکهکه ههرچهندی کرد نهیتوانی عاسی بوو.. دهستی کرد به گریان و هاواری کرده کهرویشکه هاوریّکانی، بهلام هیچیان نهیان توانی بچن به هانایهوه، ثهو شهوه تا درهنگ خاوهنهکهی بهدوایا گهرا، تا دوّزیهوه و بردیهوه.

لهو رۆژەوە كەرويشكەكە بريارى دا كە ئىتر بەپئى تواناي خۆي ھەلسورى.

دوو ئەسىپ لە دەشت و سەوزايىيەكدا دەلەوەران، يەكىكىان سىپى و ئەى تىريان سوور، رۆژ تا ئىنوارە دەلەوەران و يارىيان دەكىرد و ھەلدەبەزىنـەوە و غارغارىنىان دەكىرد.. دەنگى حىلەى ئـەمان و خـورەى تاقگـە و خوىنــدنى مـەلان تىكەل دەبوون.. زۆر بە دلنياييەوە ژيانيان دەبردە سەر.

ئهم خۆشىيەيان زۆرى نەخاياند، ھەندى راوچى بە خۆيان و تفەنگەكانيانەوە، بە سوارى ئەسپە سەركەشەكانيانەوە، بەغار ھـاتن و تــەپ و تۆزيــان بەحــەوادا دەچوو..

مهلهکان ههآلفرین.. ئهسپه سپی و ئهسپه سووره به غار دایان به چهم و یسال و شیو و شاخ دا.. زوّر ماندو بوون، راوکهر نیشته سهریان، بوّیـان نـهدهگیران، ئهسپهکان ماندوو بوون.

ئەسپە سوورەكە وتى:

دهڵێن لهشار ئهسپ ژیان خوش بهسهر دهبات، ناز دهکات، گـهورهکان پــرن له گیا و ئاوی سارد، بێجگه لهومی بو پێش برکێش دهچنه مهیدانهوه.

ئەسـپە سـپىيەكە وتـى: ئــەى نــازانى وەكــو ديــل وان و عەرەبانــەيان پــێ رادەكێشن و بە قامچى لێيان دەدەن.

به دەم قسەوە گەيشتنەقەراغى دەريايەك، ئەسپە سورەكە وتى:

دەرياكە قولُه و من ناتوانم خۆمى لى بكەم..

ئەسپە سپىيەكە وتى: راوچىيەكان وان بە دوامانەوە، خنكانى دەريــا چــاكترە لە دىلى و عەرەبانە راكيشان.

ئەسپى سـپى خــۆى لىــدا، دەرچــوو، بــەلاّم ئەسـپى ســوور كەوتــە دەســت راوچىيەكان و بەقامچى لىدان برديان.

گوی درنیروسرگرکر

کابرایه ک به کاروانی دهرویشت، گوی دریژیک و سه گیکی پیبوو، خواردنی سه گه کهی خستبووه تووره که یه که و و کردبووی به ملی گوی دریژه که دا... رویشتن به یال و شیو و شاخ دا.. ههر رویشتن تا تهواو ماندوو بوون..

کابرا لهبن درهختیّک دا بارهکهی خست، تا گوێدریٚژهکهی توٚزێ پشوو بدات و خوٚشی لیّی خهوت.

گویدریّژه که به گژوگیا خواردن خوّی تیّرکرد.. بهلام سهگه که هیچی دهست نه کهوت بیخوات، بوّیه به گویّدریّژه کهی وت:

بهلَّكو خواردنهكهم له ملتا ههلواسراوه بم دهيتيّ بيخوّم..

زۆر برسى بوو..

بهلام گوێدرێژهکه وتی:

بههیچ شیّوهیهک نات دهمیّ تا خاوهنهکهمان ههلّنهسیّ..

سهگهکه به برسیّتی مایهوه.. لهو کاتهدا گورگیّک له کهرهکه نزینک بــوّوه، کهرهکه زوّر ترسا، هاواری کرده سهگهکه که فریای کهویّ.

بهلام سهگهکهش له وهلامدا وتی:

منیش نایهم بههاوارتهوه و گورگهکه راونانیّم، تـاکو خاوهنهکـهمان خهبـهری نهبیّتهوه و پیّم نهلیّ..

ههرچهند گوێدرێژهکه هاواری کرد، بهلام سهگهکه خـوٚی تێنهگـهیان.. تــا خاوهنهکهیان خهبهری بوّوه و گورگهی راونا..

کهرهکه رووی کرده سهگهکه و وتی:

توّش بهو شيّوه له كهلّ مندا جولايتهوه كه من له كهلتا جولامهوه.

هيلانى گونجاو

لهق لمقیّکی لهخوّبایی ویستی هیّلانهیهک دروسـت بکـات، بــوّق و چــوّلهکه و چهند گیانداریّک ههریهکه ویستیان لای ئهو هیّلانه دروست بکــهن، بــهلّم لــمق لهق بههیچیان رازی نهبوو، دمی وت:

ئهمانه لهگهل مندا گونجاو نین و من کهسیّتیم له ئیّوه بهرزتره.

بۆيە بەچاكى زانى كە بچيتە سەر منارە..

بهٰلیّ، لهسهر منارهیه کی بهرز هیّلانه ی دروست کیرد، ماوهیه ک وا ژییان، بهلّم دوایی.. پهلّه ههوریّکی به ئاسمانهوه دی، وتی:

هيلانه كردن لهسهر ئهو پهله ههوره له گهل من ده گونجي.

بۆيە ھەڭفرى و لەسەر ھەورەكە ھێلانەي دروست كرد.

پاش ماوهیهک ههورهکه بیووه بیاران و لیه گهرمهی خهودا لیهق لیهق سهرهوخوار کهوته خوارهوه، بالدار و گیان دارهکان لینی گردبوونهوه و وتیان:

ئــای ئــهم هــهژاره، مهگــهر ئــهم ومزعــهی ببیّتــه دمرس بـــوّی، تــا لــهو لهخوّباییبوونه رزگاری بیّت.

And the second s

sed in sed

i de la companya de l

المرافق والمناخ والمقرارة والمتاكات الأوارات المتاكات الأوارات المتاكات المتاكات المتاكات المتاكات المتاكات ا

 $\mathcal{S}_{ij} = \{ \mathbf{x}_i \in \mathcal{S}_{ij} \mid \mathbf{x}_i \in \mathcal{S}_{ij} \mid \mathbf{x}_i \in \mathcal{S}_{ij} \mid \mathbf{x}_i \in \mathcal{S}_{ij} \}$

the state of the s

and the second second

e de la companya de l

g Vig.

er en figure de la company de

توترله سكنيك لركؤشكنيكرا

سهگیک زوّر برسی دهبیّت، بهدوای خواردن دا دهگهریّت، ریّی دهکهویّته کوّلانیّکهوه، گویّی له دهنگیّکی خهماوی دهبیّت، که دهنگی توتهلّه سهگیّکه، دهکروزیّتهوه، سهگهکهی کوّلان دهلّی: با بچم به هاوارییهوه.

بۆیه له شویٚنیٚکهوه خوّی دهکات بـه ژورا، تهماشـا دهکـات توتهـُلـه سـهگیّکه بهستراوهتهوه و لهبهردهم کولانهکهی خوّیدا ههلّروشکاوه و دهکروزیّتهوه.

سەگەكە لىلى دەپرسى:

هاورِیّکهم! ئهم خهمبارییهت هوّی ئهوهیه که توْش وهکو من برسیته؟ توتهلّهکه له وهلاّمدا دهلّی:

نهخیّر، خاوهنی نهم مالّه خوّشترین خواردنم دهدهنی و قهت برسیم نابی.. بهلاّم ههست به تهٔنیایی دهکهم، توّش وهره با لهم کوّشکه جوانه نهخشینهدا بهیهکهوه بژین.

سەگەكە پىى وت:

ئەى تۆ بۆچى نايەى ئەم تەوقە ئاسنە لە ملت دەكەمەوە و دەرۆين بۆ خۆمان يارى خۆش دەكەين؟!

توتەلەكە وتى:

من ناتوانم، خاوهن مالهکه رِازی هابن من لیّره برِوّم.. تـهوان ویّنـهم لهگهلّـدا دهگرن و خاویّن رام دهگرن.

سەگەكە پىى وت:

ئهی توتهلّه، توّ زولّم لهخوّت دهکهی، ئهوه زیندانه توّی تیـادا دهژیـت، مـن ناتوانم یهک دهقیقه وهکو توّ بهم زهلیاییه بژیم، بهلای منـهوه سهربهسـتی زوّر چاکتره لهوهی له شویّنیّکی وا خوّش و رازاوهدا خواردنی خوّش بخوّی.

ئەوەي وت و توتەلەكەي بە تەنيا بەجىھىشت.

حهمانی

روّژیّک ساکاری تهمهن ۱۶ سالآن له مالهوه لهبهر برسیّتی هاتـه دهرهوه، دهم و چاو زهرد ههلگهراوه، خهمبارهکهی کـه زیـاتر هـی ئـهوهبوو، کـه بـهزهیی بـه خوشک و بـرا بـچکوّلهکهیدا دههاتـهوه، کـه لـه مالّـهوه دانیـشتبوون، ئـازاری برسیّتی هیّزی لیّ بریبوون..

ساکار بهدهم روِّیـشتنهوه بـیری دهکـردهوه و سهرزهنـشتی خـوِّی دهکـرد و دهیگوت:

تُهگهر من کاریّکم بگرتایهته دهست، خوشک و براکهم و دایکم بهم شـیّوهیه برسی و نارِهجهت نهدهبوون

لهم خهیالهدا بوو، گویی لیبوو له بازاردا کابرایهک بانک ده کا و دهلی:

كيّ ئهو شتانهم بوّ ههلّ دهكريّ بهوه حهماليّك نيه لهم ناوه؟!

ساکار که گوێی لهو دهنگه بوو، به پهله خوٚی گهیانــده بهردهسـتی کــابرا و وتی:

خالهگيان من حهمالم.. بغهرموو.. بو كويّيان بكهيهنم.؟!

کابرا سەرنجیّکی ساکاری رٖەنگ زەرد ھەڵگەر۪اوی دا و ھەناسەيەکی ھەڵکِیـشا و وتی:

بهخوا کوری خوّم.. تو شیّوه و جلهکانت له حهمالّ ناچیّ، بهلاّم قهیناکا.. چـار نییه، ههلّیان گره و دوام کهوه..

ساکار به خوّشی و تاسیهوه شیهکانی خیسته سیهر سیهرو شیانی و بیهدوای کابرادا دهستی کرده ری کردن… روّیشتن… به دو سیّ کوّلاندا پیّچیان کردهوه و لهبهر مالّیکک دا وهستان، کابرا دهستی برد ههندیّ پارهی دایه دهستی ساکار.

, 44_y

And the second s

ger ger

يون نه ني درې کې په نه دون دون دوو خه لکه که گویّیان لیّبوو.. دهوریان لیّدا و له ناویاندا دوکانــداریّکی بازرگــان، که شپرزه بووبوو هاته بهردهمی و ناونیشانی تهواوی دا. تــهویش بــه بهرچــاوی خه لکه کهوه پاره زوّره کهی بوّ کابرا گهرانهوه.

خه *لکه که* دوعای خیّریان زوّر بوّ کرد.. کابرای خاوهن پارهش دهستی هیّمنی گرت و بردییه دوکانه که و سویّنی لیّخوارد، که دهبیّ وه کو کــوره گهوره کــهم سهرپهرشتی کاری بازرگانیم بوّ بکهیت.. ئهویش رازی بوو.

ئیتر لهو روّژهوه هیّمن بووه جیّباوهری ئهو دوکانداره و هـهموو بازارهکـه.. بووه هاوکاری بازرگانهکه.. مالّهومش بههوّی هیّمنهوه حهسانهوه.

ئادا بى سەردا نى نەخۇش

زانایه کی پیر نهخوش کهوت، چهند گهنجیّک چوون بوّ سـهردانی، زوّر لـهلای مانهوه، زاناکه تهواو ماندوو بوو، کاتیّ گهنجه کان ویستیان بروّن، بـه زاناکـهیان وت:

دوعای خیرمان بو بکه؟

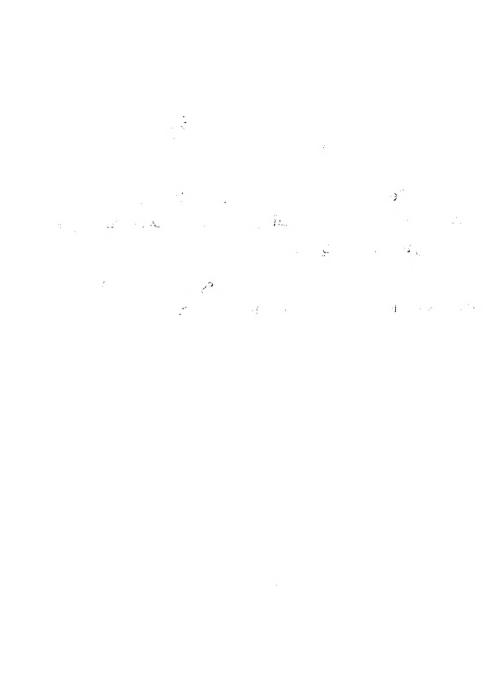
زاناکه وتی:

خوایه فیْری ئادابی سهردانی نهخوْشیان بکهیت.

كەواتە دەبىّ زۆر كەم لەلاى نەخۆش بمىّنىنەوە.

10 22

المحام ذ المحاص

ئا فرەتىنك وشرىع زانىنك

ئافرەتىك بىستى عەبدوللاى كورى مەسىعود(رەزاي خواى لىخبىت) نىەفرىن (لەعنەت)ى كردووە لەو ئافرەتانەى كە شىۆوەى خۆيان دەگۆرن، ئەو ئافرەتانەش دەستكارى ددانەكانى كردبوو بە مەبەسىتى جوان كىردن، دەسىتكارى برۆيىشى كردبوو

ئافرەتەكە چوو بۆ لاي عەبدوللا و لىكى پرسى، ئەويش فەرمووى:

ئەی چــۆن لەعنــەت ناكــەم لــەو كەســەی كــه پيغهمبــەری خــوا ﷺ لەعنــەتی لى كردووه كه له كيتابى خوادا هەيە.

ئافرەتەكە بە سەرسامى و غەرىبىيەوەكەوە وتى:

من ههموو قورئانم خوێندوٚتهوه، بهلام هیچ شتێکم لهو بارهیهوه نهدیوه، کـه ئیشارهت بدات لهعنهت لهو کهسهی که شتێک لهو بارهوه بکات.

لیّرهدا زیره کی شهرع زان دهرده کهوی، که باش له ثاینه کهی گهیشتبی، به ئافره ته کهی وت:

خوّ خویّندوتهوه که خوای گهوره دهفهرموی: ﴿وما آتاکم الرسول فخذوه، وما نهاکم عنه فأنتهوا﴾ واته ثهوهی که پینهمبهرﷺ بوی هیناون وهری گرن، ئهوهش که قهدهغهی لیّکردوون لیّی دوورکهونهوه)؟

ئافرەتەكە وتى: بەلى وايە.

شەرع زانەكە وتى: كەواتە ھەروەھا قورئانىش نەھى لىكردووە.

گل وئاگر

رِوْرُیْک کابرایه ک هانه خزمهتی ثیمامی شافیعی و وتی:

باشه چوّن ئیبلیس(شهیتان) له ٹاگر دروست کراوه و، خوای گهورهش ههر به ٹاگر ئازاری دهدا؟!

ئیمامی شافیعی (رهحمهتی خـوای لیّ بیّـت) پارچـهیهک گلّـی وشـکی هیّنـا و کیّشای به کابرادا و نیشانهی ئازار و تورٍهیی له دهم و چاوی کابرادا دهرکهوت.

ئيمام شافيعي فهرمووي:

ئایا ئازارت پی گەیشت؟

کا برا وتی: بهلیٰ ثازارم پیٰ گهیشت.

شافيعي فهرمووي:

چۆن تۆ له گل دروست كراوى و گل ئازارى داى؟!

کابرا وولامی نهدایهوه، له مهبهسته کهی ئیمامی شافیعی تی گهیشت، زانی به ههمان شیّووش شهیتان که له ٹاگر دروست بـووه، بـهلام بـه ئـاگریش ئـازار دودری.

...

المراجع المراجع

No.

چرا ومزگهوت

دهگێرنهوه شهوێکی تاریکهشهو کورێیک و باوکێیک بهیهکهوه دمروٚییشتن.. کورهکه چرایهکی بهدهستهوه بیوو، تیهنها پێیشی خیوّی پیێ روونیاک دهبیوّوه.. باوکهکه ههنگاُوهکانی له تاریکیدا دهنا.. بوّیه به کورهکهی خوّی ونت:

ئهی کوری شیرینم، چراکه وا بگره، تا کهمیّک بهردهمی منیش روناک بینتهوه.. بهردهمم زوّر تاریکه و چاوم نابینی.

كورەكە لە وەلامدا وتى:

بابهگیان، دەبوایـه تــۆش چــرایهکت هەڵبگرتایـه بــۆ روونــاک کردنــهوهی بەردەمى خۆت.

لنرهدا باوکهکه ههنوی ستهیهکی کرد و وریبا بووه، کهمینک راما و بیری کردهوه و به کورهکهی وت:

كورم.. ئەگەر نەمرم چرا بۆ بەردەمى خۆم ھەلدەگرم.

باوکهکه پارهیهکی زوّری ههبوو.. بوّ بهیانی پارهکهی ههلّکرت و چـوو پارچـه زهوییهکی گهورهی لیّکری و مزگهوتیّکی لهسهر دروست کرد.

کورهکهی پرسیاری لیّکرد:

بابهگیان، بۆچی پارهکهت دا بهم مزگهوته؟!

باوكه كه له وهلامدا وتي:

تهی کوری شیرینم، نهی تو بهناگات نههیّنامهوه و پیّت نهوتم توّش جرایه ک بوّ بهردهمی خوّت ههاّبگره تا پیّشت رووناک بیّت؟!! وا منیش نهو مزگهوتهم کرده چرا بوّ تاریکایی ریّگای قیامهتم.

کارا وشادی

(کارا) و (شادی) دوو هاوریّی قوتابخانه بیوون.. لیه پؤلیّیک دا و لهسیمر کورسییه کی هیدژاری جبل دراوی زیره ک و به نام دولهمه و بیمناز و بیمناز و بیمناز و بیمناز و بیمناز و عمدول بوو..

(کارا) بهیانیان زوو لهخهو ههلادهستا و نویّژی دهکرد و دهستی دهکرده خویّندنهوهی وانهکانی و یارمهتی باوکه ههژارهکهی دهدا و له خانووه گله بچکولهکهیاندا ژیانی پر له هیّمنی و ماندووبوونی بهسهر دهبرد..

(شادی) له کوّشکهکهیاندا.. له ناو باخ و سهر حهوز و بین کیهپره پیر لیه میوهکهیاندا، لهناو جلی رازاوهدا، لهناو ناز و نیعمهت دا بیوو، هیهر خیهریکی یاریکردن و خواردن و پیاسهکردن بوو.. گیویّی بیه قوتابخانهش نهدهدا.. باوک و دایکی تاموّژگارییان نهدهکرد.

سال هات و سال روّیی.. (کارا)ی ههژار ههموو سالی به یهکهم دهردهچوو، بووه پزیشک، (شادی) له مهکتهب دهرکرا و بیّکار کهوت. خانوهکهی باوکی هیّنایه سهر فروّشتن، دکتوّر (کارا)ی هاوریّی خانوهکهی لیّ کرین و کردی به شویّنی عهیاده و ئیش کردن.. خزمهتی خهاّکی ده کرد.. (شادی) پارهی خانوهکهی خوارد و خانوه گلهکهی مالّی (کارا)ی کری..

(کارا) و مالّی باوکی له کوّشکهکدا دهژیان و کاریان دهکرد.

(شادی) فیّری ژیانی ناخوش نهبوو، بوّیه خهفهت دای به زهوی دا و به پهله گهیاندیانه عهیاده کهی دکتور (کارا) و پاش ماوهیه ک له خانووه گله که دا به دهم گازار و ژانی نهخوشییه وه مرد.

(کارا) بەزەپى پيادا ھاتەۋە.. بەلام دەسەلاتى ئىەمى تىا نىەبوۋ.. كىە لىە قوتابخانە پنى دەۋت بخوننە، گالتەي پى دەھات و بىە دەولەمەندىيەكەيىدا دەينازى.

رُنجامی دهست پاکی

هیوای تهمهن (۱۱) یانزه سالان، ههمیشه به کولانهکاندا دهگهرا و کـونجی و حهلوای دهفروشت، له کاتی بهربوونی قوتابییهکاندا، لهبهر قوتابخانهکه هاواری کـونجی و حـهلوای دهکـرد، منـالانیش دهورهیـان لیّ دهدا. لـه قوتابخانـهش دهورهیـان لیّ دهدا.

ئیّواران و نیوهروانیش له قازانجهکهی نــان و ســهمون و تهماتــه و ســهوزه و ورده پیّویستی لیّ دهکری و بوّ دایک و خوشک و برا بیّباوکهکهی دهبردهوه.

بهیانیانیش زوو دهچووه دوکانی وهستا تهجمهدی حهلواچی و له کارگهکهی هیی تیازهی دهکیری و دهستی به گهران و هیاوارکردن و، نویژهکانییشی نهدهفهوتانید، ههمییشه بو نوییژهکانی دهچیوه مزگهوت و بهجهماعهت دهیکردن، همفتهی دوو جاریش لای ماموستا ریبین دهرسی قورئان و فهرمووده و بهروهردهی نیسلامی دهخویند.

بهیانییه که چووه لای وهستا نه حمهدی حه نوافروش و بایی بیست دینــاری لی کری.. لهبهر نهوهی خه نکیکی زوّر لهو کاته دا حه نوایان له وهستا نه حمهد ده کری، نه هیوا بیری بوو بیست دیناره کهی بــداتی، نــه وهسـتا نه حمــهد بــیری هــهبوو پاره کهی وهربگری.. به نی هیوا حه نواکانی وهرگرت و روّیشت.

له بهردهمی قوتابخانه کهدا کونجی و حهلوای به قوتابییه کان دهفروّشت، دهستی کرد به باخه له کهی ناوه وهیدا، بیست دیناره که هات به دهستی یهوه، نههیّکی بو کرد!! زانی که بیری چووه بیست دیناره که بدات به وهستا نه حمهد.

تا ئیّواره ههر دلّی لای وهستا ئهحمهد بــوو.. بوّیــه ئیّــواره دوای تـــهواکردنی کونجی و حهلواکه، پیّش ئهوهی برواتهوه بوّ مالّــهوه، یهکــسهر بــه کوّلانهکانــدا بهرهو ژوور بوویهوه. تا خوّی کرد به دوکانه کهی وهستا نه حمه دا، پاش سهلام کردن و تهوقه کردن، دهستی برد بیست دیناره کهی دایه دهستی وهستا نه حمه د و پنی وت:

وهستا گيان ئەوە بيست دينارەكەتە.

وهستا ئهجمهد وتي: كام بيست دينار؟!

هیوا وتی: پارهی کونجی و حهلواکهی بهیانی..

وەستا ئەحمەد وتى: بۆ نەت داوە پيّم؟!

هيوا وتي: نهوهلا دياره ههردوكما بيرمان چووه.

وهستا ئەحمەد رووى گەشايەوە و ناوچەوانى ھيواى ماچ كرد و وتى:

ئافەرم بۆ پەروەردەى جوانت، رەحمەت لەو شىرەى نراوەت دەمىت.. بىه راستى داھاتووى شارەكەمان جى ئومىدە، كە ھەزارەھا منىدالى وەكو تىۆك مزگەوتە،كاندا فىرى نويىر و بەروەردەى ئىسلامى دەكىرىن و، فىلىرى حىەلال و حەرام دەكىرىن.. ئافەرم بىۆ خاوەنى ئەو مندالانـەى كـە منالەكـەيان دەنىرنـە مزگەوتەكان تا فىرى خوورەوشتى بەرزى ئىسلامى بىن.

ئەمجا وتى: دە توخوا ھيواگيان، با ئەم بيىست دينــارە بەخـشينى مــن بــێ و ديارى بێت لە منەوە بۆ تۆ!

هیوا وتی: تُهم پارهیه مالّی توّیه و پهیوهندی به منهوه نییه.. خـوای گـهوره رزقی خوّمُم پیّ دهبهخشیّت ٔ من چاو نابرمه رزقی کهسی تر، تـوّ رهنیج دهدهی، من چوّن مالّ و رزقی خیّزانی توّ بخوّم.. تُهمه بوّ مـن حـهلاّل و رهوا نییـه.. خـوا بهرهکهت بخاته رزقتهوه..

وهستا تهجمهد بزهیهکی کرد و وتی:

کاکه هیوا، دەمیککه من پینویستم به شاگردیکی به ئیمان و به ویژدان و ئهمین داری وهکو تو ههیه، که دهست و دهم و کبردهوه پیاک بینت.. روژی چهند

ههردووکیان دانیشتن و قسهیان کرد..

هیوا که چووهوه بو مالهوه لهگهل دایکیا باسی کرد و دایکی زوری بهلاوه چاک بوو، ههندی ناموژگاری تری کرد و دوعای خیر و سهرکهوتنی بو کردن.

هیوا له بهیانهیهوه لای وهستا ئهحمهد دامهزرا و.. زوّر به وریایی و هیّمنی و پاکی کارهکانی دهکرد.. پاش ماوهیهک فیّـری هـهموو ثیـشهکان بــوو.. هـهلّوا دروست کـردن، بــرین.. و فروّشــتن و هـات و چــوّی لای خـاوهن شـتهکان کــه ههلّواکهیان پیّ دروست دهکرد.. لای ههموویان خوّشهویست بوو.

چهند سالیکی پیچـوو گـهوره بـوو.. وهستا ئهحمـهد یارمـهتی دا و خوشـی دوکانیکی سهربهخوی کردهوه و دهستی کرد به دروست کردنی جوّرهکانی حهلّوا و شیرینی و چهند شاگردیکی له براکانی و منالانی مزگهوت هیّنا و له ناوهراستی بازارهکهدا.. خهلّکی زوّر روویان تیدهکرد. چونکه قسه و مامهلّهیان خـوش بـوو، ههرزان فروش بوو، حهلّواکهی لهچاکی و باشیدا دهنگی دایهوه.

هیوا حالّ و گوزهرانیّکی بو خوّی و دایکی و خوشـک و براکـانی دابـین کـرد و ناوبانگی به ومستا هیوای حملّوافروّش دهرکرد.

خهلکیکی زوّر بــوّ کــرین روویــان تــیّ دهکــرد و ئــهمیش ههمیـشه خیّــری لیّ دهکردو یارمهتی ههژارانی دهدا و بهردهوام خواپهرستی دهکرد.

سوپاسی خوای گهورهی دهکرد لهسهر کهو نیعمه هی بینی بهخشیوه و بیق کاری خوا به کاری خوا به خوای گهوره له قور کاری خوا به کاری خوا به کاری خوای کهوره له قور کانی پیروزدا دهفهرموی السال یومند عن التعیم واته خوای گهوره لهسهر کهو نیعمه تانهی پینی بهخشیون لیتان دهپرسیتهوه.

مندا لیکی خوا پررست

ئازادی تهمهان ۱۲ سال .. قوتابییه کی مزگهوت بود .. ههمیشه قورثانی دهخویند و نوییژی ده کرد .. مندالیکی خاوهان پهروهرده و چاکهخواز بود .. گویزیه لی دایک و باوکی بود .. ههمیشه چاکهی له گهل ده کردن .. رینزی له گهوره ده گرت و بهزهیی و سوزی بو مندالان ههبود .. مندالانیشی فیری نوینژ و هات و چوی مزگهوت ده کرد .. تا بلی رهوشتی بهرز و جوان بود ..

بــهلام دایـک و بــاوکی لــهخوا دوور بــوون.. نویّـــژ نهکــهر بــوون.. حــهزیان نهدهکرد، گازادیش هات و چوّی مزگهوت بکات و.. قورگانی پیروّز بخویّنیّ.

بویه ههرهشهیان لیکرد که ئیتر هات و چوی مزگهوت نهکات و له مالیشهوه ریگهی خواپهرستییان لیگردت. ئازادیش دلی بهبی مزگهوت ناسرهوی. قورئانی پیروّز بوته رووناکی چاوهکانی.. موسلمانانیش خهم رهویّنن.. خوای گهوره دهفهرمویّ: ئهگهر دایک و باوکت ویستیان لهخوات دوور بخهنهوه و گومرات بکهن، هاوبهشت پی بریار بدهن.. ئهوا به قسهیان مهکه، بهلام دهبی له دنیادا ریّزیان لیّبگریت و به چاکه لهگهلیان بجولیّیتهوه.

بۆیه ئازاد وای به پیّویست زانی شیّوهی خواپهرستییهکهی بکاته نبیّنی.. ئازاد لهکاتی نویّژی بهیانی و نیوهروّ و عهسر و ئیّواران دا بهبیّ ئاگاداری دایک و بـاوکی، خـوّی دهگهیانــده مزگـهوت و نویّــژهکانی دهکــرد.. نویّــژی خـهوتنان (عیشا)ی دهمایهوه، که دهبوایه له مالهوه بهدزی دایک و باوکییهوه بیکردایه..

ئازاد، شەوانه.. هەر شەوەى لە فىرسەتىكك دا لە شوينىتكى ناديارى مالەوەيان دا نويدەككى دەكىرد.. كاتى بۆ خەوتى دەچووە درورەككى خۆى و رووناكىيان لى دەكوراندنەوە.. بۆ خەوتى.. لە دىر بەتانيەككىدا دادەنيىشت و لەبـەر تىيشكى لایتهکهیــدا قورئانــه کراوهکــهی دهخویّنــهدهوه و جارجــار دلّوّپیّــک فرمیّــسکی ههلّدهومرانده سهر پهرمی قورئانهکه..

ههموو کاتیکیش دوعای خیّر و هیدایهتی بوّ دایک و باوکی دهکرد..

شهویکیان ماومی نهبوو که نویدی عیشا بکات، بیاران به لیّزمه دههاته خوارهوه.. ههوره کان دهیان گرماند، زموی سهربانه کانیش ببونه جیّ زمماوهندی بارانه که.. دایک و باوکی داوایان له ثازاد کیرد که شهو شهوه له ژووره کهی تُهمان بخهویّت لهبهر سهرما..

بهنی، دایک و باوکی نازاد خهویان ای کهوتبوو.. دهنگی ههوره گرمه رای چنه کاندن.. را پهرین.. بهخهبهر هاتن.. ژووره که ههر ههردوکیانی ای بود. گازادیش له ژووره که دا نهمابوو.. بویه پاش ههندی ورهور به پهله کهوتنه گهران بهدوای دا.. چوونه ژووره کهی خوی.. نهبوو.. دهرگای ژووری میوانیان کردهوه.. هیچ.. خویان کرد به چنشتخانه کهدا.. گهیشتنه هو نه کهش.. به نازادیان نهدوزی به وی

به ناچاری به قالدرمهکاندا سمرکهوتن و دهرگای ههورهبانهکهیان کردهوه.. گازادیان لهسمر بان بینی.. گازادی کوریان.. بهرمالیّکی راخستووه.. لهنویّــژکردن بوّتــهوه و هــهردوو دهستی بــهرز کردوّتــهوه و دوعاکــان دهخویّنــیّ.. دایــک و باوکیـشی بــیّدهنگ لــه پـشتییهوه بــه سهرســامییهکهوه گــویّی لیّ دهگــرن... کورهکهیان دهلّیّت:

((رب ارحمهما كما ربياني صغيرا... اللهم اغضر لي ولوالدي واللمومنين والمؤمنين والمسامات)). خوايه روحم به دايك و باوكم بكه، ههوروك لهوان منيان له منالي و ساواييهوه بهخيو كردووه.. خوايه له منيش و دايكم و باوكم و له موسلماناني خاوهن باومران خوش بيت.

چهند فرمیسکیکیش به چاوهکانیا وردهورده بو سهر روومهتهکانی دادبهزن... له ئاستی بهرمالهکهیهوه رووناکییهک بهرهو ئاسمان کشاوه و بارانیش لهو ئاستهدا ناباریّت..

بۆيه دايكى لەوە زياترى خۆى پێنهگيرا و هاوارى كرد و وتى:

ئازاد گيان.. خوايه تهوبه..

باوهشی کرد به ئازاد دا و ئازادیش دهستی دایک و باوکی ماچ کرد و ههرسیّکیان به قالدرمهگاندا هاتنه خوارهوه، باوکی که چاوی پر ببون له ئاو، نهی دهزانی چوّن داوای لیّبوردن لهو مناله جگهرگوشه خواپهرسته بکات.

لهو روّژه بهدواوه ئازادائازاد کرا و ههموو جاری پیش نویّژی بـوّ دهکـرد تـا باوکی تهواو فیّر بوو.. ئیتر ئازاد و باوکی بـه یهکـهوه دهچـوون بـوّ مزگـهوت و قورئانیان دهخویّند.

دایکیشی تهوبیهی کیرد و دهستی کیرده دهرس خویّنیدن و سهرپوّشی دا بهسهریا و بوّ دهرهوه دهستی جلی حیجابی دهکرده بهری.

ئا و زؤرہ رف نہ کردن

جاریّک پیّغهمبهری خواﷺ به شـویّنیّک دا دهروّی.. هـاوهلّیّکی بینـی خـهریکی دهست نویّژ گرتن بوو، بهلاّم ثاوی زوّر سهرف دهکرد، بـهبیّ ئـهوهی پیّویـستی پیّی بییّت..

پێغەمبەرﷺ پێي فەرموو:

ئەي سەعد بۆ ئەوەندە ئاو سەرف دەكەيت؟!

سەعدىش ووتى:

ئايا ئاو سەرف كردنى زياده بۆ دەست نوێژ ئيسرافه؟!

ئەويش فەرمووى:

بهڵێ دەبى دەستى پێوە بگريت، ئەگەر لەسەر رووبارێکيش بوويت.

رپئین وهاوریٰی خراپ

مناله خۆشهویستهکان، رێبینی هاورێمان چیرۆکی خۆیمان بۆ دەگێرێتهوه، کـه بههۆی هاورێی خراپـهوه بهسـهری هـاتووه و پهنــد و ئامۆژگـاری زۆری تیایــه، کهواته بابهیهکهوه بزانین دهڵێ چی:

رێبين دمڵێ:

له گهل ثاراد و سالار و سیروان له قوتابخانه له یه ک پؤلیدا بیوین، کهم سی قوتابییه به زیره کی ناویان دهر کردبوو، به لام لهسهر کهوهی نویّژنه کهر بیوون و پهروهردهی جوانیان نهبوو، زوّر جار ثارًاوهیان دهنایهوه.

ريّبين دملّى: هاوريّتيم له كهل دا بهستن، له سهرهتادا بهخوّمم وت:

با لهگهل ئهو مثالانهدا هاورپتی نهکهم، لهبهر ئهوهی ههموو کاتی باوکم ئاموژگاری دهکردم خوّم بپاریّزم له هاوریّی خراب.. ثاینی پـروّزی ئیـسلام رازی نابیّت به هاوریّتی ئهو جوّره کهسانه.

ریّبین دملّی: له دلّی خوّمدا وتم: خوّ ثهوان ناتوانن کاری خبراپ بکهنیه سیهر من، ههرکهسه له نهفیسی خبوّی لیّپرسیراوه، ههرکیهس تیاوانی خبوّی لیه ملی خوّیهتی.. خوّ من کردهوهی خراپ ناکهم، ههرکهسه و کردهوهی خوّی.

ریّبین وتی: له دلّی خوّمدا دهم وت: خوّ لهوان ناتوانن کار بکهنه سهر مین، بهلّی هاوریّتیم کردن.. روّژان تیّبهرین، ورده ورده هاوریّتیمان بههیّزتر دهبوو، خوّشهویستییان کهوته دلّمهوه، وای لیّبات روّژانه سهرمان له یهکتری دهدا، روّژیّکی پشووی ههینی به یهکهوه چووین بوّ یاریگا و بهیهکهوه کاتمان دهبرده سهر.

کاتی نویْژ دههات، من گرنگیم پێنهدهدا و خهفهتیـشم دهخـوارد، گـهوانیش پێیان دهوتم ثهمـه بوٚچـی خهفـهت دهخـوّی، بوٚچـی شــت لهســمر خـوّت گــران دهکهی؟ خوّ دهتوانی نویّژهکهت له کـاتی تــردا بکهیتــهوه، بوٚچـی بــهم شـیّوهیه ئازاری خوّت دهدهی؟

بهلّی، بهقسهی ثهوانیشم ده کـرد و نویّـرّی ثــهو روّژهم لــهکاتی خوّیــدا بــوّ نهده کران..

رِوْژان تیدهپهرین، من دهکهوشه ناو سستی و خاوی له خواپهرستییه کانم، له نویِژه کانما.. ههر نهوهندهش نا، بهلکو ورده ورده خوور موشتی خرابی نهوانم ده کرت، وهکو درؤکردن.. گالته کردن به خهلکی.. بهم شیّوهیه بهردهوام بووم.

رِوْرُیْکیان بهیه کهوه چووین بو باخ و بیْستانیْکی جوان، که پر بوو لـه درهختـی رازاوهی بهردار.. بهو شیّوهیه چووین لهژیّر درهختیّک دا دهنیـشتین، کـه سـیّوی جوانی سوری پیادا شوّر ببونهوه و ههر دهتوت توّپی سوورن، خر و جوان.

ئازاد سەركەوتە سەر دارەكـە.. دەسـتى كـرد بـه ليّكردنـەوەى سـيّوەكان و بۆمانى ھەلّدەدايە خوارەوە، من لەپيّش دا ويستم له سيّوەكان نەخۆم، دەم وت: خواردنى ئەم سيّوانە حەرامە، چونكە ھى ئيّمە نىيــە، خاوەنەكەشـى مۆلــەتى نەداوين.

بهلام هاور نکانم وتیان:

ريبين، ئەوە تۆ چىتە؟ ئەوە بۆ نايخۆي.

سیّوهکانیش تهوهنده سوور و جوان بوون، تویّکلُه کـهی دهبریکاسـهوه، تـهو بوّنه خوّشهی که لیّی دههات، تهم لهزهتانه وایان لیّکردم که نـهتوانم بـهرگری لهخوّم بکهم و شل بووم دهستم کرده سیّو خواردن. کاتی ئیواره هات و گهرامهوه بو مالهوه.. ههر گهیشتمه مالهوه، تووشی ئازار و ژانی سک بووم.. لهتاو ئازار هاوارم لی بهرز بویهوه، باوکم به پهله بردمی بیو لای پزیشکه که به باوکمی وت:

ئەمە خواردنى خراپ و زەھراوى خواردووه.

به لنى، ئەو سىنوانەمان نەدەشى وردەوە كىلە دەمان خىواردن، ئىلەو مىوانىەش دەرمانى درى نەخوشىيان پىنوەكرابوو، بەلام خىر لىلەومدابوو كىلە رووىسدا، مىن كەوشە بىركردنەوە و زياتر بەدەم ئازارەوە بەخۇمم وت:

دیاره ئهم ئازاره سزای خوای گهورهیه بو من، نهمه ههر له دنیا..

تهواو پهشیمان بوومهوه، دلم ترسی لی نیشت. وتم:

ئەمە سزاى خوايە لە دنيـادا بــۆم، ئــەمجا خــواى گــەورە لــه پاشــەرۆژدا لــه قيامەت دا چيم لى بكات؟! بلىرى فريم نەداتە ناو ئاگرى دۆزەخەوە؟!

چاوه کانم پــر بــوون لــه فرمێــسک، بۆيــه چــووم بــۆ لای بــاوکم و هــهموو رووداوه کانم بۆ گێرايهوه.. وتم:

باشه بابهگیان، ئایا خوای گهوره لیّم خوّش دهبیّت؟

باوكم له وهلامدا وتي:

بهُلّیٰ، کورِی خوّم، ئهگهر بهراستی تهوبه بکهین، به مهرجی ئهومی ثیتر برِیار بدهین تاوانی وا نهکهیتهوه و دهست کهیت به کردهوهی چاکه کردن.

منیش ئیتر نارام بوومهوه و ههستام بهرهو ناوه که روّیشتم و دهست نویّـژی پاکم ههلگرت و چوومه سهر بهرمال و نویّژم دابهست.

که لهنویْژ بوومهوه، لهخوای گهوره پارامهوه که لیّم خوّش ببی و تاوانهکانم لهسهر لابهری و پهیمانم دا به خودای بهخشنده، که ثیتر نهگهریّم هوه بـوّ سـهر ریّی خراپه و واز له هاوریّی خراب بیّنم، هاوریّی خراب نهگرم.

ملوانكه وجبرث

خەلىفەى موسلمانان عومەرى كورى خەتاب (رەزاى خواى لى بىلىت) لــه رۆژى پىش جەژن دا، ملوانكەيەكى لە ملى كچەكەي خۆيىدا بىنى.

لنِّي پرسي: كچي خوّم، ئايا ئەو ملوانكەيەت لەكويْ بوو؟

کچهکهی عومهر له وهلامدا وتی:

له خهزیّنهی موسلّمانان، واته له بـهیتول مـالی موسـلّمانان ومرم گرتـووه تـا جهژنی پیّوه بهسهر بهرم و پاشان بوّیان دهنیّرمهوه.

عومهری کوری خهتاب (رهزای خوای لیّ بیّ) ئهم کارهی پیّ ناخوش بوو، بوّیه ناردی بهدوای خهزیّنهداری موسلّمانان دا و لیّی پرسی:

ئايا تو ئەو ملوانكەيەت ناردووە بو ئەم كچەي من؟!

ئەوپش لە ۋەلامدا وتى: بەلى...

عومهر فهرمووی: ئایا پرست به ههموو موسلّمانان کردووه و روخسهتت لیّ ومرگرتن؟!

ئەويش لە وەلامدا وتى: نەخيْر..

خەلىفىە عومىەر: پىخى فىەرموو: باشىە تىۆ مالىت نەدۆزيوەتـەوە حىەرامى تىبكەيت، مالى عومەر نەبىت؟!

ئەمجا خەلىفە بە كچە جگەرگۆشەكەي خۆي فەرموو:

ئەی كچی خوّم، نيازت وايه به مـالّی موسـلّمانانهوه، شـانازی بهسـهر كـچی موسلّماناندا بكهيت؟!

ئەمجا ملوانكەكەي لىّ سەندەوە و دايەوە دەستى خەزيّنەدارى موسلّمانان.

رإما ٺين

روّژیک باخهوانیّک دهچیّته ناو باخچهکهیهوه قاچی لیّ هه لده کا و بیّله که یه مروّث که بر بووه له هه لده کری و دهست ده کات به پالک کردنهوه ی جوّگهی ثاوه که، که پر بووه له ته نه که شکاو و بهرد و پیسی، که جوّگهله کهیان پـوّخل و بی که لک و ناشیرین کردبوو.. به بیّله که پیاده کیّشان و به ده می بیّله کهی هه آنی ده گرتن و فـریّی دهدانه دووری جوّگهله که.

ئەوانىش لىّ ى ھاتنە دەنگ و پيّيان وت:

بۆچى وامان ئى دەكەيت و نايەلى بە ئازەزووى خۆمان لىرەدا پشو بدەين..؟! باخەوانەكەش ئە وەلامدا وتى:

ئاخر ئێوه ئەبنە ھۆى لێڵ كردنى ئاوەكە و دىمەنەكەى ناشىرىن دەكەن و رێ ئە ئاوە سازگارەكە دەگرن، تا گوڵزار و درەختە پر لە بەرەكان ئاو بدات.. ئێـوە رێگرن و دەبێ لێرە برۆن.. ئەوا منيش راتان دەماڵم و فرێتان دەدەم..

ئەوانىش وتيان:

ئیِّمه به دهست خراوینه ته نیرهوه و منالان و نهفامان نیِّمهٔ این لیّره فیری داوه.

باخەوانەكەش وتى:

ئێوه دهبێ له شوێنێک دا بن زیان نهدهن و رێ له خهڵکی نهګرن و دیمهنهکان ناشیرین نهکهن.

ئەمەي وت و دەستى كردە رامالىنيان.

تاوه روك

پهپوله څهمباره که	پێشەكى
با لهمال کاکادار بین۳	لەتىٰ نان
ثەنجامى كالتەكردن	هەنار
له ثاموّژگاری وەرگرتن بیّزار مەبه ٧؛	پێغەمبەرەكان ھەر
زاناکه بۆچی رای دهکرد؟! ۹	باسي (الله)يان كردووه١٢
ههر ملی نا تا خنکا٠٠٠	سەكێك خۆى كردە قوربانى١٣
لهگهل نهزان داداد	خوای گهوره دروستی کردوین ۱۶
موسلّمان بوونی پیاویّک۲۰	نېێنى بەختەوەرى ن
زۆرانبازى مێشوولەيەك	ئاشكرابوني فيْلْبازيْك١٦
لەگەل نەمرود ٥٥	مندالْێکی قور ثان خوێن۱۷
خوێندنهوه۵۰	کولاله
فَهُرَمَانَ رِهُوايِهُكِي لَهُجُوا تُرسَّ ٥٦	مژده فێری نوێژ دهبێ۲۰
وازهێنان له چاکهکردن۷۰	هاورٍيْتي چاكان ٢٢
هاوکاری نێوان مشک و	سەرپۆش و شەربەت۲۵
شەمشەمەكوێرە 🗠	پاکەتى پسکیت۲۸
يارىكىردن لەناو پۆلدا ٦٠	جلەكانى خەلىقە۲۹
جانتای قوتابییه تهمهلهکه۲	كىّ لەئيْمە چاكترە٣٠
مێشوله دەيەوى ببێتە	رووباره بچکولهکه۲۱
پاشای دارستان	دوو برا بیدایک و باوکهکه۳۲
بهچکه مراوی و جوجهلهکان	بريارىدا لەپێش كەڵەشێرەكەوە
خوای پهروهردگار فێرکاریانه ۱۳۰۰	لەخەو ھەلسىّ
جەژنى راست ەت ىنە 10	بۆچى كەروێشكەكە دەترسێ؟٢٥
خۆشەويستى شوێنى لەدايك بوون ٦٦	شوشه عهتر
لهق لهق له دارستاندا ۲۲	دەمەتەقنى چەقۆ و كەوچك٣
باخهوانی پیر و ماریّک ۹۳	لەخۆ بوردنلەخۆ بوردن
بالولّ و هارون۷۱	پاداشت بەپنى كردەوەيە۳۹
ئاڵتونی پیاوه ررهزیلهکه۷۲	خۆ بەكەم گرتنئ

يله چاکهکهیله چاکهکه	2 1200
یله چانه که ازایهتی وپالهوانیّتی لهچاکهکردن دا ۱۰۹	
ازايەنى وپانەۋاتىنى ئەپ ئەخرى	
ر مەركەسەو بەپىزى تواناى خۆى ۱۱۰	دەولەمەندىكى لەخۆبايى ٢٥٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠
ااا	خواناسی راستهقینه۲۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
ئويدريْرْ و سەگەكەئويدريْرْ و سەگەكە	YY AGI-1-
هيّلانهي گونجاو	V4
گوٽيکي غەرىب و تەنبا١٤	عرب منهمم من خوا دروستس کردوه ۱۱۰۰
با کار بکهین و ههول بدهین	باخهوانه روزيله کهباخهوانه
ئنجا دوعای خبر بکهین ۱۱۵۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	A5
تونهله سه کیک له کوشکیک دا ۱۱۲۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	رایک می سرح این پاشا و خزمه تکارپاشا و خزمه تکار
حەمالى۱۱۲	ىسا و غرك كاركى لەخۆبوردنى خەلىفەي موسلمانان ٨٦
مرۆقى راست شەرىكى دەولەمەندە . ١١٩	تهکوبوردنی کهیشی سر ژن و میردیکی پیری په ک کهوتوو ۸۸۰۰۰
ئادابى سەردانى نەخۆش ١٢١٠٠٠٠٠٠٠٠٠	ژن و میردینی پیری په ۵۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
ياره ون بووه که ۱۲۲۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	كەسىتى خواپەرست٩١
که پژمیت دمانی چی ایا ۱۲۳۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	ئاسمان فراوانه ۹۱
ئافرەتىك و شەرع زانىكك	چوار ئەسپەكەې
كلّ و تاكر	بهدوای عهیبی کهسدا مهگهری ۹۳۰۰۰۰۰۰
باره کتیّب و قسهی داپیره ۱۲٦	درەختى قەلەرەشەكاندرەختى
ئاشەكەي مام بارامئاشەكە	زیاده رهوی لهخواردن دا
پرا و مزگهوتپرا و مزگهوت	بەناز لە مالى نەنكىدا
کارا و شادیکارا و شادی	توره مهبه
ارا و سدی ۱۳۱ نهنجامی دهست پاکی	ىەرخ ھەر بەرخەىە
مندالیّکی خواپهرست	میوانی زانایهکی خواپهرست ۱۰۰۰۰۰۰۰۰
مندالیکی خواپهرست	لهخم بوردن و بهخشین ۱۰۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
ثاو زۆر سەرف نەكردن ۱۳۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۱۲۸	یا له پهکتر بیرسینهوه ۱۰۲۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
ریّبین و هاورێی خراب ۱۲۸	گوله خوّ به زل زانهکه
ملوانکه و جهژن ۱۶۱۰۰۰۰۰۰۰۱۱۶۱	شوشه روشه که۱۰٤
رامالين۲۱	بهیانی درهوه که ده کهن ۱۰۵۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
ناوەرۆك	بهیای فارمود که محمد و مهبه به خاوهنی زیندان و قهفهز ۱۰۲۰۰۰۰
	مهابه به کاوندی ریسان و تاریخی گیان بهخشینی ههنگیک۲۰۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
	کیان به حسینی محسیت